

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN JEESUKSEN KRISTUKSEN KIRKKO • HUHTIKUU 2014

Liahona

Iloa ja kiitollisuutta
ylösnouksesta
Vapahtajasta, s. 16

Viisi tapaa seurata profeettaa, s. 22

Pappeuden siunaukset – kaikkien
saatavilla, s. 46, 50, 53, 54, 60

*”Unohtaako äiti
rintalapsensa,
unohtaisiko
hoivata
kohtunsa
hedelmää?
Vaikka hän
unohtaisikin,
minä en sinua
unohda.
Käsieni ihoon
minä olen sinut
piirtänyt.”*

Jes. 49:15–16

SANOMAT

- 4** **Ensimmäisen presidenttikunnan sanoma: Lujasti kiinnitetty ankkuri**
Presidentti Dieter F. Uchtdorf
- 7** **Kotikäyntiopetusnoma: Jeesuksen Kristuksen jumalallinen tehtävä: Vapahtaja ja Lunastaja**

ERIKOISARTIKKELIT

- 12** **Me olemme Herran kädet**
Neil K. Newell
Pyhät Brasiliassa, Ecuadorissa, Filippiineillä ja Venäjällä osoittavat, mitä apua tarvitsevien palveleminen tarkoittaa.
- 16** **Erityiset todistajat todistavat elävästä Kristuksesta**
Ensimmäisen presidenttikunnan ja kahdentoista apostolin koorumin jäsenet todistavat Vapahtajasta.
- 22** **Seuratkaa profeettaa**
Vanhin William R. Walker
Meidän pitäisi presidentti Thomas S. Monsonin antaman esimerkin perusteella oppia nämä viisi asiaa.
- 26** **Pioneereja jokaisessa maassa: Filippiinit – hengellistä lujuutta meren saarilla**
Luonnonkatastrofeista ja taloudellisista vaikeuksista huolimatta pyhät Filippiineillä ovat nähneet ihmeellistä kasvua maassaan.

- 32** **Pelastussuunnitelmasta vastauksia kysymyksiin**
LaRene Porter Gaunt
Pelastussuunnitelma voi auttaa meitä vastaamaan joihinkin elämän peruskysymyksiin.

OSASTOT

- 8** **Vanhan testamentin profeetat: Mooses**
- 10** **Kotimme, perheemme: Seitsemän päivää pääsiäiseen**
- 36** **Myöhempien aikojen pyhien kertomaa**
- 80** **Kunnes taasen kohdataan: Löydä toivoa tulevaisuuteen**
Stan Pugsley

KANNESSA

Edessä: J. Kirk Richardsin teos *Puutarhahauta*,
kopiointi kielletty. Kansilehden sisäsivu:
valokuvakuviutus John Luke.

40

- 40** Jos teidän silmämääränne on vain minun kunniani
Katherine Nelson ja Heidi McConkie
Säädyllisenä ihmisenä olemiseen tarvitaan enemmän kuin vain oikeanlaiset vaatteet.
- 44** Henkilökuvia nuorista aikuisista: Kääntymystä ja uhraamista Suomessa
Melissa Zenteno

Katsopa, löydätkö tähän numeroon piilotetun Liahonan. Vihje: Mitkä ovat hänen lempi-asioitaan?

54

- 46** Miehet ja naiset Herran työssä
Vanhin M. Russell Ballard
Sekä miesten että naisten pitää ymmärtää nämä totuudet naisten roolista Jumalan valtakunnassa.
- 50** Valmistaudu palvelutyöhön, palvele ollaksesi valmis
David L. Beck
Palvelemisesi Aaronin pappeudessa luo mittapuun koko loppuelämällesi. Teet sen näin.
- 53** Voima siunata kaikkia ihmisiä
Kirkon johtohenkilöt todistavat pappeuden tuomista siunauksista.
- 54** Tuo pappeuden siunauksia kotiisi
Bonnie L. Oscarson
Olitpa tyttö tai poika tai olipa perhetilanteesi millainen hyvänsä, voit turvautua pappeuden voimaan perheesi siunaukseksi.
- 56** Itseluottamusta kelvollisuudesta
Vanhin Jeffrey R. Holland
Kun sinua pyydetään käyttämään pappeutta, onko sinulla itseluottamusta vastata kutsuun?
- 60** Portti ja polku
Näin pappeus voi auttaa sinua palaamaan taivaallisen Isän luo.
- 62** Kysymys ja vastaus
Mitä minun pitäisi tehdä, kun koulussa nousee esiin jokin aihe, joka on vastoin evankeliumin opetuksia, kuten abortti?
- 64** Totta vai tarua?
David A. Edwards
Vastaa tähän tietovisaan, niin saat tietää lisää siitä, kuinka Saatana valehtelee meille.

68

- 67** "Se on ihan helppoa, vaari!"
Vanhin Enrique R. Falabella
Raquel ei uskonut olevansa tarpeeksi vanha lukemaan koko Mormonin kirjaa.
- 68** Porterin lupaus
Carole M. Stephens
Porter piti liittonsa – eikä edes tiennyt sitä!
- 70** Alkeisyhdistyksen opetuksia kotona: Perhe on keskeisellä sijalla taivaallisen Isän suunnitelmassa
Jan Taylor
- 72** Loistava ajatus
- 73** Kiven siirtämistä
Vanhin Terence M. Vinson
Herra haluaa auttaa meitä ratkaisemaan ongelmamme – myös pienet.
- 74** Ystäviä ympäri maailmaa: Minä olen Dria Filippiineiltä
- 76** Pienille lapsille
- 81** Profeetan henkilökuva: Howard W. Hunter

**HUHTIKUU 2014, 66. VUOSIKERTA, NUMERO 4
LIAHONA 10984 130**

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kansainvälinen julkaisu

Ensimmäinen presidenttikunta: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Kahdentoista apostolin koorumi: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Vastaava päätoimittaja: Craig A. Cardon
Neuvojat: Jose L. Alonso, Mervyn B. Arnold, Shayne M. Bowen, Stanley G. Ellis, Christoffel Golden

Toiminnanjohtaja: David T. Warner
Operatiivinen johtaja: Vincent A. Vaughn

Kirkon lehtien johtaja: Allan R. Loyborg
Liiketoiminnan johtaja: Garff Cannon

Päätoimittaja: R. Val Johnson

Apulaispäätoimittaja: Ryan Carr

Toimittajat: Susan Barrett, Brittany Beattie, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Mindy Raye Friedman, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Jennifer Grace Jones, Michael R. Morris, Sally Johnson Odekkir, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Marissa Widdison

Vastaava taiteellinen johtaja: J. Scott Knudsen

Taiteellinen johtaja: Tadd R. Peterson

Suunnittelu: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott, Tom Child, Nate Gines, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Aineettoman omaisuuden koordinaattori:

Collette Nebeker Aune

Tuotantopäällikkö: Jane Ann Peters

Tuotanto: Kevin C. Banks, Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Painatuksen valmistelu: Jeff L. Martin

Painatusjohtaja: Craig K. Sedgwick

Levikkijohtaja: Stephen R. Christiansen

Kotimaansivut:

Irina Riihikoski

Siltapellonkuja 2 L 110

00740 HELSINKI

Puhelin: 044 343 4424

Sähköposti: irina.riihikoski@gmail.com

Jakelu:

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

MSR Filialen

Sveagatan 8 A, 44132 Alingsås, Sverige

Tilaukset:

Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään asiakaspalveluun:

Puhelinnumero: +46 (0) 8500 655 20

Sähköposti: rctestockholm@ldschurch.org

Verkkotilaukset: store.lds.org

Vuosittilaushinta: 7,50 €

Toimittakaa käsikirjoitukset ja tiedustelut verkossa osoitteessa

liahona.lds.org tai postitse osoitteella

Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City,

UT 84150-0024, USA tai sähköpostitse osoitteeseen

liahona@ldschurch.org.

Liahona (Mormonin kirjan sana, joka tarkoittaa 'kompassia' tai 'suunnannäyttäjää') ilmestyy albanian, armenian, bulgarian, cebun, englannin, espanjan, fidžin, hollannin, indonesian, islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan (sekä tavallisin että yksinkertaistettu kirjoitusmerkein), kiribatian, korean, kreikan, kroatian, latvian, liettuan, malagasian, marshallin, mongolin, norjan, portugalil, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, samoan, sloveenin, suomen, suahilin, tagalogin, tahitin, tanskan, thain, tongan, tšekin, ukrainan, unkarin, urdun, venäjän, vietnamin ja viron kielellä. (Ilmestymiskerrat vaihtelevat kielittäin.)

© 2014 Intellectual Reserve, Inc. Kaikki oikeudet pidätetään. Printed in the United States of America.

Liahonan tekstiä ja kuva-aineistoa saa kopioida satunnaisesti epäkaupalliseen käyttöön kirkossa tai kotona. Kuva-aineistoa ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä. Tekijänoikeutta koskevat kysymykset tulee lähettää osoitteeseen: Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; sähköposti: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

April 2014 Vol. 66 No. 4. Liahona (USPS 311-480)

Finnish (ISSN 1522-9181) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Perheiltaiideoita

Tässä numerossa on artikkeleita ja toimintoja, joita voidaan käyttää perheillassa. Seuraavana on kaksi esimerkkiä.

VALOKUUVAKUUTUS DAVID STOKER

“Seitsemän päivää pääsiäiseen”, s. 10, ja **“Erityiset todistajat todistavat elävästä Kristuksesta”,** s. 16: Voitte käyttää näiden artikkelien aineistoa perheenne päivittäisten hartaushetkien pitämiseen pääsiäistä edeltävällä viikolla. Aloittakaa palmusunnuntaina ja lukekaa ensimmäisen presidenttikunnan jäsenten todistukset sivulta 17 ja noudattakaa artikkelin “Seitsemän päivää pääsiäiseen” ohjeita. Lukekaa sen jälkeen joka päivä kahden apostolin todistukset ja tutustukaa perheenne kanssa artikkelissa “Seitsemän päivää pääsiäiseen” mainittujen pyhien kirjoitusten kohtien, laulujen ja toimintojen avulla sen päivän sanomaan. Pääsiäissunnuntaina voisitte katsoa Raamatun videon “He Is Risen” [Hän on noussut], joka on osoitteessa lds.org/bible-videos (saatavana monilla kielillä).

“Se on ihan helppoa, vaari!”, s. 67: Kun olette lukeneet tämän artikkelin, tekin voitte ottaa esiin sekuntikellon! Lukekaa yhdessä perheen kanssa yksi sivu Mormonin kirjasta ja ottakaa aikaa, kuinka kauan se vie. Arvioikaa tuota aikaa ohjeena käyttäen, kuinka kauan perheeltänne veisi lukea Mormonin kirja. Voisitte ottaa tavoitteeksi lukea yhdessä Mormonin kirjan. Aikataulun laatiminen, kuten että luette tiettyyn aikaan joka päivä, voi auttaa teitä saavuttamaan tavoitteenne.

OMALLA KIELELLÄSI

Liahona ja muuta kirkon aineistoa on saatavana monella kielellä osoitteessa languages.lds.org.

AIHEITA TÄSSÄ NUMEROSSA

Numerot tarkoittavat sivua, jolta artikkeli alkaa.

Arvostelukyky, 64

Esimerkki, 22

Henkilökohtainen arvo, 7, 12

Hunter, Howard W., 81

Huoltotyö, 12, 36

Jeesus Kristus, 4, 7, 10, 16, 76

Kielenkäyttö, 40

Kirkon historia, 26

Kunnioittaminen, 76

Kääntäminen, 26, 44

Liitot, 68

Lähetystyö, 26, 62

Monson, Thomas S., 22

Mormonin kirja, 67

Murhe, 37, 39

Naiset, 46

Palveleminen, 12, 36, 38, 50

Pappeus, 46, 50, 53, 54, 56, 60

Pelastussuunnitelma, 32, 37, 39, 70

Perhe, 46, 50, 54, 70

Profeetat, 8, 22

Pääsiäinen, 10, 16

Sovitus, 7, 10, 16, 32, 76

Säädyllisyys, 40

Tempellit, 26, 44

Todistus, 62

Toivo, 80

Vanha testamentti, 8

Yleiskonferenssi, 4

**Presidentti
Dieter F. Uchtdorf**

toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa

LUJASTI KIINNITETTY ankkuri

Minulla oli jokin aika sitten tilaisuus purjehtia suurella laivalla pitkin Alaskan upeaa rannikkoa Yhdysvalloissa. Kun kapteeni valmisteli laivan jäämistä yöksi syrjäiseen koskemattomaan lahdenpoukamaan, hän arvioi tarkoin sijaintia ja olosuhteita, kuten vuoroveden vaihtelua, veden syvyyttä ja etäisyyttä vaarallisiin esteisiin. Kun hän sitten oli tyytyväinen, hän laski ankkurin, jotta laiva pysyisi turvallisesti ja lujasti ankkuroituna ja matkustajilla olisi mahdollisuus ihailla Jumalan luomakunnan vaikuttavaa kauneutta.

Katsellessani rannikkoa aloin huomata, että laiva ajelehti miltei huomaamattomasti vähäisimmänkin tuulen ja vedenalaisen virtauksen mukana. Siitä huolimatta laiva pysyi lujasti ja vääjäämättä ankkuriketjun pituuden ja ankkurin vahvuuden määrittelemän rajallisen alueen sisäpuolella.

Kapteeni ei ollut säilyttänyt ankkuria laivassa, valmiina laskettavaksi vain jos myrsky lähestyisi. Ei, hän oli ankkuroinut aluksen ehkäisevänä toimenpiteenä ja varjeli sitä kulkeutumasta turvattomille vesille tai ajelehtimasta hitaasti karille samalla, kun matkustajat ja miehistö tunsivat olonsa turvalliseksi.

Kun pohdin tätä tilannetta, mieleeni juolahti, että ellei tässä ollut vertauksen paikka, en ollut ikinä ohjannut lentokonetta.

Miksi me tarvitsemme ankkureita

Ankkurin tarkoitus on pitää laiva turvassa ja kiinnittyneenä halutulle paikalle tai auttaa huonolla säällä laivan ohjailemisessa. Pelkkä ankkurin olemassaolo ei kuitenkaan riitä huolehtimaan näistä ratkaisevan

tärkeistä tavoitteista. Ankkurin täytyy olla vankka ja luotettava, ja sitä on käytettävä oikeaan aikaan ja oikeassa paikassa.

Myös yksilöt ja perheet tarvitsevat ankkureita.

Vastoinkäymiset voivat tulla kuin suuri myrsky, joka puhaltaa meidät pois kurssista ja uhkaa heittää meidät vasten kiviä. Mutta joskus olemme myös vaarassa, kun kaikki näyttää turvalliselta – tuulet ovat leutoja ja merenkäynti tasaista. Itse asiassa me voimme olla suurimmassa vaarassa silloin kun ajelehdimme ja liike on niin vähäistä, että sitä tuskin huomaa.

Evankeliumi on ankkurimme

Ankkurien täytyy olla vankkoja, vahvoja ja huolella hoidettuja, jotta ne olisivat käyttövalmiita, kun niitä tarvitaan. Lisäksi niiden täytyy olla kiinni perustuksessa, joka kykenee kestäämään vastustavien voimien painon.

Sellainen ankkuri on tietenkin Jeesuksen Kristuksen evankeliumi. Maailmankaikkeuden Luoja valmisti sen jumalallista tarkoitusta varten ja suunnitteli sen tuomaan turvaa ja ohjausta lapsilleen.

Mitä muuta evankeliumi onkaan kuin Jumalan suunnitelma lastensa lunastamiseksi ja heidän tuomisekseen takaisin luokseen?

Koska tiedämme, että kaikella on taipumus ajelehtia, meidän täytyy kiinnittää ankkurimme lujasti evankeliumin totuuden perustalle. Sitä ei saa laskea kevyesti ylpeyden hietikoille tai niin, että se juuri ja juuri koskettaa vakaumuksemme pintaa.

Tässä kuussa meillä on tilaisuus kuulla Jumalan palvelijoita kirkon yleiskonferenssissa. Heidän sanansa yhdessä

pyhien kirjoitusten ja Hengen kehottusten kanssa tarjoavat varman ja vakaan iankaikkisten arvojen ja periaatteiden peruskallion, johon me voimme kiinnittää ankkurimme, niin että voimme pysyä lujina ja kestävinä elämän kamppailujen ja koettelemusten keskellä.

Muinainen profeetta Helaman opetti: ”Teidän on rakennettava perustuksenne meidän Lunastajamme kalliolle, hänen, joka on Kristus, Jumalan Poika, niin että kun Perkele lähettää väkevät tuulensa, niin, nuolensa pyörretuulussa, niin, kun kaikki hänen rakeensa ja hänen väkevä myrskynsä pieksevät teitä, sillä ei ole valtaa teihin vetääkseen teidät alas kurjuuden ja loputtoman onnettomuuden kuiluun, sen kallion tähden, jolle teidät on rakennettu, joka on varma perustus, perustus, jolle rakentaessaan ihmiset eivät voi sortua” (Hel. 5:12).

Lujasti kiinnitetyn ankkurin arvo

Elämällä on tapana testata ankkuriamme ja houkutella meitä ajelehtimaan. Mutta jos ankkurimme on kiinnitetty oikein Lunastajamme kallioon, se pysyy paikallaan – tuulen voimasta, vuoroveden voimakkuudesta

tai aaltojen korkeudesta riippumatta.

Tietenkään laivan ei ole tarkoitus pysyä paikallaan satamassa vaan nostaa ankkuri ja purjehtia elämän meriä. Mutta se vertaus jääköön toiseen kertaan.

Siihen asti saan lohtua tiedosta, että evankeliumin ankkuri ja Lunastajamme kallio pitävät meidät vakaina ja turvassa.

Sellainen ankkuri estää meitä ajelehtimasta vaaraan ja onnettomuuteen. Se suo meille loistavan tilaisuuden nauttia elämän alati vaihtuvien ja suurenmoisten maisemien verrattomasta kauneudesta.

Elämä on kaunista ja elämisen arvoista. Tuuli, myrsky ja vallitsevat pohjavirrat voivat houkutella meitä ajelehtimaan näkyviin tai näkymättömiin vaaroihin, mutta evankeliumin sanoma ja sen jumalallinen voima pitävät meidät reitillämme takaisin taivaallisen Isämme turvasatamaan.

Sen lisäksi siis, että *kuuntelemme* huhtikuun yleiskonferenssipuheita, *toteuttakaamme* myös niiden ajatuksia lujasti kiinnitettynä jokapäiväisen elämämme ankkurina.

Jumala siunatkoon ja ohjatkoon meitä tässä tärkeässä ja välttämättömässä pyrkimyksessä! ■

TÄMÄN SANOMAN OPETTAMINEN

Voitte keskustella ankkureiden tärkeydestä Lehin perheen kohdalla sen purjehtiessa luvattuun maahan (ks. 1. Nefi 18). Voit tuoda esiin kohdan 1. Nefi 18:11–15, tilanteen, jolloin Nefi on sidottu, Liahona lakkaa toimimasta ja laiva ajelehtii rajuisissa myrskyissä. Mitä meille tapahtuu, kun emme ole turvallisesti ankkuroituneita evankeliumiin? Voit tuoda esiin myös kohdan 1. Nefi 18:21–22 ja keskustella siitä, kuinka me voimme löytää turvaa kääntymällä Vapahtajan puoleen.

Konferenssi ja minä

Sarah Deeks

Ajattelin ennen, että yleiskonferenssiviikonloppu on pitkä ja pitkästyttävä, mutta kun aikaa on kulunut, olen oppinut rakastamaan ja odottamaan sitä. Yleiskonferenssiviikonloppu voi auttaa meitä latautumaan hengellisesti, mutta on helppoa antaa noiden tunteiden hiipua, kun maanantaina jatkuu normaali elämä. Jotkin seuraavista ideoista ovat auttaneet minua saamaan konferenssista jatkossakin mahdollisimman paljon.

Valmistaudun konferenssiin kirjoittamalla muistiin kysymyksiä, ja kun kysymyksiini sitten vastataan, teen muistiinpanoja. Jälkeenpäin minusta on mukavaa ladata MP3-soittimeeni konferenssipuheet ja musiikki osoitteesta LDS.org, niin että voin kuunnella jonkin

puheen tai laulun, kun hoidan päivittäisiä rutiinejani. Pidän myös *Liahonan* konferenssinumeron tutkimisesta. Alleviivaan omaa lehteäni ja teen sen marginaaleihin muistiinpanoja. Siinä vaiheessa kun seuraava konferenssi tulee, lehteäni on käytetty ahkerasti. Perheemme tutkii perheillassa toisinaan puheita yhdessä.

Vaatii työtä pitää konferenssissa tuntemamme henki mukana ja ottaa jatkuvasti oppia puheista, mutta näin toimiminen on ollut minulle suuri siunaus. Olen saanut hyvin paljon voimaa ja opastusta avuntarpeen hetkinä tutkimalla yleiskonferenssin puheita, ja tiedän, että nuo puheet ovat innoitettuja.

Kirjoittaja asuu Torontossa Kanadassa.

Laske ankkurisi

Mikä pitää sinut ankkuroituneena evankeliumiin? Piirrä viiva pojan kädessä olevasta köydestä niihin asioihin, joiden presidentti Uchtdorf sanoi olevan turvallisia kiinnityskohtia ankkurillesi.

Tutki tätä aineistoa rukoillen ja pyri ottamaan selville, mitä sinun tulisi kertoa siitä muille. Kuinka Vapahtajan elämän ja tehtävän ymmärtäminen lisää uskoasi Häneen ja on siunauksena niille, joista huolehdit kotikäyntiopettajana? Lisää tietoa on osoitteessa reliefsociety.lds.org.

Jeesuksen Kristuksen jumalallinen tehtävä: Vapahtaja ja Lunastaja

Tämä on osa kotikäyntiopetussanomien sarjaa, jossa käsitellään Vapahtajan tehtävän eri osa-alueita.

”Yksi merkittävimmistä Jeesusta Kristusta kuvailevista nimistä on Lunastaja”, on vanhin D. Todd Christofferson kahdentoista apostolin koorumista sanonut. ”Sanalla *lunastaa* tarkoitetaan lainan tai velan maksamista. *Lunastamisella* voidaan tarkoittaa myös pelastamista tai vapauttamista maksamalla lunnaat. – – Kumpikin näistä merkityksistä esittää erilaisen puolen suurenmoisesta lunastuksesta, jonka Jeesus Kristus toteutti sovituksellaan. Siihen kuuluu, kuten sanakirjassa sanotaan, ’päästäminen synnistä ja sen rangaistuksista synnintekijän puolesta tehdyn uhrauksen avulla.’¹

Linda K. Burton, Apyyhdistyksen ylijohdaja, on sanonut: ”[Taivaallinen Isä] lähetti ainosyntyisen, täydellisen Poikansa kärsimään meidän syntiemme, murheidemme ja kaiken sen vuoksi, mikä on epäoikeudenmukaista meidän kunkin elämässä.

– – Eräs nainen, joka oli selviytynyt

vuosien koettelemuksista ja surusta, sanoi kyynelsilmin: ’Olen oppinut ymmärtämään, että olen kuin vanha 20 dollarin seteli – rypäyinen, repaleinen, nuhrainen, runnottu ja naarmuilla. Mutta – – olen yhä koko 20 dollarin setelin arvoinen.’ Tämä nainen tietää, että hän – – on niin arvokas taivaalliselle Isälleen, että Isä lähetti Poikansa toteuttamaan sovituksen juuri hänen puolestaan. Jokaisen sisaren kirkossa pitäisi tietää se, mitä tämä nainen tietää.”²

Pyhistä kirjoituksista poimittua

2. Nefi 2:6; Hel. 5:11–12; Moos. 1:39

VIITTEET

1. ”Lunastus”, *Liahona*, toukokuu 2013, s. 109.
2. ”Onko usko Jeesuksen Kristuksen sovituksen kirjoitettu sydämeemme?”, *Liahona*, marraskuu 2012, s. 114.

Usko, perhe, auttaminen

Historiastamme poimittua

Uudessa testamentissa on kertomuksia naisista, jotka osoittivat uskoa Jeesukseen Kristukseen, oppivat Hänen opetuksiaan ja elivät niiden mukaan sekä todistivat Hänen palvelutyöstään, ihmeistään ja majesteettisuudestaan.

Jeesus sanoi naiselle kaivolla:

”’Joka juo minun antamaani vettä, ei enää koskaan ole janoisaa. Siitä vedestä, jota minä annan, tulee hänessä lähde, joka kumpuaa ikuisen elämän vettä.’

Nainen sanoi: ’Herra, anna minulle sitä vettä. Silloin minun ei enää tule jano – –.

Minä tiedän kyllä, että Messias tulee.’ – Messias tarkoittaa Kristusta. – ’Kun hän tulee, hän ilmoittaa meille kaiken.’

Jeesus sanoi: ’Minä se olen, minä, joka tässä puhun kanssasi.’ – –

Nainen jätti vesiruukkunsa siihen, meni kaupunkiin ja [todisti Hänestä].” (Ks. Joh. 4:6–30.)

Mitä minä voin tehdä?

1. Kuinka me voimme osoittaa kiitollisuutta Vapahtajalle ja Lunastajalle Jeesukselle Kristukselle?
2. Kuinka me voimme nauttia Vapahtajan sovitusuhrin siunauksista elämässämme?

MOOSES

”Mooses oli niin merkittävä, että jopa Kristusta on kuvattu tämän Israelin joukkojen muinaisen johtajan kaltaiseksi profeetaksi.”¹ – Vanhin Bruce R. McConkie (1915–1985) kahdentoista apostolin koorumista

Synnyin Egyptissä aikana, jolloin kansani, israelilaiset, oli orjuudessa. Koska farao pelkäsi israelilaisorjien kasvavaa määrää, hän käski surmata kaikki israelilaiset poikalapset heti niiden synnyttyä. Suojellakseen minua äitini piilotteli minua kolme kuukautta syntymäni jälkeen ja pani minut sitten koriin Niilin kaislikkoon. Faraon tytär löysi minut ja kasvatti minut poikanaan.²

Kun olin aikuinen, lähdin Egyptistä ja asuin Midianin maassa. Siellä sain suosion Jetron silmissä, joka oli paimen ja pappi, ja menin naimisiin hänen tyttärensä Sipporan kanssa. Jetrolta sain Melkisedekin pappisuuden.³

Kun eräänä päivänä paimensin Jetron laumaa, Herra ilmestyi minulle palavassa pensaassa ja kutsui minut vapauttamaan Israelin lapset orjuudesta.⁴

Palasin Egyptiin ja käskin faraon vapauttaa Herran kansan, mutta hän vain lisäsi heidän taakkojaan. Herra lähetti egyptiläisille sarjan vitsauksia, mutta farao kovetti sydämensä ja kieltäytyi yhä vapauttamasta israelilaisia. Viimeinen vitsaus oli tuhon enkeli, joka surmasi Egyptissä jokaisen perheen esikoisien. Israelilaiset varjeltuivat tuhon enkeliltä levittämällä

virheettömän karitsan verta ovenpie-liin ja pysymällä sisätiloissa. Minun kauttani Herra asetti pääsiäisaterian toimitukseksi, joka auttaisi israelilaisia muistamaan joka vuosi tämän ihmeen.⁵

Tämä viimeinen vitsaus sai faraon helytmään ja vapauttamaan israelilaiset. Mutta myöhemmin farao paadutti sydämensä ja lähetti sotajoukkonsa poistuvien israelilaisten perään. Herra siunasi

minua voimalla jakaa Kaislameri kahtia, ja me pakenimme kuivaa maata pitkin, kun taas faraon sotajoukko hukkui mereen.⁶

Sitten Herra johdatti meitä

MOOSES KAISLA-ARKUSSA © PROVIDENCE COLLECTION; ROBERT T. BARRETTIN TEOS MOOSES JAKAA KAISLAMEREN; JERRY HARSTONIN TEOS MOOSES JA KIVITÄULUT; HARRY ANDERSONIN TEOS MOOSES KUTSUU AARONIN; JUDITH A. MEHRIN TEOS MOOSES JA PRONSSIKÄÄRME

erämaan halki päiväsaikaan pilvipatsaassa ja yöllä tulipatsaassa. Hän antoi meille vettä, mannaa ja viiriäisiä.⁷

Minä kiipesin Siinainvuorelle, missä viivyin 40 vuorokautta ja sain Herralta kymmenen käskyä. Kun palasin vuorelta, israelilaiset olivat kääntyneet pois Jumalasta ja valaneet palvotavakseen kultaisen vasikan. He eivät olleet enää kelvollisia saamaan lakia, jonka Jumala minulle antoi, joten rikoin kivitaulut, joissa se oli. Palasin vuorelle, missä Herra antoi minulle vähäisemmän lain. Sitä kutsutaan nimeni mukaan Mooseksen laiksi.⁸

Herra ilmoitti minulle erämaassa suunnitelmat rakentaa telttamajan eli kannettavan temppelin. Me kannoimme telttamajaa mukana matkoillamme, jotta voimme palvella siinä Jumalaa. Telttamajassa ihmiset saivat toimituksia ja minä puhuin Herralle ”kasvoista kasvoihin, niin kuin ihminen puhuu toiselle ihmiselle”.⁹ Herra näytti minulle myös, kuinka valmistetaan liitonarkku, pyhä muistoesine, jota säilytettiin pyhäkköteltan pyhimässä osassa, kaikkeinpyhimässä.¹⁰

Kun Herra lähetti myrkkykäärmeitä ojentamaan israelilaisia, minä sain käskyn tehdä pronssikäärmeen ja kohottaa sen tangon päähän, niin että kaikki ne, joita käärmeet olivat purreet, voisivat katsoa siihen ja parantua. Mutta ylpeytensä ja tehtävän

yksinkertaisuuden vuoksi monet jättivät katsomatta ja menehtyivät sen vuoksi.¹¹

Herra pani israelilaiset vaeltamaan erämaassa 40 vuotta ennen kuin salli heidän päästä luvattuun maahan.¹² Minä en päässyt sinne, vaan Henki otti minut Herran luo.¹³ ■

VIITTEET

1. Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine*, 2. laitos, 1966, s. 515; ks. myös 5. Moos. 18:15–19.
2. Ks. 2. Moos. 1; 2:1–10.
3. Ks. 2. Moos. 2:11–22; OL 84:6.
4. Ks. 2. Moos. 3; 4:1–17.
5. Ks. 2. Moos. 5–12; Hes. 45:21.
6. Ks. 2. Moos. 14.
7. Ks. 2. Moos. 13:21–22; 15:22–27; 16; 17:1–7.
8. Ks. 2. Moos. 24:18; 31:18; 32; 34.
9. 2. Moos. 33:11.
10. Ks. 2. Moos. 25–29; 40:21.
11. Ks. 4. Moos. 21:6–9; 1. Nefi 17:41; Alma 33:19–20.
12. Ks. 4. Moos. 14:33–34.
13. Ks. Alma 45:19.

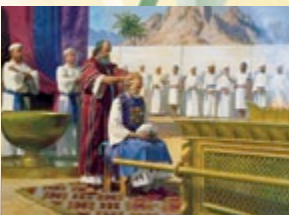
FAKTOJA: MOOSES

Mooseksen kirjoituksia: Raamatun viiden ensimmäisen kirjan lisäksi Mooses kirjoitti Kallisarvoisessa helmessä olevan Mooseksen kirjan

Kuolevaisuutta edeltävä rooli: valittiin johtamaan yhtä taloudenhoitokautta (ks. Abr. 3:22–23)

Roolit kuolevaisuudessa: johti israelilaiset pois Egyptistä; sai lain Siinainvuorella (ks. 2. Moos. 12; 20)

Kuolevaisuuden jälkeiset roolit: ilmestyi Kirkastusvuorella antaen pappeuden avaimet Pietarille, Jaakobille ja Johannekselle (ks. PKO, ”Kirkastuminen”, scriptures.lds.org/fi); ilmestyi Kirtlandin temppelissä Ohiossa Yhdysvalloissa 3. huhtikuuta 1836 palauttaen Joseph Smithille Israelin kokoamisen avaimet (ks. OL 110:11)

SEITSEMÄN PÄIVÄÄ PÄÄSIÄISEEN

Sinä ja perheesi voitte oppia siitä, mitä Jeesus teki eläessään maan päällä. Aloittakaa pal-musunnantaina. Lukekaa joka päivä pyhien kirjoitusten kohta, tehkää toiminta tai laula-kaa ehdotettu laulu (tai jokin toinen laulu samasta aiheesta). Leikkaa sitten irti se Jeesuksen kuva, joka sopii pyhien kirjoitusten kertomukseen, ja liimaa se tyhjiin ruutuun. Kun kaikissa ruuduissa on kuva, onkin jo pääsiäinen! ■

1 PÄIVÄ

Taivaallinen Isä lähetti Poikansa Jeesuksen Kristuksen syn-tymään maan päälle.

- Luuk. 2:4–7
- "Hän antoi Poikansa" (*Lasten laulukirja*, s. 20–21)

2 PÄIVÄ

Jeesus oli kerran lapsi. Me voimme olla sellaisia kuin Hän ole-malla kilttejä ja ystävällisiä.

- Luuk. 2:40, 52
- "Jeesus myös oli lapsen-nen" (*Lasten laulukirja*, s. 34)

3 PÄIVÄ

Jeesus piti kaikki taivaallisen Isän käskyt, myös käskyn mennä kasteelle.

- Matt. 3:13–17
- "Kun Jeesus Kristus kastettiin" (*Valkeus*, syyskuu 1997, s. Y5)

4 PÄIVÄ

Jeesus teki monia ihmeitä, kuten paransi sairaita, aut-toi sokeita näkemään jäl-leen ja tynnytti myrskyn.

- Mark. 4:36–39
- "Kerrothan taas Jeesuksesta" (*Lasten laulukirja*, s. 36)

5. PÄIVÄ

Viimeisellä aterialla Jeesus pyysi opetuslapsiaan nauttimaan sakramentin ja samalla muistamaan Hänet. Kun me nautimme joka viikko sakramentin, mekin voimme muistaa Vapahtajan.

- Luuk. 22:19–20
- Puhu vanhempiesi kanssa siitä, mitä sellaista voisit tehdä, mikä auttaisi sinua ajattelemaan Jeesusta tänä sunnuntaina sakramentin aikana.

6. PÄIVÄ

Koska taivaallinen Isä ja Jeesus rakastavat meitä, Jeesus tuli maan päälle kärsimään syntiemme tähden, kuolemaan vuoksemme ja nousemaan kuolleista.

- Luuk. 22:41–44
- Mitä voit tehdä tänään osoittaaksesi Jeesukselle, että olet kiitollinen Hänen uhristaan?

7. PÄIVÄ

Oltuaan haudassa kolme päivää Jeesus nousi kuolleista. Koska Hän nousi kuolleista, mekin voimme nousta kuolleista.

- Joh. 20:15–17
- Luuk. 24:36–40
- "Kai Jeesus elää vieläkin?", (*Lasten laulukirja*, s. 45)

Voit kuunnella tähän toimintaan kuuluvia lauluja osoitteessa lds.org/music.

ME OLEMME Herran kädet

*Köyhien etsiminen ja kärsivien auttaminen on korvaamaton osa sitä,
mitä Jeesuksen Kristuksen opetuslapsena oleminen tarkoittaa.*

Neil K. Newell

huoltotyöpalvelut

Suuren lamakauden alkuaikoina kuusi Suolajärven laaksossa asuvaa vaarnajohtajaa ryhtyi yhdessä kamppailemaan köyhyyden ja nälän synkkeneviä näkymiä vastaan, jotka uhkasivat lannistaa hyvin monet kirkon jäsenet.¹ Vaikka taloudellinen kriisi vaikutti ihmisiin kaikkialla, se oli kohdellut erityisen pahoin Utahia.²

Tuohon aikaan kirkon johtajilla oli niukalti keinoja auttaa apua tarvitsevia. He pystyivät tietenkin käyttämään paastouhreja, mutta jatkuva tarve jätti varjoonsa kaiken, mitä he olivat aiemmin kokeneet. Johtavan piispakunnan alaisuudessa oli 1900-luvun alussa perustettu Deseret Employment Bureau [Deseretin työllisyystoimisto], mutta sillä ei ollut riittävästi valmiuksia vastata niin valtavaan tarpeeseen.

Nämä kuusi pappeusjohtajaa tiesivät, että jos heidän vaarnoihinsa kuuluvia ihmisiä oli määrä auttaa, sen oli tapahduttava pian. Heidän oli ryhdyttävä toimeen välittömästi. He aloittivat panemalla ihmiset töihin. He organisoivat miehet ja veivät nämä pelloille sadonkorjuuseen. Miesten työpanoksen vastineeksi kiitolliset maanviljelijät lahjoittivat heille anteliaasti elintarvikkeita. Ylijäämä vietiin varastuhuoneeseen ja jaettiin muille nälkäisille. Lahjoitusten kasvaessa pyhät alkoivat purkittaa ruokatarvikkeita, jotta ne säilyisivät. Näin sai alkunsa nykyajan huoltotyöohjelma.

Kahdeksan vuosikymmentä myöhemmin nykyajan kirkon johtohenkilöt kautta maailman katsovat seurakuntiaan ja tuntevat samaa päättäväisyyttä auttaa apua tarvitsevia.

Lokakuun 2011 yleiskonferenssissa presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, sanoi: ”Liian usein huomaamme ympärillämme tarpeita toivoen, että joku ilmaantuu taianomaisesti jostakin kaukaa täyttämään nuo tarpeet. Ehkäpä odotamme asiantuntijoita, joilla on erikoistietoa tiettyjen ongelmien ratkaisemiseen. Kun teemme niin, jätämme lähimmäisemme ilman palvelua, jota voisimme antaa, ja viemme itseltämme tilaisuuden palvella. Vaikka asiantuntijoissa ei ole mitään vikaa, olkaamme realisteja: heitä ei tule koskaan olemaan riittävästi kaikkien ongelmien ratkaisemiseksi. Sen sijaan Herra on antanut pappeutensa ja sen organisaation käyttöömme jokaisen kansakunnan keskuudessa, jossa kirkko toimii.”³

Tämä paikallisille kirkon johtajille ja jäsenille esitetty kutsu ryhtyä toimeen Pyhän Hengen innoittamina on johtanut monet kautta maailman – kuten presidentti Uchtdorf sanoi – ottamaan ”itse selville, mitä tulee tehdä”⁴. He ovat käärineet hihansa ja päättäneet ”[muistaa] kaikessa köyhiä ja tarvitsevia, sairaita ja ahdistettuja” (OL 52:40).

Ecuador

Kun piispa Johnny Morante Guayaquilissa Ecuadorissa tarkasteli seurakuntansa jäsenten tilannetta, hänen sydäntään alkoi painaa huoli. Aivan liian monilla perheillä oli vaikeuksia hankkia jopa välttämättömimmät perustarpeet. Hän halusi auttaa heitä, joten hän neuvotteli seurakunnan johtohenkilöiden kanssa ja kääntyi asiassa Herran puoleen.

Koska alueella oli vähän työtilaisuuksia, hän alkoi työskennellä 11 sisaresta koostuvan ryhmän kanssa kannustaen heitä tavoittelemaan mahdollisuutta perustaa pienyritys. Nämä sisaret huomasivat, että alueella oli tarvetta laadukkaista, edullisista kodin siivoustarvikkeista, ja he miettivät, voisivatko he tuottaa ja myydä niitä paikkakunnalla. Mutta kuinka he oppisivat valmistamaan näitä tarvikkeita?

Tässä vaiheessa piispa Morante sai tietää seurakunnassaan olevasta työttömästä sisaresta, joka oli työskennellyt kemistinä lääketeollisuudessa. Kun nämä 11 sisarta kysyivät häneltä apua, hän opetti mielellään heille, kuinka valmistetaan turvallisia laatutuotteita.

He kehittivät liiketoimintasuunnitelman, kartoittivat paikkakunnalla alueet, joista kukin sisar olisi vastuussa, tekivät valinnat, mitä tuotteita he valmistaisivat, ja suunnittelivat pakkaukset ja etiketit.

Muutamassa kuukaudessa he olivat rakentaneet asiakaspohjan ja alkoivat saada riittävästi tuloja lieventääkseen köyhyyttään ja auttaakseen perheensä elättämisessä.

Kun paikallisen lääkeyhtiön johtajat kuuluivat tästä hankkeesta, he kiinnostuivat työttömän lääkekemistin tapauksesta. Ennen pitkää he haastattelivat häntä ja palkkasivat hänet johtamaan omaa tuotantoaan.

Venäjä

Retšnoin seurakunnassa Moskovassa Galina Gontšarova, joka palveli seurakunnan historioitsijana, liukastui jäällä, ja hänen kumpikin käsivartensa murtui. Hänet vietiin sairaalaan, jossa hänen käsivartensa pantiin kipsiin. Hän ei kyennyt syömään eikä pukemaan itse. Hän ei kyennyt kampaamaan hiuksiaan tai edes vastaamaan puhelimeen.

Kun muut seurakuntalaiset kuuluivat, mitä oli tapahtunut, he reagoivat heti. Pappoudenhaltijat antoivat hänelle siunauksen ja yhdessä Apuyhdistyksen sisarten kanssa työskennellen laativat aikataulun käynneistä tämän hyvän sisaren luona ja hänen tarpeidensa täyttämiseksi.

Vladimir Netšiporov, seurakunnan lähetystyönjohtaja, sanoi: ”Muistimme yleiskonferenssissa pidetyn puheen

Kun Galina Gontšarova liukastui ja hänen käsivartensa murtuivat, hänen Apuyhdistyksen sisarensa palvelivat hänen käsinään.

Kristuksen patsaasta, joka oli vailla käsiä.⁵ Patsaan alapuolelle joku oli pannut kyltin, jossa luki: ’Te olette minun käteni.’ Niiden muutaman viikon ajan, jotka tämä hyvä sisar oli toimintakyvytön, Retšnoin seurakunnan jäsenet tunsivat samaistuvansa tähän kertomukseen. Meistä tuli kirjaimellisesti hänen kätensä.”

Filippiinit

Trooppisen myrsky Washin saavuttaessa Filippiinit vuonna 2011 alueen valtasivat rankat sateet ja tuulet. Noin 41 000 kotia tuhoutui ja yli 1 200 ihmistä menetti henkensä.

Ennen tulvaa Max Saavedra, Cagayan de Oron vaaran johtaja, oli tuntenut innoitusta koota vaarnaan hätävalmiusjoukon. Hän organisoi komiteoita hoitamaan

eri tehtäviä – kaikkea ihmisten paikantamisesta ja pelastamisesta ensiapuun ja ruoan, veden ja vaatteiden hankkimiseen.

Kun tulvavedet laskivat turvalliselle tasolle, kirkon johtohenkilöt ja jäsenet lähetettiin liikkeelle. He ottivat selville jokaisen jäsenen tilanteen ja arvioivat vahingot. Yksi jäsen huolehti kumiveneistä, joilla myrskyn vangeiksi jääneitä jäseniä tuotiin turvaan. Seurakuntakeskukset avattiin tarjoamaan suojaa kaikille, jotka tarvitsivat ruokaa, vaatteita, huopia ja väliaikaisen yöpymispaikan. Puhtaan veden tarve oli kriittinen, joten vaarnanjohtaja Saavedra otti yhteyttä paikalliseen liikeyritykseen, joka omisti paloauton, ja se kuljetti puhdasta vettä seurakuntakeskuksiin, jotka toimivat evakuointipaikkoina. Jäsenet, joilla oli ammatillista lääketieteellistä kokemusta, hoitivat loukkaantuneita.

Kun kirkon jäsenet oli paikallistettu, vaarnanjohtaja Saavedra ja hänen joukkonsa kävivät kaupungin muissa evakuointikeskuksissa ja tarjosivat apua. He veivät niihin ruokaa ja muita tarvikkeita. Heti myrskyn jälkeen monet jäsenistä palvelivat epäitsekästä muita, vaikka olivat menettäneet oman kotinsa. Kun sateet loppuivat ja maa kuivui, Mormon Helping Hands -vapaaehtoiset kolmesta vaarnasta lähtivät työhön jakamaan tarvikkeita sekä auttamaan raivaustöissä.

Brasilia

Sete Lagoasin kaupungissa Brasiliassa on turvakoti vammaisille naisille, joiden elämää huumeiden käyttö on vaurioittanut. He kävivät henkiinjäämiskamppailua joka päivä. Heillä oli pieni uuni, jossa he paistoivat 30 leipää päivässä. Vaikka naiset olivat saaneet jonkin verran apua paikalliselta humanitaariselta yhdistykseltä, heillä oli hädin tuskin riittävästi ruokaa itselleen. Kun kirkon johtohenkilöt Sete Lagoasin vaarnassa saivat tietää näiden naisten tarpeista, he halusivat auttaa.

He puhuivat naisten kanssa näiden tarpeista. Naiset sanoivat, että jos he pystyisivät paistamaan enemmän leipiä, he voisivat ruokkia paremmin itsensä ja kenties myydä muutamia leipiä ja saada kipeästi tarvitsemiaan tuloja.

Kirkon johtohenkilöt ja jäsenet työskentelivät paikallisen sotilaspoliisin ja paikallisen koulun kanssa näiden naisten olojen parantamiseksi. Kirkon humanitaarisen lahjoituksen ja kirkon sekä kaupungin vapaaehtoisten avulla he saivat rakennettua uuden leipomon – sellaisen, jossa naiset voivat paistaa 300 leipää päivässä.

Saamallaan myyntituloilla leipomon naiset ovat voineet palkata ensimmäisen työntekijänsä – yhden turvakodissa asuvista naisista.

Huoltotyö

Kuten ne innoitetut kirkon johtohenkilöt, jotka näkivät vuosikymmeniä sitten ympärillään suuren tarpeen ja kieltäytyivät kääntämästä sille selkäänsä, kirkon johtohenkilöt ja jäsenet kautta maailman tekevät nykyään samaa omilla alueillaan ja omalla tavallaan.

Puhuessaan kirkolle muista huolehtimisesta presidentti Uchtdorf sanoi: ”Herran tapa ei ole istua joen rannalla ja odottaa, että vesi väistyy, ennen kuin ylitämme joen. Herran tapa on kokoontua yhteen, kääriä hihat, ryhtyä työhön ja rakentaa silta tai vene, jolla ylitämme haasteidemme joen.”⁶

Köyhien etsiminen ja kärsivien auttaminen on korvaamaton osa sitä, mitä Kristuksen opetuslapsena oleminen tarkoittaa. Se on työtä, jota Jeesus Kristus itse teki palvellessaan oman aikansa ihmisiä. ”Tämä Herran tavalla huolehtimisen työ ei ole pelkästään yksi kohta kirkon ohjelmien luettelossa”, presidentti Uchtdorf sanoi lopuksi. ”Sitä ei voi laiminlyödä tai panna syrjään. Se on keskeistä opillemme. Se on uskontomme ydin.”⁷ ■

VIITTEET

1. Neljä näistä vaarnanjohtajista – Hugh B. Brown, Harold B. Lee, Henry D. Moyle ja Marion G. Romney – kutsuttiin myöhemmin apostoleiksi, ja kaikki neljä palvelivat myöhemmin kirkon ensimmäisessä presidenttikunnassa. Harold B. Leestä tuli 11. kirkon presidentti.
2. Vuonna 1930 Utahissa oli toiseksi korkein työttömyysaste Yhdysvalloissa. Ks. Garth L. Mangum ja Bruce D. Blumell, *The Mormons' War on Poverty: A History of LDS Welfare 1830–1990*, 1993, s. 95.
3. ”Huoltotyötä Herran tavalla”, *Liahona*, marraskuu 2011, s. 54.
4. Ks. ”Huoltotyötä Herran tavalla”, s. 55.
5. Ks. Dieter F. Uchtdorf, ”Te olette minun käteni”, *Liahona*, toukokuu 2010, s. 68.
6. ”Huoltotyötä Herran tavalla”, s. 54.
7. ”Huoltotyötä Herran tavalla”, s. 55–56.

Ensimmäisen presidenttikunnan ja kahdentoista apostolin koorumin jäsenet ovat nykyajan profeettoja, näkijöitä ja ilmoituksensaajia, jotka ovat Kristuksen nimen erityisiä todistajia koko maailmassa (ks. OL 107:23). Tässä tehtävässä heillä on vastuu todistaa Jeesuksen Kristuksen jumalallisuudesta ja Hänen palvelutyöstään maailman Vapahtajana ja Lunastajana.

Seuraavissa lainauksissa nämä valitut ja toimeksiannon saaneet miehet lausuvat todistuksensa Vapahtajan sovituksesta ja ylösnousemuksesta sekä siitä, että Hän todella elää.

Erityiset todistajat todistavat elävästä Kristuksesta

Jeesus on meidän Lunastajamme

”Koko sydä-
mestäni ja sie-
luni hartaudella
korotan ääneni

todistukseen erityisenä todistajana ja julistan, että Jumala elää. Jeesus on Hänen Poikansa, Isän Ainosyntyinen lihassa. Hän on meidän Lunastajamme, Hän on meidän Välittäjäamme Isän edessä. Hän kuoli ristillä sovittaakseen syntimme. Hänestä tuli ylösnousemuksen ensi hedelmä. Sen tähden että Hän kuoli, kaikki heräävät eloon. ’Nyt kuule laulu riemuinen: ”Hän elää, Herra ihmisten!” [”Hän elää, Vapahtajani”, *MAP-lauluja*, 82.]”

Presidentti Thomas S. Monson, ”Hän elää, Vapahtajani”, *Liahona*, toukokuu 2007, s. 25.

Minä todistan

”Minä todistan Herran ylösnouse-
muksesta yhtä var-
mana kuin jos oli-
sin ollut sinä iltana
niiden kahden

opetuslapsen kanssa Emmauksen tien varrella olevassa talossa. Minä tiedän, että Hän elää, yhtä varmasti kuin Joseph Smith tiesi, kun hän näki Isän ja Pojan kirkkaan aamun valossa Palmyran metsikössä. – –

Tästä todistan ylösnousseen Vapahtajan ja Lunastajamme todistajana.”

Presidentti Henry B. Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, ”Tulkaa minun luokseni”, *Liahona*, toukokuu 2013, s. 25.

Sovitus ja pelastus

”Isä Jumala on evankeliumin laatija; se on keskeinen osa Jumalan pelastussuunnitelmaa eli lunastussuunnitel-
maa. Sitä kutsutaan Jeesuksen Kris-
tuksen evankeliumiksi, koska juuri
Jeesuksen Kristuksen sovitus mah-
dollistaa lunastuksen ja pelastuksen.
Hänen sovituksensa kautta kaikki
miehet, naiset ja lapset lunastetaan
ehdoitta fyysisestä kuolemasta ja
kaikki lunastetaan omista synneistään
sillä ehdolla, että he ottavat vastaan
Jeesuksen Kristuksen evankeliumin ja
noudattavat sitä – –.

Tästä todistan koko sydämeistäni ja mielestäni.”

Presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, ”Eikö meillä ole syytä riemuita?”, *Liahona*, marraskuu 2007, s. 19, 21.

Presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, ”Eikö meillä ole syytä riemuita?”, *Liahona*, marraskuu 2007, s. 19, 21.

Jeesus on Kristus

”Tiedän, että Jumala on Isämme. Hän esitteli Poikansa Jeesuksen Kristuksen Joseph Smithille. Julistan teille, että minä tiedän, että Jeesus on Kristus. Tiedän, että Hän elää. Hän syntyi ajan keskipäivänä. Hän opetti evankeliumiaan ja Häntä koeteltiin. Hän kärsi ja Hänet ristiinnaulittiin ja Hän nousi kuolleista kolmantena päivänä. Hänellä kuten Hänen Isälläänkin on liha- ja luuruumis. Hän antoi sovitusuhrin. Minä todistan Hänestä. Minä olen Hänen todistajansa.”

Presidentti Boyd K. Packer, kahdentoista apostolin koorumin presidentti, ”Kaksitoista apostolia”, *Liahona*, toukokuu 2008, s. 87.

Lunnaat ihmiskunnan puolesta

”[Jeesus Kristus] on Isän iankaikkisen suunnitelman keskushahmo, Vapahtaja, joka annettiin lunnaiksi ihmiskunnan puolesta. Jumala lähetti rakkaan Poikansa voittamaan Aadamin ja Eevan lankeemuksen. Hän tuli maan päälle meidän Vapahtajanamme ja Lunastajanamme. Hän voitti puolestamme fyysisen kuoleman esteen antamalla oman henkensä. Kun Hän kuoli ristillä, Hänen henkensä erosi Hänen ruumiistaan. Kolmantena päivänä Hänen henkensä ja Hänen ruumiinsa yhdistettiin iankaikkisesti, niin ettei niitä koskaan enää eroteta toisistaan.”

Vanhin L. Tom Perry kahdentoista apostolin koorumista, ”Pelastussuunnitelma”, *Liahona*, marraskuu 2006, s. 71.

Keskeinen tapahtuma ihmiskunnan historiassa

”[Vapahtajan sovitus] tapahtui Getsemanessa, missä Hän hikoili suuria veripisaroita (ks. Luuk. 22:44), ja Golgatalla, missä Hänen ruumiinsa nostettiin ristille Pääkallonpaikalla, joka tarkoitti kuolemaa (Mark. 15:22; Matt. 27:33; ks. myös 3. Nefi 27:14). Tämä ääretön sovitus vapauttaisi ihmisen kuoleman äärettömyydeltä (ks. 2. Nefi 9:7). Vapahtajan sovitus teki ylösnousemuksesta todellisen ja iankaikkisesta elämästä mahdollisen kaikille. Hänen sovituksestaan tuli keskeinen tapahtuma koko ihmiskunnan historiassa.”

Vanhin Russell M. Nelson kahdentoista apostolin koorumista, ”Rauhaa ja iloa siitä tiedosta, että Vapahtaja elää”, *Liahona*, joulukuu 2011, s. 22.

Uhri synnin tähden

”Jeesus Kristus kesti käsittämätöntä kärsimystä antaakseen itsensä uhriksi kaikkien ihmisten syntien tähden. Tuossa uhrissa annettiin uhriksi äärimmäinen hyvä – puhdas, virheetön Karitsa – äärimmäisen pahan määrän – koko maailman syntien – edestä. – –

Tuo uhri – Jeesuksen Kristuksen sovitus – on pelastussuunnitelman ydin. – –

Minä tiedän, että Jeesus Kristus on Jumalan, iankaikkisen Isän, ainosyntinen Poika. Minä tiedän, että Hänen sovitusuhrinsa ansiosta meillä on varmuus kuolemattomuudesta ja mahdollisuus iankaikkiseen elämään. Hän on meidän Herramme, meidän Vapahtajamme ja meidän Lunastajamme.”

Vanhin Dallin H. Oaks kahdentoista apostolin koorumista, ”Uhri”, *Liahona*, toukokuu 2012, s. 19, 22.

Vapahtaja ohjaa kirkkoaan nykyisinkin

”Jeesuksen Kristuksen sovitus oli korvaamaton osa taivaallisen Isämme suunnitelmaa Hänen Poikansa maanpäällistä tehtävää ja meidän pelastustamme varten. Kuinka kiitollisia meidän tulisikaan olla siitä, ettei taivaallinen Isämme puuttunut tapahtumien kulkuun vaan malttoi olla toimimatta isällisen vaistonsa mukaan pelastaakseen rakkaan Poikansa. Iankaik-kisen rakkautensa tähden teitä ja minua kohtaan Hän salli Jeesuksen täyttää ennalta asetetun tehtävänsä tulla meidän Lunastajaksemme. – –

Jeesus Kristus, koko ihmiskunnan Vapahtaja ja Lunastaja, ei ole kuollut. Hän elää – ylösnoussut Jumalan Poika elää – se on todistukseni, ja Hän ohjaa kirkkonsa asioita nykyisinkin.”

Vanhin M. Russell Ballard kahden-toista apostolin koorumista, ”Sovitus ja yhden sielun arvo”, *Liahona*, toukokuu 2004, s. 85, 86.

Meidän toivomme, meidän välittäjäme, meidän Lunastajamme

”Meidän turvamme on [taivaallisessa Isässämme] ja Hänen rakkaassa Pojassaan Jeesuksessa Kristuksessa. Tiedän, että Vapahtaja rakastaa sinua. Hän vahvistaa pyrkimystäsi lujittaa todistustasi, niin että siitä tulee täydellinen hyvä aikaansaava voima elämässäsi, voima, joka on tukenasi jokaisena hädän hetkenä ja antaa sinulle rauhaa ja varmuutta näinä epävarmuuden aikoina.

Yhtenä Hänen apostoleistaan, jolla on valtuus todistaa Hänestä, todistan vakaasti tietäväni, että Vapahtaja elää, että Hän on ylösnoussut, kirkastettu täydellisen rakkauden persoonana. Hän on meidän toivomme, meidän välittäjäme, meidän Lunastajamme.”

Ks. vanhin Richard G. Scott kahden-toista apostolin koorumista, ”Vahvan todistuksen voima”, *Liahona*, tammikuu 2002, s. 103.

Katkeran maljan juominen

”Getsemanen puutarhassa Vapahtajamme ja Lunastajamme ei kavahtanut sovituksen katkeran maljan juomista [ks. OL 19:16–19]. Ja ristillä Hän kärsi taas tehdäkseen Isänsä tahdon, kunnes Hän pystyi lopulta sanomaan: ’Se on täytetty’ [Joh. 19:30]. Hän oli kestänyt loppuun asti. Vastauksena Vapahtajan täydelliseen kuuliaisuuteen lujana pysymisessä taivaallinen Isämme julisti: ’Näkkää minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt, jossa minä olen kirkastanut nimeni’ [3. Nefi 11:7].

– – Kirkastakaamme Jumalan nimeä pysymällä lujina Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen rinnalla. Lausun erityisen todistukseni siitä, että Hän elää.”

Vanhin Robert D. Hales kahden-toista apostolin koorumista, ”Seisokaa lujina pyhissä paikoissa”, *Liahona*, toukokuu 2013, s. 51.

Jumalan ainoa täydellinen lapsi

”Minä tiedän, että Jumala on aina ja kaikin tavoin ja kaikissa olosuhteissa meidän rakastava, anteeksiantava Isämme taivaassa. Minä tiedän, että Jeesus oli Hänen ainoa täydellinen lapsensa, jonka elämä annettiin rakastavasti sekä Isän että Pojan tahdosta meidän kaikkien muiden lunastukseksi, jotka emme ole täydellisiä. Tiedän, että Hän nousi kuolleista elääkseen jälleen, ja koska Hän teki sen, te ja minäkin voimme tehdä sen.”

Vanhin Jeffrey R. Holland kahden-toista apostolin koorumista, ”Minä uskon”, *Liahona*, toukokuu 2013, s. 95.

Tiedän, että Vapahtaja elää

”Julistan todistukseni ja kiittolisuuteni Herran Jeesuksen Kristuksen äärettömästä ja iankaikkisesta uhrista. Tiedän, että Vapahtaja elää. Olen kokenut sekä Hänen lunastavaa voimaansa että Hänen kaiken mahdolliseksi tekevää voimaansa, ja todistan, että nämä voimat ovat todellisia ja meidän jokaisen ulottuvilla. ’Herran voimassa’ me voimme todellakin tehdä ja voittaa kaiken, kun ponnistelemme eteenpäin kuolevaisuuden taipaleellamme.”

Ks. vanhin David A. Bednar, ”Sovitus ja kuolevaisuuden taival”, *Liahona*, huhtikuu 2012, s. 19.

Kristus täytti tehtävänsä

”[Vapahtaja] otti päälleen ’ihmiskunnan syntien taakan’ ja ’ne kauhut, jotka Saatana – – saattoi aiheuttaa’ [James E. Talmage, *Jeesus Kristus*, 1982, s. 429]. Samalla Hän kesti vilpillisesti kokoonkyyhdyt oikeudenkäynnit ja ne hirvittävät, traagiset tapahtumat, jotka johtivat Hänen ristiinnaulitsemiseensa. Lopulta työ saavutti huippunsa pääsiäissunnuntaina Kristuksen voitokkaassa ylösnousemuksessa. Kristus täytti pyhän tehtävänsä Vapahtajana ja Lunastajana. Me nousemme kuolleista ja meidän henkemme yhdistetään jälleen ruumiiseemme. – –

Todistan apostolina, että Jeesus Kristus elää ja on maailman Vapahtaja ja Lunastaja. Hän on tarjonnut tien todelliseen onneen.”

Vanhin Quentin L. Cook kahden-toista apostolin koorumista, ”Me seuraamme Jeesusta Kristusta”, *Liahona*, toukokuu 2010, s. 84, 86.

Vapahtaja on lunastanut meidät

”Vapahtajan kärsimys Getsemanessa ja Hänen tuskansa ristillä lunastavat meidät synnistä täyttämällä ne vaatimukset, jotka oikeudenmukaisuus asettaa päällemme. Hän suo armon ja anteeksiannon niille, jotka tekevät parannuksen. Sovitus suorittaa myös velan, jonka oikeudenmukaisuus on velkaa meille – parantamalla meidät mahdollisista kärsimyksistä, jotka kärsimme viattomina, ja hyvittämällä ne meille. ’Sillä katso, hän kärsii kaikkien ihmisten tuskat, niin, jokaisen elävän olennon tuskat, niin miesten, naisten kuin lastenkin, jotka kuuluvat Aadamin sukuun’ (2. Nefi 9:21; ks. myös Alma 7:11–12). – –

Lopullinen lunastus on vain ja ainoastaan Jeesuksessa Kristuksessa. Nöyrästi ja kiitollisena tunnustan Hänen olevan Lunastajamme.”

Vanhin D. Todd Christofferson kahden-toista apostolin koorumista, ”Lunastus”, *Liahona*, toukokuu 2013, s. 110, 112.

Ylösnousemus ja elämä

”Julistamme ennen kaikkea Vapahtajaamme ja Lunastajaamme, Jeesusta Kristusta. Kaikesta, mitä olemme – kaikesta, mitä meistä koskaan tulee – olemme velkaa Hänelle. – –

Hänen sanansa kaikuvat halki vuosisatojen:

’Minä olen ylösnousemus ja elämä. Joka uskoo minuun, saa elää, vaikka kuoleekin,

eikä yksikään, joka elää ja uskoo minuun, ikinä kuole.’ (Joh. 11:25–26.)

Veljet ja sisaret, Hän elää. Hän on noussut ylös. Hän ohjaa pyhää työtään maan päällä.”

Vanhin Neil L. Andersen kahden-toista apostolin koorumista, ”Tulkaa Hänen luokseen”, *Liahona*, toukokuu 2009, s. 80.

VASTAUKSIA KYSYMYKSIIN

Miltä ylönoussut henkilö näyttää?

”Kun olemme eläneet tämän elämän, meidän – – ruumiimme kirkastetaan, vapautetaan kaikista sairauksista ja huolista ja tehdään mitä kauneimmaksi. Ei ole mitään kauniimpaa katsottavaa kuin ylönoussut mies tai nainen. En voi kuvitella mitään suurempaa, mitä mies [tai nainen] voi saada itselleen, kuin ylönousseseen

ruumiin. Sellaista myöhempien aikojen pyhää ei olekaan – –, jolla ei olisi tätä mahdollisuutta tulla esiin ensimmäisen ylönousemuksen aamuna ja tulla kirkastetuksi, korotetuksi Jumalan edessä.”

Presidentti Lorenzo Snow (1814–1901), julkaisussa Conference Report, lokakuu 1900, s. 4.

**Vanhin
William R. Walker**
seitsemänkymmenen
korumista

Seuratkaa PROFEETTA

Muutama vuosi sitten juuri ennen yleiskonferenssia presidentti Thomas S. Monson opetti yhden ihmeellisen opetuksen. Tällä kertaa opetus annettiin johtaville auktoriteeteille, jotka olivat matkustaneet kokoukseen Salt Lake Cityyn Utahiin. Monet olivat tulleet eri puolilta maailmaa paikoista, joissa he palvelivat vyöhykkeiden johtokunnissa. Olimme kokoontuneet yhteen saamaan ohjeita ensimmäiseltä presidenttikunnalta ja kahdelta toista apostolilta.

Kun kokousaika lähestyi, kaikki näyttivät olevan läsnä paitsi presidentti Monson. Muutama minuutti ennen kokouksen alkua lakkasimme keskustelemasta keskenämme ja istuimme kunnioittavasti kuuntelemissa alkumusiikkia odottaen profeetan tulevan sisään millä hetkellä hyvänsä.

Odotimme kärsivällisesti, kun kello tuli yhdeksän ja aika kului eteenpäin. Joku meni ulos sivuovesta – ilmeisesti tarkistamaan, tarvitaanko mahdollisesti apua. Palattuaan hän sanoi: ”Presidentti Monson liittyy seuraanne piakkoin.”

Presidentti Monson astui huoneeseen noin varttituntia myöhemmin. Kun hän astui sisään, nousimme kunnioituksesta seisomaan. Olimme iloisia nähdessämme hänet ja olimme hyvillämme, että hän näytti terveeltä. Ei ollut mitään selvää syytä siihen, miksi hän myöhästyi.

Presidentti Monson meni suoraan puhujakorokkeelle ja sanoi: ”Veljet, olen pahoillani myöhästymisestääni, mutta vaimoni tarvitsi minua tänä aamuna.”

Se vaikutti minuun syvästi ja teki minut nöyräksi, enkä voinut lakata ajattelemasta hänen sanojaan.

Se oli hyvin tärkeä kokous. Kirkon koko vanhempi johtajisto oli koolla, mutta presidentti Monson asetti meille

Kun me seuraamme presidentti Monsonia ja yritämme olla enemmän hänen kaltaisiaan, onnistumme väistämättä olemaan uskollisempia Herran Jeesuksen Kristuksen opetuslapsia.

kaikille esimerkin. Hänen vaimonsa tarvitsi häntä, ja hän käytti tarvittavan ajan huolehtiakseen vaimostaan. Se oli suurenmoinen saarna. En muista mitään muuta, mitä tuona päivänä sanottiin, mutta muistan sen saarnan: ”Vaimoni tarvitsi minua.”

Seuratkaamme profeetan esimerkkiä

Haluaisin esittää viisi tapaa, joiden avulla voimme seurata presidentti Monsonin esimerkkiä:

1. Me voimme olla myönteisiä ja me voimme olla iloisia.

Kallisarvoisessa helmessä sanotaan, että profeetta Joseph Smithillä oli iloinen luonteenlaatu (ks. JS–H 28). Iloisuus kuvaa myös presidentti Monsonia.

Kerran presidentti Monson sanoi: ”Me – – voimme valita myönteisen asenteen. Emme voi ohjata tuulta, mutta voimme säätää purjeita. Toisin sanoen me voimme päättää olla iloisia ja myönteisiä siitä riippumatta, mitä eteemme tulee.”¹

Eräänä päivänä odottelin ensimmäisen presidenttikunnan kokoushuoneen ulkopuolella. Minut oli kutsuttu sinne osallistumaan kokoukseen, jossa käsiteltiin temppeleihin

Jokaisessa temppelin vihkimistilaisuudessa presidentti Monson kiinnittää huomionsa lapsiin. Hän ottaa heitä mielellään mukaan kulmakiviseremoniaan.

liittyviä asioita. Istuin hiljaa huoneen ulkopuolella, yksikseni. Luulin, että ensimmäinen presidenttikunta oli jo kokouksessa ja että minut kutsuttaisiin hetken kuluttua mukaan.

Istuessani siinä kuulin jonkun kävelevän käytävällä vihellellä. Ajattelin itsekseni: ”Joku ei ymmärrä asiaankuulua käyttäytymistapaa. Kirkon presidentin työhuoneen edessä ei sovi kulkea vihellellä.”

Hetken päästä viheltelijä käveli nurkan takaa – se oli presidentti Monson. Hän oli iloinen, ja hänellä oli myönteinen asenne. Hän tervehti minua lämpimästi ja sanoi: ”Taidamme aloittaa kokouksen parin minuutin päästä.”

Vaikka hänellä on koko kirkon taakka harteillaan, hän on esimerkkinä onnellisuudesta ja hänellä on aina myönteinen asenne. Meidän tulisi olla sellaisia.

2. Me voimme olla ystävällisiä ja rakastavia lapsia kohtaan.

Jeesus puhui usein lapsista. Hänen profeettansa, presidentti Monson, puhuu myös usein lapsista. Olen nähnyt etenkin temppelien vihkimisen yhteydessä, kuinka hän rakastaa lapsia, ja kuinka hän esimerkillään opettaa meille, kuinka kohdella heitä. Jokaisessa temppelin vihkimistilaisuudessa hän kiinnittää huomionsa lapsiin. Hän ottaa heitä mielellään mukaan kulmakiviseremoniaan ja pyytää aina

muutamia heistä laittamaan kulmakiveen laastia ja osallistumaan siten temppelin vertauskuvalliseen valmiiksi rakentamiseen. Hän tekee sen mukavaksi heille. Hän tekee siitä unohtumatonta heille. Hänellä on aina iloinen hymy heille. Hän rohkaisee ja kiittää heitä. Sitä on ihmeellistä katsoa.

Joskus hän tervehtii lämpimästi lyömällä kättä tai heiluttamalla korviaan ja kannustamalla palvelemaan lähetystyössä ja solmimaan avioliiton temppelissä.

Joitakin vuosia sitten presidentti Monsonin oli määrä vihkiä syntymäpäivänään Oquirrh Mountainin temppeli Utahissa. Kun hän saapui temppelille ja lähestyi temppelin etuovea, paikalla oli koolla joukko nuoria. He selvästikin tiesivät, että oli presidentti Monsonin syntymäpäivä, sillä he alkoivat laulaa hänelle syntymäpäivälaulua. Hän pysähtyi ja kääntyi heitä kohti iloinen hymy kasvoillaan. Hän alkoi jopa heiluttaa käsiään ikään kuin olisi johtanut heidän lauluaan. Laulun loppuksi he lisäsivät kertosäkeeseen ”Ja monta vuotta lisää”. Hän sanoi minulle: ”Se oli lempikohtani.”

Kirkon lapset ja nuoret rakastavat häntä, ja he tietävät varmasti hänenkin rakastavan heitä!

3. Me voimme noudattaa Hengen kehotuksia.

Presidentti Monson kertoi itse kauniisti omistautumisestaan Herralle ja sitoutumisestaan Hengen kehotusten noudattamiseen sanoessaan näin: ”Ihanin kokemus elämässä, mitä tiedän, on tuntee innoitusta ja toimia sen mukaan ja huomata myöhemmin, että se oli vastaus jonkun rukoukseen tai jonkun tarpeeseen. Ja haluan Herran aina tietävän, että jos Hän tarvitsee jotakuta hoitamaan jonkin asian, Tom Monson tekee sen Hänen puolestaan.”²

Se on malli, jota jokaisen meistä tulisi haluta noudattaa.

4. Me voimme rakastaa temppeliä.

Presidentti Monson jää historiaan yhtenä kirkon historian suurista temppelinrakentajista. Tultuaan kirkon presidentiksi helmikuussa 2008 hän on jatkanut temppelien rakentamisen suurenmoista työtä. Niiden kuuden vuoden aikana, jotka presidentti Monson on ollut profeettana, hän on ilmoittanut suunnitelmista rakentaa 33 uutta temppeliä.

Presidentti Monson on sanonut: ”Eläkäämme jokainen kelvollisesti, puhtain käsin ja puhtain sydämin, jotta temppeli voi koskettaa elämäämme ja perhettämme.”³

Hän on myös antanut tämän ihmeellisen lupauksen: ”Kun rakastamme temppeliä, tunnemme temppelin hengen ja käymme temppelissä, niin uskomme näkyy elämässämme. Kun tulemme näihin pyhiin Jumalan huoneisiin, kun muistamme niissä tekemämme liitot, *kykenemme*

kestämään jokaisen koettelemuksen ja voittamaan jokaisen kiusauksen.”⁴

Noudattakaamme mallia, jonka profeetta on asettanut meille rakastamalla temppeleitä.

5. Me voimme olla ystävällisiä, huomaavaisia ja rakastavia.

Presidentti on hieno esimerkki muiden rakastamisesta. Hänen koko palvelutyönsä on ollut täynnä sitä, että hän vierailee kodeissa, asettaa kätensä jonkun päälle ja antaa siunauksia, soittaa yllättäen ja lohduttaa ja rohkaisee jotakuta, lähettää kannustus- ja kiitoskirjeitä, vierailee sairaaloissa ja hoitolaitoksissa ja löytää aikaa hautajaisiin ja jäähyväisiin arkun äärellä hyvin kiireisestä aikataulustaan huolimatta.

Aivan kuin Vapahtaja tekisi, Thomas Monson on kulkenut ympäri maata tehden hyvää (ks. Ap. t. 10:38) ja siunaten ja rakastaen muita. Se on ollut hänen elämänsä liikkeellepaneva voima.

Eräs merkittävä esimerkki presidentti Monsonin ystävällisyydestä tapahtui vuonna 2012. Kun kaunis Brigham Cityn temppele Utahissa oli valmistumassa, tapasin ensimmäisen presidenttikunnan keskustellaksemme sen vihkimistilaisuuden suunnitelmista. Koska Brigham City on vain tunnin matkan päässä Salt Lake Citystä pohjoiseen, presidentti Monsonin olisi ollut hyvin helppoa matkustaa sinne vihkimistilaisuuteen.

Sen sijaan presidentti Monson sanoi: ”Brigham City on presidentti Boyd K. Packerin kotikaupunki. Hän on suuri apostoli, joka on istunut vieressäni kahdentoista koorumissa monet vuodet. Haluan hänen saavan kunnian ja siunauksen vihkiä temppelele omassa kotikaupungissaan. Minä jään pois ja annan presidentti Packerille tehtäväksi vihkiä Brigham Cityn temppelele. Haluan, että siitä tulee hänen päivänsä.”

Se oli ihmeellinen päivä presidentti Packerille ja sisar Packerille, joka myös varttui Brigham Cityssä. Liikutuin kovasti presidentti Monsonin ystävällisestä ja jalomielisestä eleestä apostolitoveriaan kohtaan. Me voimme kaikki olla sellaisia. Me voimme antaa omastamme ja olla ystävällisiä ja ajatella enemmän lähipiirissämme olevia.

Profeetan malli

Presidentti Monson on suurenmoisissa ja innoittavissa puheissaan yleiskonferenssissa opettanut meille, kuinka meidän tulee elää elämäämme. Hän on opettanut meille

Aivan kuin Vapahtaja tekisi, Thomas Monson on kulkenut ympäri maata tehden hyvää ja siunaten ja rakastaen muita. Se on ollut hänen elämänsä liikkeellepaneva voima.

merkittävällä ja ihmeellisellä henkilökohtaisella esimerkillään, kuinka voimme olla Jeesuksen Kristuksen seuraajia. Herra on tosiaankin antanut meille mallin kaikkeen, ja yksi malleista, jota meidän tulee pyrkiä noudattamaan, on meidän rakkaan profeettamme esittämä malli.

Todistan, että taivaassa on Jumala, joka tuntee meidät ja rakastaa meitä. Hän on antanut meille profeetan – ohjaamaan meitä, opettamaan meitä ja johtamaan meitä näinä myöhempinä aikoina. Uskon, että Herra odottaa meidän rakastavan profeettaa, antavan hänelle tukemme ja noudattavan hänen esimerkkiään.

Pidän suurena siunauksena sitä, että olen saanut elää aikana, jolloin Thomas S. Monson on Herran profeetta. Kun me seuraamme häntä ja yritämme olla enemmän hänen kaltaisiaan, onnistumme väistämättä olemaan uskollisempia Herran Jeesuksen Kristuksen opetuslapsia. ■

Kirkon koululaitoksen hartausstilaisuuden puheesta, joka pidettiin Brigham Youngin yliopiston Idahon kampuksella 5. toukokuuta 2013. Koko puheen teksti on osoitteessa lds.org/broadcasts.

VIITTEET

1. ”Messages of Inspiration from President Monson”, *Church News*, 2. syyskuuta 2012, s. 2.
2. *On the Lord’s Errand*, DVD, 2008.
3. ”Temppelele siunauksia”, *Liahona*, lokakuu 2010, s. 19.
4. Lainattuna artikkelissa ”Valmistautukaa vastustamaan kiusausta”, *Liahona*, heinäkuu 2003, s. 25.

Filippiinit

HENGELLISTÄ
LUJUUTTA
MEREN
SAARILLA

Lyhyenä 53 vuoden ajanjaksona kirkko on kokenut hämmästyttävää lujutta ja kasvua Filippiineillä – maassa, joka tunnetaan ”itämaiden helmenä”.

Augusto A. Limille sanoma, jonka esittäjinä oli kaksi Yhdysvalloista tullutta nuorta lähetyssaarnaajaa, tuntui vahvistavan periaatteita, joiden hän jo tiesi olevan totta. Augusto, nuori lakimies ja kristitty, huomautti, että sellaiset opit kuten jatkuva ilmoitus, olivat asioita, joihin ”uskoin jo silloin, kun olin lukiossa ja yliopistossa”¹.

Muutaman kuukauden jälkeen Augusto lupautui tulemaan sunnuntain kokouksiin ja otti vastaan haasteen lukea Mormonin kirjaa ja rukoilla sen johdosta. ”Aloin lukea Mormonin kirjaa vakavasti samassa hengessä, jossa Moroni meitä neuvoi [sitä lukemaan]. Kun tein niin ja halusin tietää, onko se totta, niin muutaman rivin jälkeen todistukseni sai alkunsa”, hän muistelee.²

Augusto Lim kastettiin lokakuussa 1964, ja hänestä tuli Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon pioneeri Filippiineillä yhdessä vaimonsa ja perheensä kanssa, jotka liittyivät kirkkoon pian sen jälkeen. Nykyään, palveltuaan uskollisesti kirkossa vuosikymmeniä – mihin sisältyi vuonna 1992 tullut kutsu palvella johtavana auktoriteettina, ensimmäisenä filippiiniläisenä tuossa tehtävässä – veli Lim luo käsityksen ”itämaiden helmessä” asuvien satojentuhansien myöhempien aikojen pyhien uskosta ja omistautumisesta.

Tuottoisa maa

Noin 550 vuotta ennen Jeesuksen Kristuksen syntymää Herra lupasi Mormonin kirjan profeetta Nefille: ”Minä

muistan ne, jotka ovat meren saarilla,” ja ”tuon julki sanani ihmislapsille, niin, vieläpä kaikille maan kansakunnille” (2. Nefi 29:7). Monille niistä, jotka ovat lukeneet nämä hienot sanat, tulee mieleen yksi joukko meren saaria: Filippiinit.

Filippiinien tasavalta, jonka asukasluku lähenee sataa miljoonaa, on Aasian kaakkoisrannikolla sijaitseva laaja, noin 7 100 saarta käsittävä saaristo. Se on kaunis trooppinen maa, jossa asuu ystävällisiä, eloisia ja nöyriä ihmisiä. Mutta maa on altis maanjäristyksille, taifuuneille, tulivuorenpurkauksille, vuorovesiaalloille ja muille luonnonkatastrofeille ja kärsii suuresta joukosta sosioekonomisia ongelmia. Laajalle levinnyt köyhyys on jatkuva haaste, ja filippiiniläiset ovat kestäneet poliittisen epävakauden ja taloudellisten kriisien kausia.

Mutta niille, jotka tuntevat Herran tiet, Filippiinit on tuottoisaa maata evankeliumin siementen kylvämiselle. Tagalogin ja muiden alkuperäiskielten lisäksi monet filippiiniläiset puhuvat englantia, joka on myös yksi valtakunnallisista kielistä. Espanjan pitkästä valtakaudesta johtuen yli 90 prosenttia väestöstä on kristittyjä, ja merkittävä osa vähemmistöstä on muslimeja.

Ensimmäisen yrityksen tuoda kirkko Filippiineille tekivät vuonna 1898 Espanjan ja Yhdysvaltain välisen sodan aikana Willard Call ja George Seaman, kaksi utahilaista myöhempien aikojen pyhiin kuuluvaa sotilasta, jotka oli erotettu lähetyssaarnaajiksi ennen kuin

Rakentaessaan evankeliumin periaatteille Filippiinien nuoret aikuiset saavuttavat menestystä ja heistä tulee vankkoja johtajia Herran kirkossa.

he lähtivät kotimaastaan. Tilaisuuden tullen he saarnasivat evankeliumia, mutta yhtään kastetta ei siitä seurannut.

Toisen maailmansodan aikana saarilla liikkui useita myöhempien aikojen pyhiä liittoutuneiden etenevien armeijoiden mukana. Vuosina 1944 ja 1945 sodan päättyessä Filippiineillä oli yhä lukuisia kirkon jäseniä, sekä sotilaita että muuta sotilashenkilöstöä, ja sotilasryhmät pitivät monin paikoin kirkon kokouksia. Heidän joukossaan olivat Maxine Tate ja uusi käännyttäjä Jerome Horowitz. Kumpikin tutustutti osaltaan Aniceta Fajardon evankeliumiin. Auttaessaan Anicetan talon jälleenrakentamisessa pommitetulla alueella Manilassa veli Horowitz kertoi Anicetalle ja tämän tyttärelle Ruthille juuri löytämästään uskosta.

Aniceta sai todistuksen ja halusi mennä kasteelle, mutta kirkko ei antanut tuohon aikaan lupaa filippiiniläisten kastamiseen, koska saarilla ei ollut pysyviä kirkon yksiköitä. Vanhin Harold B. Lee (1899–1973) kahdenkymmentä vuotta apostolin koorumista sai tietää Anicetan toiveesta, ja koska hän oli yleisen sotilaskomitean puheenjohtaja, hän antoi luvan kastaa Anicetan. Aniceta Fajardon kastoi pääsiäisaamuna vuonna 1946 varusmies Loren Ferre, ja nyt Aniceta tunnetaan ensimmäisenä filippiiniläisenä, josta on tullut Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsen.

Lähetystyön alkaminen

Sodan jälkeen kahteen Yhdysvaltain sotilastukikohtaan – Clarkin lentotukikohtaan ja Subic Bayn laivastotukikohtaan – perustettiin kirkon ryhmiä myöhempien aikojen pyhiin kuuluvien sotilaiden odottaessa innokkaasti kirkon järjestämistä virallisempaan muotoon Filippiineillä. Elokuun 21. päivänä 1955 presidentti Joseph Fielding Smith (1876–1972) pyhitti Filippiinit evankeliumin saarnaamiselle. Lain rajoitukset siirsivät kuitenkin lähetysaarnajien tulon vuoteen 1961.

Vuonna 1960 vanhin Gordon B. Hinckley (1910–2008), silloinen kahdenkymmentä vuotta apostolin koorumin apulainen, oli Filippiineillä useita päiviä: ”Ilmaisin näkemyksen, että lähetystyö tulee olemaan – – yhtä hedelmällistä kuin se on ollut monissa muissa paikoissa maailmassa.”³ Seuraavana vuonna, kun sellaiset jäsenet kuten Maxine Tate Grimm ja Kaukoidän eteläisen lähetyskentän johtaja Robert S. Taylor sekä kirkkoon kuulumattomat ystävät olivat tehneet paljon valmisteluja ja paperitöitä, vanhin Hinckley palasi saarille pyhittämään Filippiinit uudelleen lähetystyön aloittamiselle.

Huhtikuun 28. päivänä 1961 vanhin Hinckley tapasi eräissä Manilan esikaupungissa pienen joukon kirkkoon kuuluvia sotilaita, maassa asuvia amerikkalaisia ja yhden filippiiniläisen jäsenen – David Lagmanin – ja rukoili erityisesti, ”että monet tuhannet tulevat ottamaan vastaan tämän sanoman ja heitä siunataan sen johdosta”⁴. Nuo sanat, jotka Herran tosi palvelija lausui, osoittautuivat pian profeetallisiksi.

Muutamia viikkoja myöhemmin Manilain saapui neljä ensimmäistä lähetysaarnajaa – Raymond L. Goodson, Harry J. Murray, Kent C. Lowe ja Nester O. Ledesma. ”Filippiiniläiset ottivat evankeliumin vastaan hyvin auliisti”, vanhin Lowe huomautti. ”Kun perheenpää päätti liittyä kirkkoon, niin hyvin monissa tapauksissa myös koko perhe liittyi kirkkoon.”⁵

Kirkko kasvaa

Työ eteni siihen pisteeseen, että vuonna 1967 perustettiin Filippiinien lähetyskenttä. Tuon vuoden loppuun mennessä lähetyskentällä oli 3 193 jäsentä, joista 631 oli kokenut kääntymyksen sinä vuonna. Vuoteen 1973

mennessä kirkon jäsenmäärä Filippiineillä oli kasvanut lähes 13 000:een. Manilan vaarna perustettiin 20. touku-kuuta 1973, ja sen johtajaksi tuli Augusto A. Lim. Lähetyskenttä jaettiin vuonna 1974 Manilan lähetyskentäksi ja Cebun lähetyskentäksi.

Elokuussa 1975 presidentti Spencer W. Kimball (1895–1985) matkusti Manilaan johtamaan Filippiinien ensimmäisen aluekonferenssin. Elokuu oli myrskyinen kuukausi, joten matkustaminen oli vaikeaa monille Manilan ulkopuolelta tuleville. Yksi bussilastillinen pyhiä Laoag Citystä oli jäädä matkan varrelle, mutta pyhät työnsivät bussinsa ylös mudasta ja pyysivät kuljettajaa olemaan kääntymättä takaisin. Eräs toinen ryhmä pyhiä uhmasi myrskyisää merta jopa

sopivaa paikkaa temppelille. Harkittuaan useita tontteja johtaja lähetti pyynnön 1,4 hehtaarin ostamisesta Quezon Citystä. Tontilta on näköala Marikinan laaksoon, ja sijainti on sellainen, että monien kirkon jäsenten on helppoa tulla sinne. Pyyntö hyväksyttiin ja tontti ostettiin tammikuussa 1981. Kadun nimi muutettiin kirkon pyynnöstä Temple Driveksi [Temppelitie].

Noin kaksituhatta kirkon jäsentä kaikkialta saarilta kokoontui maanmurtotilaisuuteen, joka pidettiin 25. elokuuta 1982. Taifuuniuhkasta huolimatta heitä tuli paikalle veneillä, junilla ja busseilla. Temppelin rakentaminen alkoi pian sen jälkeen, ja se oli valmis vihittäväksi elokuussa 1984.

1898: Kaksi myöhempien aikojen pyhiin kuuluvaa sotilasta saarnaava evankeliumia Filippiineillä Espanjan ja Yhdysvaltain käynnin sodan aikana.

1944–1945: Toisen maailmansodan aikana yhä useammat myöhempien aikojen pyhien sotilaat saarnaavat evankeliumia.

1946: Aniceta Fajardosta tulee ensimmäinen tiedetty filippiiniläinen, joka kastetaan ja konfirmoidaan kirkon jäseneksi.

1955: Presidentti Joseph Fielding Smith pyhittää Filippiinit evankeliumin saarnaamiselle.

kolme vuorokautta, koska millään muulla ei todellakaan ollut väliä – kuten eräs sisar sanoi – kuin nähdä ja kuulla Jumalan elävää profeettaa.

Presidentti Kimball kävi Filippiineillä jälleen vuonna 1980 johtamassa toisen aluekonferenssin ja tapasi myös lyhyesti Filippiinien presidentin Ferdinand Marcosin. Tämä tapaaminen viitoitti tietä niin, että kirkko pystyi viimein avaamaan lähetysaarnajien koulutuskeskuksen Filippiineillä vuonna 1983 ja seuraavana vuonna vihkimään Manilan temppelin. Vuonna 1987 perustettiin Filippiinien ja Mikronesian vyöhyke, jonka keskuspaikka oli Manilassa.

Samana vuonna käännettiin osia Mormonin kirjasta tagalogiksi. Nyt Mormonin kirja on käännetty muutamille Filippiineillä puhutuille kielille, myös cebuiksi.

Temppelin siunaukset

Joulukuussa 1980 presidentti Spencer W. Kimball lähetti kirkon kiinteistöosaston johtajan Manilaan etsimään

Temppeliin tutustui ennen sen vihkimistä lähes 27 000 jäsentä ja kirkkoon kuulumatonta. He tulivat, vaikka kaksi taifuunia – vain kahden vuorokauden välein – oli riepottellut Filippiinejä muutama päivä aiemmin. Kaukaisista provinseista saapuvat pyhät olivat uuvuksissa mutta iloisia. Moni oli joutunut tulemaan Manilaan kiertoteitä, koska tiet olivat veden peitossa ja tulvivat joet olivat vaurioittaneet siltoja.

Temppelin kauneus teki vaikutuksen kävijöihin, joiden joukossa oli monia nimekkäitä filippiiniläisiä. Kirjailija Celso Carunungan kommentoi ”pyhyiden tunteesta, aivan kuin sisälle mennessä kohtaisi Luojansa”. Eversti Bienvenido Castillo, Filippiinien poliisivoimien johtava pappi, sanoi, että temppeli on ”paikka, jossa voi pohtia taivaallisia, koska on sellaisessa ympäristössä”. Kahden nunnan mielestä temppeli oli ”todella Herran huone”. Eva Estrada-Kalaw, Filippiinien parlamentin jäsen, sanoi oppaille: ”Toivoisin teidän rakentavan tänne lisää temppeleitä.”⁶

Presidentti Hinckley, joka oli tuolloin toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, johti kulmakiven muurausseremonia tiistaina 25. syyskuuta 1984. Sen jälkeen selestisessä huoneessa pidettiin yhdeksän vihkimistilaisuutta. Eri tilaisuuksiin osallistui noin 6 500 pyhää 16 vaarnasta ja 22 piiristä Tyynenmeren vyöhykkeeltä.

Heti viimeisen vihkimistilaisuuden päätyttyä 27. syyskuuta 1984 Paulo V. Malit jr. ja Edna A. Yasona olivat ensimmäinen aviopari, joka vihittiin Manilan temppe-
lissä. Avioliittoon vihkimisen toimitti

aviopari päätti myydä talonsa maksaakseen matkan, niin että heidät ja heidän lapsensa voitaisiin sinetöidä iankaikkiseksi perheeksi. Kun he olivat myyneet talonsa ja suurimman osan omaisuudestaan, he onnistuivat saamaan kokoon juuri sen summan, jonka venematka Manilaan maksoi heidän yhdeksänhenkiseltä perheeltään. Leonides oli huolissaan, koska heillä ei olisi kotia, johon palata. Mutta Bernardo vakuutti hänelle, että Herra pitäisi heistä huolen. Vuonna 1985 heidät sitten sinetöitiin temppe-
lissä yhteen perheenä ajaksi ja koko iankaikkisuudeksi.

1961: Filippiinit avautuu virallisesti lähetykselle ja neljä ensimmäistä lähetyssaarnaajaa saapuvat.

1967: Filippiinien lähetyksenttä perustetaan.

1973: Manilan vaarna perustetaan.

1974: Filippiinien lähetyksenttä jaetaan Manilan lähetyksentäksi ja Cebun lähetyksentäksi.

1975: Ensimmäinen aluekonferenssi pidetään Manilassa.

1983: Lähetysaarnajien koulutuskeskus avataan Manilassa.

tuon temppe-
lin ensimmäinen johtaja, W. Garth Andrus.

Kirkon jäsenet jonottivat joukoittain saamaan oman endaumenttinsa, toimitustyöntekijöistä alkaen. Temppe-
lityö jatkui läpi yön seuraavaan päivään.

Jäsenet tunsivat yhä suurempaa halua päästä temppe-
liin. Niiden, jotka asuivat kaukana Manilasta, oli tehtävä paljon uhrauksia matkustaakseen veneellä tai bussilla pitkän matkan temppe-
liin. Mutta silti he tulivat ja toivat mukanaan kertomuksia uskosta ja päättävyydestä.

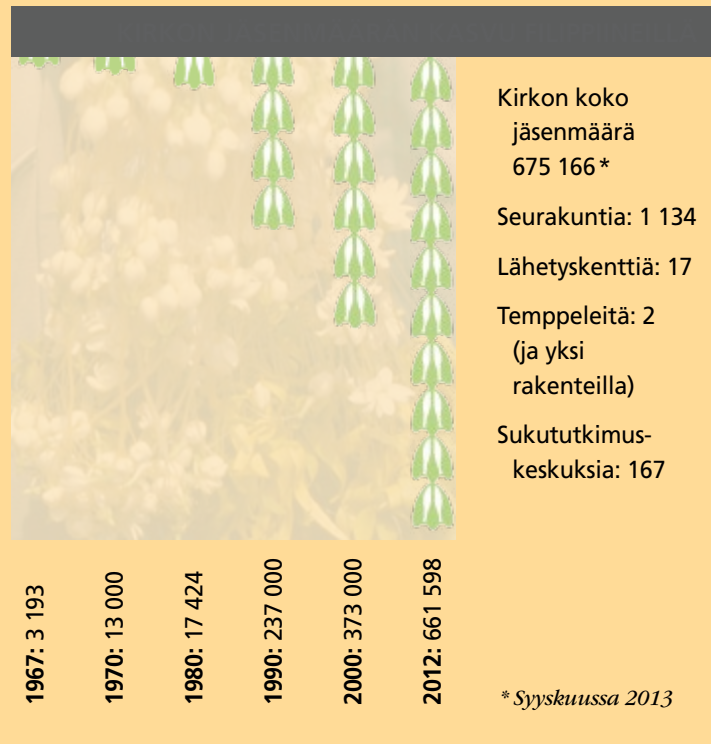
Bernardo ja Leonides Obedozalle, jotka asuivat General Santosissa, matka temppe-
liin kaukaiseen Manilaan tuntui mahdottomalta. Mutta kuten se kauppias, joka meni ja myi kaiken, mitä hänellä oli, ostaakseen kallis-
arvoisen helmen (ks. Matt. 13:45–46), tämä

Apuyhdistyksen kokous, joka käsittelee hätävalmiutta, antaa arvokasta tietoa sisarille, jotka asuvat luonnonkatastrofeille alttiissa maassa.

Se oli jokaisen heidän tekemänsä uhrauksen arvoinen, sillä temppeleistä he löysivät vertaansa vailla olevan ilon – kallis-arvoisen helmensä. Ja Bernardon sanojen mukaisesti Herra piti heistä huolen. Kun he palasivat Manilasta, ystävälliset tuttavat antoivat heille asuinpaikkoja. Heidän lapsensa päättivät opintonsa, ja perhe sai viimein hankittua uudesta paikasta oman kodin.

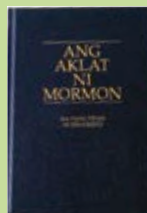
Huhtikuun 18. päivänä 2006 ensimmäinen presidenttikunta ilmoitti Cebun temppelein rakentamisesta. Kuultuaan uutisen monet kirkon jäsenet vuodattivat ilon kyyneliä. ”Me olemme siunattuja, koska Herra on valinnut Cebun seuraavan temppelein paikaksi”, sanoi Cesar Perez jr., Cebun uskontoinstituutin johtaja.

1984: Manilan temppelele vihittäin.

1987: Perustetaan Filippiinien ja Mikronesian vyöhykke keskuspaikanaan Manila.

1987: Osia Mormonin kirjasta käännetään tagalogiksi.

2010: Cebun temppelele vihittäin.

Muutama kuukausi Cebun temppelein vihkimisen jälkeen filippiiniläisillä myöhempien aikojen pyhillä oli jälleen syytä riemuuta. Lokakuun 2. päivänä 2010 presidentti Thomas S. Monson ilmoitti yleiskonferenssin avajaispuheessaan Urdanetan temppelein rakentamisesta Pangasinanin provinssiin.

Paras on vielä edessäpäin

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko Filippiineillä on suhteellisen nuori verrattuna kirkkoon muissa maissa, mutta sen tulevaisuus saarivaltiossa on loistava. Kirkon kasvu on ollut ihmeellistä, ja paras on vielä edessäpäin. Vanhin Michael John U. Teh seitsemänkymmenen koorumista, toinen filippiiniläinen, joka on kutsuttu palvelemaan johtavana auktoriteettina, on sanonut: ”Meidän [filippiiniläisten myöhempien aikojen pyhien] pitää valmistautua hengellisesti enemmän kuin milloinkaan aiemmin, koska työ etenee joko meidän avullamme tai ilman sitä.”⁷

Todellakin, kun 21. vuosisata vyöryy eteenpäin, palautettu kirkko kasvaa edelleen jäsenmäärältään ja vaikutukseltaan yhä useampien filippiiniläisten ottaessa vastaan sen sanoman ja tullessa siunaukseksi tälle valitulle kansalle meren saarilla. Vanhin Tehin ja filippiiniläisten pyhien kohdalla täyttyvät parhaillaan ”suuret – Herran lupaukset niille, jotka ovat meren saarilla” (2. Nefi 10:21). ■

VIITTEET

1. Julkaisussa R. Lanier Britsch, ”’Uskolliset, hyvät, hyveelliset, totuudelliset’: Pioneerit Filippiineillä”, *Valkeus*, helmikuu 1998, s. 44.
2. Artikkelissa Gelene Tobias, ”Augusto Lim: The Man of Many Firsts”, countrywebsites.lds.org/ph/index.php/deline-philippines/jubilee-2011.
3. Lainattuna julkaisussa Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley*, 1996, s. 213–215.
4. ”Commencement of Missionary Work in the Philippines”, *Tambuli*, huhtikuu 1991, s. 18.
5. Kent Clyde Lowen haastattelu, haastattelijana James Neil Clark, 3. syyskuuta 2007.
6. Francis M. Orquiola, ”Temple Dedication Rewards Faith of Filipino Saints”, *Ensign*, marraskuu 1984, s. 107.
7. ”Scriptures and Spiritual Preparation”, vyöhykkeen johtokunnan sanoma, toukokuu 2011, lds.org/ph/index.php/literature.

PELASTUSSUUNNITELMASTA

vastauksia kysymyksiin

LaRene Porter Gaunt

kirkon lehdet

KUOLEVAISUUTTA EDELTÄVÄ ELÄMÄ

LUOMINEN

VERHO

KUOLEVAISUUS

Elämme jännittävää aikaa. Jeesuksen Kristuksen palautettu evankeliumi on tulossa ”pois hämärästä” (OL 1:30). Sen johdosta entistä useammat taivaallisen Isän lapset, jotka eivät ole kirkomme jäseniä, kuulevat ”mormoneista”. Jotkut kuulevat asioita, jotka kuulostavat oudoilta ja hämmentäviltä. Toiset kuulevat asioita, jotka tuntuvat tutuilta ja lohdullisilta. Kumpaan tahansa ryhmään kuuluvat voivat tulla luoksemme etsimään vastauksia kysymyksiinsä. Monet vastaukset löytyvät pelastussuunnitelmasta, joka tunnetaan myös suurena onnensuunnitelmana (ks. Alma 42:8).

Useimmin esitetyt kysymykset ovat: ”Mistä olen tullut?”, ”Miksi olen täällä?” ja ”Minne menen tämän elämän jälkeen?”

Kaikkiin näihin kysymyksiin voi vastata pelastussuunnitelmasta löytyvillä totuuksilla. Tässä artikkelissa on joitakin vastauksia, joita pyhät kirjoitukset ja profeettamme, presidentti Thomas S. Monson, ovat antaneet näihin kysymyksiin.

*Usko Jeesukseen Kristukseen
Parannus*

Mistä olen tullut?

Me olemme iankaikkisia olentoja. Me elimme Jumalan luona ennen tätä elämää Hänen henkilapsinaan. ”Apostoli Paavali [opetti], että ’me – olemme Jumalan sukua’ [Ap. t. 17:29]”, sanoi presidentti Monson. ”Koska me tiedämme, että fyysinen ruumiimme on kuolevaisten vanhempiemme sukua, meidän täytyy tutkia tarkoin Paavalin sanojen merkitystä. Herra on julistanut, että ’henki ja ruumis ovat ihmisen sielu’ [OL 88:15]. Siis juuri henki on Jumalan sukua. Heprealaiskirjeen kirjoittaja nimittää Jumalaa taivaalliseksi Isäksi [ks. Hepr. 12:9].”¹

Miksi olen täällä?

Presidentti Monson on sanonut elämästämme maan päällä: ”Kuinka kiitollisia meidän tuleekaan olla siitä, että viisas Luoja on luonut maailman ja asettanut meidät tänne ja unohduksen verho on vedetty aikaisemman olemassaolomme eteen, niin että voisimme kokea koetusajan ja saada tilaisuuden osoittaa kelvollisuutemme tullaksemme arvollisiksi saamaan kaiken sen, minkä Jumala on meille valmistanut.

Yksi maanpäällisen olemassaolomme tärkeimmistä tarkoituksista on selvästi se, että me saamme lihaa ja luuta olevan ruumiin. Meille on myös annettu tahdonvapauden lahja. Meillä on etuoikeus tehdä itse tuhansia valintoja. Täällä me opimme kovan kokemuksen kautta. Opimme erottamaan hyvän pahasta. Opimme tuntemaan karvaan ja makean eron. Huomaamme, että tekoihimme liittyy seurauksia.”²

Minne menen tämän elämän jälkeen?

Kuolema kohtaa kaikkia ihmissuvun jäseniä. Mutta ”voiko ihminen herätä eloon, kun hän on kuollut?” (Job 14:14.) ”Me tiedämme, ettei kuolema ole loppu”, on presidentti Monson sanonut. ”Tätä totuutta ovat opettaneet elävät profeetat kautta aikojen. Se löytyy myös pyhistä kirjoituksistamme. Mormonin kirjassa on nämä täsmälliset ja lohdulliset sanat:

’Nyt, mitä tulee sielun tilaan kuoleman ja ylösnousemuksen välillä – katso, enkeli on ilmaissut minulle, että kaikkien ihmisten henget, niin

*Kun meillä tai
muilla on kysy-
myksiä Jeesuk-
sen Kristuksen
evankeliumista,
tiedämmekö,
mistä löydämme
vastauksia?*

*Kestä-
minen
loppuun
asti*

Kaste

Pyhän Hengen lahja

MISTÄ VOIN SAADA LISÄÄ TIETOA PELASTUSSUUNNITELMASTA?

1. Pelastussuunnitelmaa opetetaan selkeimmin Mormonin kirjassa, Opissa ja liitoissa ja Kallisarvoissa helmessä.
2. Elävien profeettojen sanoja on osoitteessa conference.lds.org. Voit hakea sellaisilla sanoilla kuten pelastussuunnitelma, onnensuunnitelma, sovitus, korotus, oikeudenmukaisuus ja armo, parannus ja ylönousemus.
3. Katso ”Oppiaihe 2: Pelastussuunnitelma” julkaisun *Saarnatkaa minun evankeliumiani – lähetystyöpalvelun opas* luvussa 3.

pian kuin ne ovat lähteneet tästä kuolevaisesta ruumiista, niin, kaikkien ihmisten henget, olivatpa he hyviä tai pahoja, otetaan kotiin sen Jumalan luokse, joka antoi heille elämän.

Ja silloin tapahtuu, että niiden henget, jotka ovat vanhurskaita, otetaan vastaan onnen tilaan, jota sanotaan paratiisiksi, levon tilaksi, rauhan tilaksi, missä he saavat levätä kaikista vaivoistaan ja kaikesta huolesta ja murheesta.’ (Alma 40:11–12.)”³

Sen jälkeen kun olemme nousseet kuolleista menemme selestiseen valtakuntaan auringon kaltaiseen kirkkauteen, terrestriseen valtakuntaan kuun kaltaiseen kirkkauteen, telestiseen valtakuntaan tähtien kaltaiseen kirkkauteen tai ulkoiseen pimeyteen (ks. OL 76).

Onko Jumala todella olemassa? Onko Saatana todellinen?

Taivaallinen Isä, Jeesus Kristus ja Saatana olivat kaikki suuressa neuvonpidossa, joka pidettiin taivaassa ennen syntymäämme. Pelastussuunnitelman toteuttamiseksi taivaallinen Isä pyysi jotakuta menemään maan päälle ja sovittamaan syntimme. Hän kysyi: ”Kenet minä lähetän? Ja yksi [Jeesus Kristus] vastasi, Ihmisen Pojan kaltainen: Tässä olen, lähetä minut. Ja toinen [Saatana] vastasi ja sanoi: Tässä olen, lähetä minut. Ja Herra sanoi: Minä lähetän ensimmäisen.

Ja toinen [Saatana] vihastui eikä pysynyt uskollisena ensimmäisessä asemassaan, ja sinä päivänä monet seurasivat häntä.” (Abr. 3:27–28; ks. myös OL 29:36–37; Moos. 4:1–4.)

Onko meillä voima vastustaa Saatanan kiusauksia?

Kolmasosa hengistä, jotka seurasivat Saatanaa taivaan neuvonpidon jälkeen, karkotettiin hänen kanssaan. He ja Saatana pysyvät henkinä ilman fyysistä ruumista. Profeetta Joseph Smith on opettanut: ”Kaikilla olennoilla, joilla on ruumis, on valta niiden yli, joilla ei ole ruumista.”⁴ Vaikka siis Saatana voi kiusata meitä, meillä on voima vastustaa häntä.

Henkimaailma

KUOLEMA

YLÖNNOUSEMUS

SELESTINEN

TERRESTRINEN

TELESTINEN

Miksi joskus vaikuttaa siltä kuin taivaallinen Isä ei vastaisi rukouksiini?

”Rukous on teko, jonka avulla Isän tahto ja lapsen tahto sovitetaan toisiinsa. Rukouksen tarkoituksena ei ole muuttaa Jumalan tahtoa.” (Bible Dictionary, ”Prayer”; ks. myös PKO, ”Rukous”.) Rukous on työkalu, joka auttaa meitä päättämään, käytämmekö tahdonvapauttamme sovittaaksemme oman tahtomme Jumalan tahtoon (ks. Abr. 3:25). Taivaallinen Isä vastaa aina rukouksiimme, mutta nuo vastaukset voivat olla myönteisiä, kielteisiä tai ”ei vielä” -vastauksia. Ajoitus on tärkeää.

Miksi minulla on haasteita, vaikka pyrin elämään hyvää elämää?

Haasteet kuuluvat pelastussuunnitelmaan. Ne tekevät meistä vahvempia, jalostavat meitä ja puhdistavat meitä, kun turvaamme Jeesukseen Kristukseen ja Hänen evankeliumiinsa. Taivaallinen Isä vahvistaa meitä haasteissamme. Koettelemuksemme antavat meille kokemusta ja ovat meidän hyväksemme (ks. OL 122:7).

Mistä voin tietää, mikä on oikein ja mikä on väärin?

Kaikki Jumalan lapset saavat syntyessään Kristuksen valon, joka auttaa meitä erottamaan hyvän pahasta (ks. Moroni 7:16). Lisäksi Pyhä Henki voi todistaa meille totuudesta mielessämme ja sydämessämme rauhan ja lämmön tuntein (ks. OL 8:2–3).

Voinko saada anteeksi, vaikka olen syyllistynyt vakaviin synteihin?

Jumala tiesi, että me kaikki tekisimme syntiä opitellessamme valitsemaan oikean väärästä.⁵ Kaikkiin synteihin liittyy kuitenkin rangaistus. Oikeudenmukaisuus vaatii, että rangaistus kärsitään. Armossaan taivaallinen Isä antoi Jeesuksen Kristuksen suorittaa sovituksen ja täyttää oikeudenmukaisuuden vaatimukset meidän kaikkien osalta (ks. Alma 42). Toisin sanoen Kristuksen kärsimys Getsemanessa ja kuolema Golgatalla on maksanut kaikkien syntiemme lunnaat sillä ehdolla, että pääsemme osallisiksi Kristuksen sovituksesta tekemällä parannuksen ja ottamalla vastaan evankeliumin toimitukset. Silloin syntimme annetaan anteeksi (ks. OL 1:31–32). ■

VIITTEET

1. Ks. ”Elämän kilpajuoksu”, *Liahona*, toukokuu 2012, s. 91; ks. myös Abr. 3:22–26.
2. ”Elämän kilpajuoksu”, s. 91; ks. myös Alma 34:32–34.
3. ”Elämän kilpajuoksu”, s. 93; ks. myös OL 76:59–111.
4. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 220.
5. Pienet lapset eivät voi tehdä syntiä ”ennen kuin he alkavat tulla vastuullisiksi” (OL 29:47; ks. myös jae 46).

MISTÄ HE TIESIVÄT?

Presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, esitti Apuyhdistyksen sisarille vuoden 2011 yleisessä Apuyhdistyksen kokouksessa sanoman, joka kosketti sydäntäni ja toi minulle rauhaa. Hän puhui pienestä lemmikinkukasta ja siitä, kuinka sen viisi terälehteä edustavat viittä asiaa, jotka meidän tulee aina muistaa.¹

Kokouksen jälkeen tyttäreni Alyssa kertoi minulle ystävästään Jessiestä, jolla on pieni pitopalveluyritys. Jessien vaarnan Apuyhdistyksen johtohenkilöt olivat pyytäneet häntä valmistamaan jälkiruoan tarjottavaksi yleisen Apuyhdistyksen kokouksen jälkeen. Jessie oli kertonut Alyssalle, että hän oli heti

tiennyt, mitä hänen pitäisi tehdä – 250 vuokaleivosta. Alyssa oli tarjoutunut auttamaan vuokaleivosten kuljettamisessa vaarnakeskukseen.

Kokouspäivä koitti, ja kun Alyssa oli mennyt auttamaan, hän oli huomannut Jessien olevan kyynelten partaalla. Vuokaleivokset olivat valmiina, mutta Jessie oli lähettänyt niistä kuvan sukulaiselle, joka oli sanonut, etteivät ne olleet tarpeeksi hienoja kokoukseen.

Jessie oli alkanut epäillä itseään. Hän oli päätellyt, että vaarnan Apuyhdistyksen johtohenkilöt odottaisivat jotakin hienompaa kuin hänen yksinkertaiset vuokaleivoksensa. Hän oli yrittänyt hädissään keksiä jonkin tavan koristella vuokaleivokset

uudelleen, mutta aikaa ei ollut. Hän ja Alyssa olivat tuoneet vuokaleivokset sellaisina kuin ne olivat, ja Jessiestä oli tuntunut, että hän oli pettänyt sisaret – kunnes presidentti Uchtdorf puhui.

Kun presidentti Uchtdorf puhui pienestä lemmikinkukasta, valkokaalelle ilmaantui kuva pienestä sinisestä kukasta. Se oli hyvin vaatimaton kukka, mutta hyvin kaunis herkkine juovikkaine terälehtineen. Presidentti Uchtdorfin sanoma kosketti kaikkien sydäntä, kun hän pyysi, ettemme antaisi ympärillämme olevien suurten eksoottisten kukkien viedä huomiotamme niin täysin, että unohtamme ne viisi yksinkertaista mutta tärkeää totuutta, jotka hän opetti meille.

Loppurukouksen jälkeen sisaret menivät juhlasaliin. Kun Alyssa ja Jessie kävelivät sisään, he huomasivat kaikkien olevan jälkiruokapöydän ympärillä kyselemässä: ”Mistä he tiesivät?”

Jokaisessa vuokaleivoksessa oli koruton valkoinen kuorrutus, joka oli koristeltu yhdellä vaatimattomalla ja herkällä viisiterälehtisellä lemmikinkukalla. ■

Gale Ashcroft, Arizona, USA

VIITE

1. ”Älä unohda minua”, *Liahona*, marraskuu 2011, s. 120–123.

Vuokaleivokset olivat valmiina, mutta Jessie oli lähettänyt niistä kuvan sukulaiselle, joka oli sanonut, etteivät ne olleet tarpeeksi hienoja kokoukseen.

LUPAUS ANTOI MINULLE TOIVOA

Pian sen jälkeen kun mieheni ja minä olimme menneet naimisiin, meitä siunattiin pojalla. Kun näin hänen hymyilevän ja katsoin häntä silmiini, tunsin olevani kiittollisuudenvelassa taivaalliselle Isälle. Poikamme näytti minusta täydelliseltä. Mieheni ja minä kiitimme Herraa päivittäin näin kallisarvoisesta lahjasta.

Helmikuun 19. päivänä 2009 pakasin valmistautuen palaamaan viimeiseksi opiskeluvuodekseni kouluun. Mieheni ja minä emme tieneet, että seuraavana päivänä rakas poikamme saisi kuumeen ja jättäisi tämän kuolevaisen elämän.

Se oli minulle vaikea kokemus kestettäväksi. Seurakuntamme jäsenet tulivat kotiimme lohduttamaan meitä pyhien kirjoitusten kohdilla ja kirkon lauluilla sekä rukoilemaan kanssamme. Arvostin heidän myötätuntoista osanottoaan, mutta poikani menettämisen suru ei hellittänyt. Aina kun ajattelin häntä, silmäni täyttyivät kyynelistä.

Neljä päivää hänen kuolemansa jälkeen sain innoitusta tutkia julkaisua *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*. Kun pitelin kirjaa, se avautui käsissäni luvun kohdalta, joka oli nimeltään ”Toivon ja lohdutuksen sanoja kuoleman kohdatessa”. Aloin lukea, ja minuun vaikuttivat syvästi ne murheelliset menetykset, joita Joseph ja Emma kokivat perustettuaan perheen. Kun pääsin poimintaan puheesta, jonka profeetta oli pitänyt kaksivuotiaan tytön hautajaisissa, minusta tuntui kuin päähäni olisi kaadettu kylmää vettä, joka viilensi murheen murtamat ajatukseni.

Kutsuin mieheni luokseni. Yhdessä

luimme: ”Olen – – kysellyt, miksi pienokaisia, viattomia lapsia, otetaan meiltä pois – –. Herra ottaa pois monia jo lapsuudessa, jotta he välttyisivät ihmisten kateudelta ja tämän nykyisen maailman murheilta ja pahuudelta. He olivat liian puhtaita, liian suloisia elämään maan päällä. Sen tähden meillä ei, asiaa oikein tarkasteltuaamme, ole syytä murehtia vaan riemuja siitä, että heidät on vapautettu pahasta ja että me saamme heidät pian jälleen.”

Profeetta lisäsi: ”Voidaan esittää kysymys: ’Saavatko äidit lapsensa iankaikkisuudessa?’ Kyllä! Kyllä! Äidit, te saatte lapsenne, sillä he saavat iankaikkisen elämän, sillä heidän velkansa on maksettu.”¹

Luettuamme nuo kauniit sanat perheemme rukoukset ovat olleet

Kun pitelin kirjaa, se avautui luvun kohdalta, joka oli nimeltään ”Toivon ja lohdutuksen sanoja kuoleman kohdatessa”.

täynnä kiittollisuutta siitä lupauksesta, että Jeesuksen Kristuksen sovituksen kautta me tulemme jälleen olemaan poikamme kanssa.

Nyt meillä on kolme ihanaa lasta, kuolleen poikamme sisaruksia. Opetamme heille todenmukaista ja ikuista evankeliumia, joka johtaa heidät takaisin heidän taivaallisen Isänsä ja Vapautajansa Jeesuksen Kristuksen luokse.

Minä tiedän, että profeetta Joseph Smithin sanoma elämästä kuoleman jälkeen on totta. Olen ikuisesti kiittollinen toivosta, rauhasta, ilosta ja onnesta, jota se tuo perheellemme – kummallakin puolella verhoa. ■
Juliana Fayehun, Lagos, Nigeria

VIITE

1. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 183–184.

MINULLA OLI RUNSAASTI JAETTAVAA

Olin aina ajatellut, että hätävalmius on sitä, että pidän huolen perheestäni ja itsestäni. Mutta opin suhtautumaan valmistautumiseen eri tavoin yhtenä sunnuntaiamuna vuonna 1992 Etelä-Floridassa. Pyörremyrsky Andrew, yksi tuhoisimmista ja kalleimmiksi osoittautuneista Yhdysvaltoihin iskeneistä hurrikaaneista, keskeytti kauniin kesän Miamiassa Floridassa.

Asuin väliaikaisesti yksin eräässä rannalla olevassa asunnossa, koska osallistuin työni vuoksi kolmen kuukauden koulutusohjelmaan. Kun pyörremyrskyvaroitusta tuli ja sain tietää, että meidän pitäisi evakuoida asuintalomme keskipäivään mennessä, eräs työtoveri varasi työtovereillemme ja minulle hotellihuoneet sisämaasta. Peitin ikkunat laudoilla ja varastoin henkilökohtaiset tavarani.

Odottaessani vaimoni ja lasteni tuloa luokseni viikoksi olin ostanut

aiemmin riittävästi ruokaa ja vettä kuusihenkiselle perheellemme. Minua lohdutti tieto, että minulla oli turvallinen paikka, minne mennä, ja riittävästi ruokaa otettavaksi mukaan ja että se riittäisi muutamaksi viikoksi.

Kun valmistauduin lähtemään puoli yhdentoista maissa, minusta tuntui hyvältä – kaikki oli järjestyksessä. Polvistuin rukoukseen kiittämään taivaallista Isää siunauksistani ja pyytämään Hänen apuaan tulevan myrskyn aikana. Rukousta päättyessäni Henki kehotti minua sanomaan: ”Jos joku tarvitsee apua, autathan minua löytämään hänet.”

Muutaman minuutin kuluttua noin 80-vuotias leskirouva koputti oveeni. ”Anteeksi”, hän sanoi. ”Erehdyin ovesta. Etsin ystävääni.”

Hän näytti lopen uupuneelta. Kun kysyin, voisinko auttaa, hän hätäntyi ja sanoi, ettei tiennyt, mitä tehdä tai

minne mennä. Kysyin, missä hän asui, ja kävelimme yhdessä hänen asunnolle arvioiden hänen tilannettaan ja käyden läpi hänen vaihtoehtojaan.

Kerroin hänelle, että yhtiölläni saattaisi olla tilaa yhdessä hotellihuoneistamme, ja kehotin häntä pysymään ryhmämme mukana. Hän huokaisi helpotuksesta. Pakkasimme ja suojasimme nopeasti hänen asuntonsa ja omaisuutensa, ja minä järjestin erään työtoverin ajamaan hänen autonsa hotellille.

Kun valmistauduin lähtemään, kaksi muuta leskirouvaa pyysi apua. Autoin heidän rauhoittamisessaan, niin että he pystyivät ajattelemaan selkeästi ja keksimään, mistä etsiä suojaa. Kun kävin hakemassa yhden työtoverini matkatavarat, jälleen eräs iäkäs leskirouva pyysi apua. Sijoitimme hänen särkyvät tavaransa turvallisiin paikkoihin ja autoimme häntä valmistautumaan lähtöön.

Sillä välin muut työtoverit pyysivät kahta korkeakouluopiskelijaa, jotka olivat asuneet saarella, pysymään ryhmämme mukana sisämaan hotellissa. Heillä ei ollut muuta ruokaa kuin kourallinen pikkupurtavaa ja vajaa litra kivennäisvettä. Onneksi minulla oli runsaasti jaettavaa, ei vain heidän kanssaan vaan kaikkien muidenkin.

Mikä siunaus olikaan olla valmistautunut ja Herran ohjaama. Näin saatoin vaikuttaa rauhoittavasti hädän hetkellä ja käyttää melkein kaiken aikani muiden auttamiseen tarvitsematta olla huolissani itsestäni. Opin arvostamaan uudella tavalla pappeusjohtajiemme neuvoa olla valmis. ■

Brent Fisher, Kalifornia, USA

Kun kysyin, voisinko auttaa, nainen hätäntyi ja sanoi, ettei tiennyt, mitä tehdä tai minne mennä.

AURINGONNOUSUA ODOTTAEN

Varjot kietoiivat huoneen pimeään, kun makasin kuunnellen mieheni hengitystä ja yritin päätellä, nukkuiko hän. Oli kulunut vain kaksi päivää siitä, kun 12-vuotias tyttäreni oli kuollut äkillisesti traumaattisessa onnettomuudessa. Suljin jälleen silmäni, mutta en saanut unta. Sydämeni kaipasi kiihkeästi tyttärentäni. Edes tieto pelastussuunnitelmasta ei voinut helpottaa hänen menettämisen tuomaa tuskaa.

Kun aamunkoitto lähenei, tunsin yhtäkkiä kovaa ikävää. Aurinko nousi pian, ja mielessäni näin taivaan täynnä pehmeää vaaleanpunaista valoa. Tyttäreni rakasti vaaleanpunaista väriä. Vaaleanpunainen auringonnousu olisi juuri sitä, mitä tarvitsin tunteakseni, että olin jälleen lähellä häntä.

”Lähdetään katsomaan auringonnousua”, kuiskasin unenpöpperöiselle miehelleni.

Seisoimme pihatiellä katsoen itään ja odotimme... ja odotimme. Vaikka taivas vaaleni, aurinko ei työntynyt matalalla leijuvien pilvien läpi.

Painoin pääni mieheni olkapäätä vasten ja huokaisin yrittäen olla kuin sillä ei olisi väliä. Mutta halusin enemmän. Varmasti taivaallinen Isä olisi voinut suoda minulle tämän toiveen otettuaan suloisin tyttäreni luoksensa kotiin.

Kääntyessään mennäkseen sisään aviomieheni vilkaisi taaksemme kohti länttä ja sanoi: ”Katso!”

Minä käännyn. Takanamme pilvet kylpivät niitä ympäröivässä hennossa vaaleanpunaisessa, kultaisessa valossa. Hengitykseni salpautui ja kyyneleet kihosivat silmiini. Se oli kauniimpaa

kuin saatoin kuvitella. Se oli kuin halaus tyttäreltämme. Tiesin, että taivaallinen Isä oli tietoinen särkevistä sydämeistäni ja lähetti lupauksen toivosta tulevaisuuteen – lempeän muistutuksen iankaikkisista perheistä ja kaikista vielä tulossa olevista ihanista hetkistä.

Olen usein ajatellut tuota kaunista hetkeä ja sitä uutta näkökulmaa, jonka se minulle antoi. Kuka odottaa auringonnousua lännestä? Ja silti juuri siellä ihmeeni odotti. Kuinka monia siunauksia ja ihmeitä minulta jää huomaamatta, koska ne tulevat odottamattomista paikoista? Kuinka monta kertaa keskityn siihen, miten asioiden pitäisi mielestäni olla, ja minulta jää kokematta se, miten ihanasti ne nyt ovat?

Olimme rukoilleet herkeämättä ihmettä, jota emme saaneet, mutta

kun katsoin ympärilleni uudesta näkökulmastani, näin neljän ihmisen elämän kohenemisen ihmeen tyttäreni elinlahjoitusten ansiosta, perheen rakkauden ja seurakunnan ykseyden ihmeen ja palvelemisen ihmeen. Olen tuntenut syvää surua, mutta olen tuntenut myös voimallisen toivon täyttävän sieluni jokaisen vaaleanpunaisen auringonnousun, jokaisen ruusunpunaisen auringonlaskun ja jokaisen heleänpunaisen kukkasen myötä, joita tielleni on osunut.

Aina kun aurinko nousee, minä nykyään katson itään ja sitten käännyn katsomaan länteen. Hymyilen ymmärtäessäni, että aina on olemassa ihmeitä ja siunauksia, joita voi löytää – ja että aurinko auttaa aina meitä surujemme yli, jos annamme sen tehdä niin. ■

Julia Wagner, Ohio, USA

Kääntyessään mennäkseen sisään aviomieheni vilkaisi taaksemme kohti länttä ja sanoi: ”Katso!” Takanamme pilvet kylpivät hennossa vaaleanpunaisessa valossa.

Jos teidän silmämääränänne on vain

Kuinka säädyllisyyden noudattaminen puhetavassa, käyttäytymisessä ja ulkoasussa auttaa meitä säteilemään valoa ja tuottamaan kunniaa Jumalalle?

Katherine Nelson ja Heidi McConkie

Kuolevaisuutta edeltäneessä neuvonpidossa taivaassa, tarjoutessaan olemaan Vapahtajamme, Jeesus Kristus sanoi Isälleen: ”Sinun tahtosi tapahtukoon, ja kunnia olkoon sinun ikuisesti” (Moos. 4:2).

Herra on aina näyttänyt esimerkkiä kunnian tuottamisesta Isälle. Palvelutyössään kuolevaisuudessa Vapahtaja ei koskaan kiinnittänyt huomiota itseensä vaan ohjasi seuraajiaan kohti Isää opettaen: ”Joka uskoo minuun, ei usko minuun, vaan lähettäjäni” (Joh. 12:44). Asenteellaan, ulkoisella olemuksellaan, sanoillaan ja teoillaan Vapahtaja opetti meille säädyllisyyden tärkeyttä.

Tässä artikkelissa lainatut nuoret aikuiset, jotka ovat omistautuneet Vapahtajan seuraamiseen, pohtivat sitä, kuinka he ilmaisevat säädyllisyyttä sisäisesti ja ulkoisesti. He kertovat myös, kuinka heidän sitoutumisensa kunnian tuottamiseen Jumalalle on muovannut heidän luonnettaan ja ohjannut heidän tekojaan.

Tuota kunniaa Jumalalle ja säteile valoa

Ymmärrämme paremmin, kuinka säädyllisyys tuottaa kunniaa Jumalalle,

minun kunniani

kun ymmärrämme, mitä säädyllisyys todella on. Julkaisussa *Lujana uskossa* selitetään: ”Säädyllisyys on nöyryyden ja siveellisuuden asenne pukeutumisessa, ulkoasussa, kielenkäytössä ja käyttäytymisessä. Jos olet säädyllinen, et kiinnitä asiattonta huomiota itseesi. Sen sijaan pyrit tuottamaan ruumiillasi ja hengelläsi Jumalalle kunniaa (ks. 1. Kor. 6:20).”¹

Kun opimme ilmentämään säädyllisyyttä siten kuin Vapahtaja, me toivotamme Hengen tervetulleeksi elämäämme täyttäen lupauksen, että ”jos teidän silmämääränänne on vain [Jumalan kunnia], koko teidän ruumiinne täytetään valolla” (OL 88:67). Kun luet, kuinka muut nuoret aikuiset ymmärtävät säädyllisyyden, voit miettiä sitä, kuinka kirkastaisit omaa hengellistä valoasi tekemällä muutoksia, niin että voit vahvistaa sisäistä sitoutumistasi säädyllisyyteen ja ilmentää sitä paremmin ulkoisesti.

Ole säädyllinen kielenkäytössä ja käyttäytymisessä

”Sanoillasi ja teoillasi voi olla syvällinen vaikutus sinuun ja muihin. Ilmaise itseäsi puhtaalla, myönteisellä, kohottavalla kielenkäytöllä ja sellaisilla teoilla, jotka tuottavat onnea muille ihmisille. Pyrkimyksesi olla säädyllinen sanoissa ja teoissa johtavat Pyhän Hengen johdatuksen ja lohdutuksen lisääntymiseen.”²

Darija Sergejevna Švydko Vologradista Venäjältä selittää, että me olemme säädyllisiä puheissamme, kun kohtelemme muita arvostaen ja käytämme ”lempeää ääntä ja ilmaisemme ajatuksemme rauhallisesti käyttämättä karkeita tai sopimattomia sanoja”. Säädyllisessä kielenkäytössä ei ole juoruilua, piikittelyä, ivailua eikä sarkasmia. Se ei koskaan vähättele muita tai paisuttele egoa. Se osoittaa pelkästään ystävällisyyttä kaikkia taivaallisen Isän lapsia kohtaan ja tunnustaa heidän jumalallisuutensa.

NUORILLE AIKUISILLE

Puhetapamme pitäisi myös osoittaa arvonantoa jumaluutta kohtaan: ”Vältä siivotonta kieltä ja Herran nimen huolimattontaa, epäkunnioitettavaa käyttöä, jotka ovat niin yleisiä maailmassa. – – Sellaisen kielenkäytön – – epäkunnioittava luonne heikentää [kykyämme] ottaa vastaan Pyhän Hengen hiljaista johdatusta.”³

Siinä missä säädytön puhe, kuten juoruilu ja pilkanteko, voi vahingoittaa ihmissuhteita, säädyllinen

”Säädyllisyys on nöyryyden ja siveellisuuden asenne pukeutumisessa, ulkoasussa, kielenkäytössä ja käyttäytymisessä. Jos olet säädyllinen, et kiinnitä asiattonta huomiota itseesi.”

puhetapa edistää syvempää sitoutumista Jumalaan ja, kuten Kelly Prue Utahista Yhdysvalloista selittää, ”lisää kykyämme rakentaa myönteisiä suhteita muihin. Säädyllinen puhetapa auttaa meitä tuomaan muissa esiin sen, mikä heissä on kaikkein parasta.”

Säädyllisyys kielenkäytössä ja säädyllisyys käyttäytymisessä kulkevat käsi kädessä. ”On tärkeää olla säädyllinen kielenkäytössä ja käyttäytymisessä, koska se osoittaa, kuka ihminen on ja mitä hän arvostaa”, sanoo Mike Olsen Utahista. Ihmiset huomaavat sen, kun sanat ja teot eivät vastaa toisiaan.

Muita kohottavan ja Jumalalle kunniaa tuottavan kielenkäyttömme kumppanina tulee olla sitä täydentävät teot. Palveluhenkinen ja ystävällisin teoin me osoitamme, että sitoutumisemme muiden kohottamiseen ja Jumalan kunnioittamiseen on syvällisempää kuin sanamme. Esimerkillämme opetuslapsuudesta sanoissa ja teoissa voi olla hyvää aikaansaava vaikutus.

”Minä todella arvostan säädyllisyyttä käyttäytymisessä ja puhettavassa”, sanoo Carrie Carlson Coloradosta Yhdysvalloista. ”Ihmisessä, joka on nöyrä eikä tee asioita siksi, että haluaa saada huomiota, on jotakin hyvin miellyttävää. Niistä, joiden puhe on säädyllistä, tulee voimallisia palvelijoita Herralle.”

Ole säädyllinen pukeutumisessa ja ulkoiselta olemukselta

”Säädyllisyys [pukeutumisessa] auttaa parhaan esiin tuomisessa meistä auttamalla meitä keskittymään luonnollisen ihmisen sijasta hengelliseen”, sanoo Paul Cave Utahista. Pukeutumalla säädyllisesti me annamme muille halun tutustua meihin ja arvostaa meitä ennemmin persoonallisuutemme ja luonteemme kuin ulkonäkömme vuoksi.

Se, miten pukeudumme, ei viestitä muille ainoastaan sitä, kuinka heidän pitäisi kohdella meitä, vaan se vaikuttaa myös siihen, kuinka me näemme itsemme ja kohtelemme itseämme. ”Evankeliumi opettaa meille, että ruumiimme on lahja Jumalalta”, sanoo Luis Da Cruz Junior Brasiliasta. ”Ruumiimme auttaa meitä edistymään ja tulemaan sellaisiksi kuin Isämme on. Tästä syystä on tärkeää pukeutua säädyllisesti. Niin

tekemällä me osoitamme Jumalalle ja muille, että me arvostamme tätä lahjaa ja muita ihmisiä.”⁴

Carrie selittää: ”Säädyttömän vaatetuksen tarkoituksena on esitellä ruumis fyysisenä objektina, joka on erillään hengestä, jolla on persoonallisuus ja luonne. Säädyllisyys, vaikka se on maksanut minulle joskus enemmän rahaa ja ainakin enemmän aikaa, on auttanut minua oppimaan, että ruumiini on asuinsija kallisarvoiselle hengelle, jolla on iankaikkiset mahdollisuudet ja päämäärä ja joka sai alkunsa ja kasvatusta taivaallisilta vanhemmilta. Se ansaitsee paljon enemmän huolenpitoa ja arvostusta kuin maailma sille antaisi.”

Kirjasessa *Lujana uskossa* opetetaan: ”[Säädyttömän] vaatetuksen lisäksi sinun pitäisi välttää äärimmäisyyksiä pukeutumisessa, ulkoasussa ja hiustyyliissä. Pidä vaatteesi, ulkoasusi ja tapasi aina huoliteltuina ja siisteinä, älä milloinkaan nuhruisina tai sopimattoman huolettomina.”⁵ Pukeutumisellamme ja ulkoisella olemuksellamme me viestimme arvostustamme Jumalaa, itseämme ja muita kohtaan.

Sitoudu johdonmukaisuuteen

Kun yritämme noudattaa säädyllisyyttä koskevia evankeliumin taso-vaatimuksia, me osoitamme sitoutumisemme olemalla johdonmukaisia Herran käskyjen noudattamisessa kaikkina aikoina emmekä vain silloin kun se sopii meille.

Todellinen sitoutuminen perustuu aina evankeliumin periaatteisiin. Anthony Roberts Utahista selittää: ”Säädyllisyys on mielen-tila, halu elää päivittäin siten kuin ymmärrämme evankeliumin ja

pelastussuunnitelman.” Kun uppou-
dumme evankeliumiin, käänty-
myksemme voi syventyä ja lisätä
haluamme elää evankeliumin periaat-
teiden mukaan.

Ymmärrä jumalallinen luonteesi

Se, että on johdonmukaisesti sää-
dyllinen, auttaa meitä ymmärtämään
ja arvostamaan syntyperäämme,
ja tieto jumalallisesta luontees-
tamme voi innoittaa meitä olemaan

säädyllisempiä. Raffaella Ferrini Firen-
zestä Italiasta selittää: ”Säädyllisyys
siunaa elämäni, koska se auttaa
minua tuntemaan, että olen taivaal-
lisen Isäni erityinen tytär, ja tuo tieto
vuorostaan herättää minussa halun
olla säädyllinen.”

Se, että annamme maailman määri-
tellä, keitä me olemme, voi vahingoit-
taa omanarvontuntoamme. Julianna
Auna Utahista kuvailee kokemustaan:
”Ennen kuin sain todistuksen säädyl-
lisyyden periaatteesta, olin onnetto-
massa ja hengellisesti vaarallisessa

tilassa. Oli masentavaa ja hengellisesti
rampauttavaa antaa maailman määri-
tellä, kuka olen, koska maailman pak-
komielle ajallisista, fyysisistä asioista
on säälimätöntä ja herpaantumaton-
ta. Kun sitten päätin olla kuuntelematta
maailmaa ja antaa sen sijaan suhteeni
Jumalaan määritellä sen, kuka olen,
elämästä tuli helpompaa, vapaam-
paa ja onnellisempaa.” Kun etsimme
hyväksyntää taivaalliselta Isältä
emmekään maailmalta, me tunne-
mme suurempaa iloa elämässä ja suurem-
paa intoa olla säädyllisiä.

Elä säädyllistä elämää

”Säädyllisyys ilmenee kaikessa, mitä
teemme: puhetavassamme, ulkoisessa
olemuksestamme, käytöksessämme ja
jopa paikoissa, joissa käymme”, sanoo
Galina Viktorovna Savtšuk Novosibirskistä
Venäjältä. Säädyllinen elämä liittyy
läheisesti sitoutumiseemme evan-
keliumiin ja suhteeseemme Jumalaan.

Todellinen säädyllisyys on yhdis-
telmä sekä käyttäytymistä että
asennetta. Kun teemme työtä paran-
taaksemme käyttäytymistämme,
parannamme samalla osaltaan ajat-
telutapaamme ja päinvastoin. Se,
että olemme säädyllisiä käyttäytymi-
sessämme ja ulkoiselta olemuksel-
tamme mutta emme sitoudu siihen
koko elämämme ajaksi, estää meitä
saamasta säädyllisen elämän tuomia
täysiä siunauksia. Ja jos uskomme
olevamme säädyllisiä ihmisiä osoit-
tamatta sitä teoillamme, lankeamme
itsepetokseen.⁶

Säädyllisyyden yhteydessä se, että
sanomme silmämääränämme olevan
vain Jumalan kunnia, tarkoittaa, että
olemme ulkoisesti ja sisäisesti sitou-
tuneet elämään säädyllisesti. Aivan

kuten silmämme täytyy olla koh-
distettuna Jumalaan, ulkoisen ole-
muksemme ja tekojemme täytyy olla
säädyllisyyden periaatteiden mukaisia.
Mutta pelkästään se, että ohjaamme
silmämme kohti Jumalaa, ei riitä saa-
maan silmämääräksemme Hänen kun-
niaansa, vaan katseemme täytyy olla
keskittyneenä Häneen. Samalla tavoin
säädyllisen pukeutumisen ja ulkoisen
olemuksen rinnalla täytyy olla näke-
mys iankaikkisista periaatteista.

Kun käänämme silmämme kohti
Jumalaa, me pystymme helpom-
min keskittymään näkemykseemme
Hänestä. Samalla tavoin kun keski-
tyimme näkemykseemme Jumalasta,
silmämme kääntyvät luonnostaan
Hänen suuntaansa.

Pyrkiessämme elämään säädylli-
sesti tunneimme Hengen vaikutuksen
lisääntyvän elämässämme. Vanhin
Robert D. Hales kahdentoista apostolin
koorumiasta on opettanut: ”Säädyl-
lisyyden on – peruseriaate sille, että
olemme kelvollisia saamaan Hengen
vaikutuksen. Säädyllisyys on nöy-
ryyttä, ja se, että olemme nöyriä, kut-
suu Hengen olemaan kanssamme.”⁷
Kun Henki ohjaa ajatuksiamme ja
tekojamme, silmämääräksemme tulee
vain Jumalan kunnia ja tulemme ole-
maan täynnä valoa. ■

*Katherine Nelson asuu Utahissa Yhdysval-
loissa. Heidi McConkie asuu Delawaressa
Yhdysvalloissa.*

VIITTEET

1. *Lujana uskossa – evankeliumiaiheinen hakuteos*, 2005, s. 163.
2. *Lujana uskossa*, s. 164.
3. *Lujana uskossa*, s. 164–165.
4. Ks. *Lujana uskossa*, s. 163–164.
5. *Lujana uskossa*, s. 164.
6. Ks. Lynn G. Robbins, ”Millaisia miehiä ja naisia teidän siis tulee olla?”, *Liahona*, toukokuu 2011, s. 103–105.
7. ”Säädyllisyys – kunnioitusta Herraa kohtaan”, *Liahona*, elokuu 2008, s. 18.

Käntymystä ja uhraamista Suomessa

Melissa Zenteno

Muutaman kilometrin päässä Helsingin edustalla sijaitsee Suomenlinnan merilinnoitus, joka rakennettiin 1700-luvulla puolustukseksi maahantunkeutujia vastaan. Tämä linnoitus, joka ulottuu kuudelle saarelle, kuvaa suomalaisten lujaa päättäväisyyttä.

Matkustaessaan maansa pääkaupunkiin suomalaiset jäsenet kuitenkin käyvät eri rakennuksessa. Helsingin temppeli on fyysinen vertauskuva heidän käänntymyksestään ja suojasta, jonka he saavat eläessään evankeliumin mukaan.

Niilo Kerviselle, 24-vuotiaalle nuorelle aikuiselle, joka on kotoisin Rovaniemeltä, kymmentuntinen juna-matka Helsinkiin on pieni hinta maksettavaksi siunauksesta saada palvella temppeleissä.

Ennen Helsingin temppelele vihkimistä lokakuussa 2006 Niilon ja muiden jäsenten hänen seurakunnastaan oli matkustettava Tukholman temppeleliin Ruotsiin tai Kööpenhaminan temppeleliin Tanskaan. ”Matkat kestivät kesälomalla yleensä viikon”, hän muistelee.

Bussilla matkustaminen ja teltassa nukkuminen noilla matkoilla ovat joitakin hänen parhaista muistoistaan.

Silti on suurenmoinen siunaus, että hänen kotimaassaan on temppeli. ”Kun Helsingin temppelele ilmoitettiin, olin hyvin iloinen”, Niilo sanoo. ”Vihkimisrukous koskettaa yhä sydäntäni joka kerta kun menen temppeleliin.”

Tämä rakkaus temppelele kohtaan erottaa Niilon hänen ystävistään. ”Suomalaiset tekevät ahkerasti töitä ja ovat mielellään aktiivisia mutta jättävät niukasti aikaa hengellisyydelle elämässään”, hän selittää. Vaikka Niilo sanoo, että häntä on aina siunattu hyvillä ystäville, niin kun hän tuli vanhemmaksi, hänen ystäviensä elämäntapa ja se, kuinka häntä opetettiin elämään, poikkesivat selvemmin toisistaan. Tämä ero sai Niilon tavoittelemaan omaa todistusta, kun hän oli 17-vuotias. ”Minun oli tehtävä päätös, mitä edustan ja kuka olen”, hän sanoo. ”Herran siunausten ja perheen ja hyvien ystävien avulla sain lujemman todistuksen kirkosta.”

Millaista on olla uskollinen nuori aikuinen Suomessa? Eräs nuori mies kertoo kulttuuristaan ja uskostaan.

Puhuessaan käänntymyksestä vanhin David A. Bednar kahdentoista apostolin koorumista on sanonut: ”Minä lupaan, että kun me tulemme tuntemaan totuuden ja käänntymme Herraan, me pysymme vahvoina ja lujina emmekä koskaan luovu.”¹ Vaikka matkustaminen Helsinkiin vie aikaa ja rahaa, Niilo on sitoutunut olemaan Kristuksen opetuslapsi. Eikä se hänen kohdallaan ole mikään uhraus. ■

VIITE

1. ”Käänntyneet Herraan”, *Liahona*, marraskuu 2012, s. 109.

LISÄÄ NIILOSTA

Mitä suomalaiset yleensä syövät?
 Muutamia lempiruokiani ovat lohikeitto ja poronkärstys perunasoseen kera. Me syömme myös paljon ruisleipää.

Miten pidät hauskaa?
 Pidän lumilautailusta, elokuvien katsomisesta tai nautin vain kävelemisestä ulkona. Palvelin lähetystyöni Japanissa, joten opiskelen japania silloin kun voin.

Millaista treffeillä käyminen on Suomessa?

Meillä ei ole vahvaa treffikulttuuria. Ihmiset pyytävät yleensä jotakuta treffeille vasta, kun he ovat jo kohutuullisen kiinnostuneita hänestä. Täällä treffeillä käyminen ei ole se menetelmä, jolla toiseen tutustutaan. Täällä on uskollisia nuoria aikuisia, vaikka jäseniä ei olekaan paljon. Joskus nuoret aikuiset jäsenet matkustavat pitkiä matkoja mennäkseen treffeille jonkun sellaisen kanssa, jonka he ovat tavanneet nuorten naimattomien aikuisten tansseissa.

KIRKKO SUOMESSA

4 715 myöhempien aikojen pyhää
 15 vaarnaseurakuntaa
 15 lähetysseurakuntaa
 2 vaarnaa

LUKUJA

5 250 000 asukasta (tammi-kuussa 2012)
 187 888 järveä
 179 584 saarta
 2,2 miljoonaa saunaa

1 lähetyskenttä
 1 temppele, vihitty 22. lokakuuta 2006

TOSIASIOITA

Pääkaupunki: Helsinki
 Kieli: suomi

MIEHET JA NAISET HERRAN TYÖSSÄ

Taivaallisen Isämme suuressa suunnitelmassa, jossa meille suodaan pappuus, miehellä ja naisella on erilaiset mutta yhtä arvokkaat roolit.

**Vanhin
M. Russell Ballard**
kahdentoista apostolin
koorumista

Uskon, että on joitakin totuuksia, jotka sekä naisten että miesten pitää ymmärtää siitä, miten välttämätön rooli naisilla on Jumalan valtakunnan vahvistamisessa ja rakentamisessa maan päällä. Naiset ovat hyvin monella tavalla kirkon sydän. Niinpä haluaisin Herran avulla tehdä kunniaa kirkon uskollisille naisille ja nuorille naisille. Haluan teidän, rakkaat sisaret, missä sitten elättekin, tietävän, että ensimmäinen presidenttikunta ja kaksitoista apostolia rakastavat teitä suuresti ja luottavat teihin.

Saanen aloittaa kertauskurssilla siitä, mitä me teemme täällä maan päällä.

Me olemme taivaallisen Isämme rakkaita henkipoikia ja -tyttäriä. Me elimme Hänen luonaan kuolevaisuutta edeltävissä maailmoissa. Täyttääkseen työnsä ihmisen kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttamiseksi (ks. Moos. 1:39) taivaallinen Isä laati suunnitelman, jonka tarkoituksena on auttaa Hänen lapsiaan saavuttamaan täydet mahdollisuutensa. Taivaallisen Isän suunnitelma edellytti, että ihminen lankeaisi ja että hänet erotettaisiin Isän luota joksikin aikaa, niin että hän syntyisi kuolevaisuuteen, saisi ruumiin ja kokisi testaus- ja koetusajan.

Hänen suunnitelmaansa kuului Vapahtaja, joka lunastaisi ihmiskunnan lankeemuksesta. Herramme Jeesuksen Kristuksen sovitus tarjoaa evankeliumin toimitusten ja pyhien liittojen kautta keinon palata Jumalan luo. Koska me eläisimme kuolevaisessa ympäristössä, joka olisi täynnä vaaroja ja häiriötekijöitä, taivaallinen Isä ja Hänen Poikansa tiesivät, että me tarvitsisimme suurempaa voimaa kuin omamme. He tiesivät, että me tarvitsisimme Heidän voimaansa. Kristuksen evankeliumi ja oppi antavat kaikille, jotka ottavat sen vastaan, voimaa saavuttaa iankaikkinen elämä ja voimaa kokea iloa matkan varrella.

On niitä, jotka kyseenalaistavat naisen paikan Jumalan suunnitelmassa ja kirkossa. Kansallisten ja kansainvälisten tiedotusvälineiden edustajat ovat haastatelleet minua riittävästi kertoakseni teille, että useimmilla toimittajilla, joiden kanssa olen ollut tekemisissä, on ollut ennakkokäsityksiä tästä aiheesta. Vuosien varrella monet ovat esittäneet kysymyksiä antaen ymmärtää, että naiset ovat kirkossa toisen luokan kansalaisia. Mikään ei voisi olla kauempana totuudesta.

Saanen esittää tästä tärkeästä aiheesta viisi keskeistä seikkaa pohdittavaksenne.

1. Jumalalla on suunnitelma, joka auttaa meitä saavuttamaan iankaikkisen elämän

Taivaallinen Isämme on luonut sekä naiset että miehet, jotka ovat Hänen henkityttäriään ja -poikiaan. Se tarkoittaa sitä, että sukupuoli on iankaikkinen ominaisuus. Hänellä on suunnitelma, jonka tarkoituksena on auttaa kaikkia niitä, jotka päättävät seurata Häntä ja Hänen Poikaansa Jeesusta Kristusta, saavuttamaan päämääränsä iankaikkisen elämän perillisinä.

Jos lopulta tapahtuva korotuksemme on Heidän keskeinen tavoitteensa ja tarkoituksensa ja jos He ovat kaikkiteitäviä ja täydellisiä, kuten tiedämme Heidän olevan, niin He ymmärtävät parhaiten, kuinka valmistaa, opettaa ja johdattaa meitä niin, että meillä on parhain mahdollisuus tulla kelpoiksi korotukseen.

Lähes jokaisella on perhettä tai ystäviä, jotka ovat tempautuneet mukaan erilaisiin hankaliin yhteiskunnallisiin kysymyksiin. Näistä kysymyksistä väittelemine

ei yleensä tuo mitään ratkaisua ja voi itse asiassa aiheuttaa kiistaa. Joihinkin kysymyksiin, jotka koskevat kirkon kantaa arkaluonteisiin asioihin, on vaikeaa vastata niin, että jokainen olisi tyytyväinen. Mutta kun me käännyimme Herran puoleen ja rukoilemme, mitä ajatella ja mitä tehdä näissä tilanteissa, saamme innoitusta: ”Uskotko Jeesukseen Kristukseen ja seuraatko Häntä ja Isää?” Uskon, että lähes kaikki kirkossa miettivät jossakin vaiheessa, pystyvätkö he tekemään kaiken, mitä heiltä pyydetään. Mutta jos me todella uskomme Herraan, saamme vakuutuksen: ”Minä uskon Jeesusta Kristusta ja olen halukas tekemään kaiken, mitä Hän vaatii minulta.” Niin me jatkamme eteenpäin. Kuinka voimallisia ovatkaan sanat: ”Minä uskon Jeesusta Kristusta!”

Todistuksemme, mielenrauhamme ja hyvinvointimme alkavat halukkuudesta uskoa, että Isämme taivaassa todellakin tietää parhaiten.

2. Kirkkoa hallitaan pappeuden avainten kautta

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko on Herran kirkko, ja Hänen kirkkoaan hallitaan pappeuden valtuudella ja pappeuden avaimilla sekä niiden kautta. ”Pappeuden avaimet ovat Jumalan pappeusjohtajille antama valtuus johtaa, valvoa ja hallita Hänen pappeutensa käyttöä maan päällä.”¹

Ne, joilla on pappeuden avaimet – olipa kyseessä diakoni, jolla on avaimet koorumiaan varten, tai piispa, jolla on avaimet seurakuntaansa varten, tai kirkon presidentti, jolla on kaikki pappeuden avaimet – tekevät kirjaimellisesti mahdolliseksi sen, että kaikki, jotka palvelevat uskollisesti heidän johdolla, voivat käyttää pappeuden valtuutta ja saada avukseen pappeuden voimaa.

Kaikki miehet ja kaikki naiset palvelevat niiden johdolla, joilla on avaimet. Näin Herra johtaa kirkkoaan.

Saanan toistaa sanat, jotka lausuin huhtikuun 2013 yleiskonferenssissa: ”Taivaallisen Isämme suuressa suunnitelmassa, jossa meille suodaan pappeus, miehillä on ainutlaatuinen vastuu käyttää pappeutta, mutta he eivät ole pappeus. Miehellä ja naisella on erilaiset mutta yhtä arvokkaat roolit. Aivan kuten nainen ei voi saattaa lasta alulle ilman miestä, samoin mieskään ei voi ilman naista käyttää täysin pappeuden voimaa iankaikkisen perheen perustamiseksi. – Iankaikkisuuden näkökulmassa aviomies ja vaimo jakavat sekä lisääntymisvoiman että pappeuden voiman.”²

Miksi pappeuden virkoihin asetetaan miehiä eikä naisia? Presidentti Gordon B. Hinckley (1910–2008) on selittänyt, että Herran, ei ihmisen, ”tarkoituksena oli, että Hänen kirkkonsa miehillä olisi pappeus”, ja juuri Herra on antanut naisille ”kyvyn täydentää tätä suurta ja ihmeellistä organisaatiota, joka on Jumalan kirkko ja valtakunta”.³ Loppujen lopuksi Herra ei ole ilmoittanut, miksi Hän on järjestänyt kirkkonsa siten kuin on.

Älkäämme unohtako, että sisaret hoitavat noin puolet kaikkesta siitä opetuksesta, jota kirkossa annetaan. Sisaremme hoitavat suuren osan johtotehtävistä. Naiset suunnittelevat ja ohjaavat monia palvelutilaisuuksia ja -toimintoja. Naisten neuvot ja muu osallistuminen seurakunta- ja vaarnaneuvostoissa sekä ylimmissä neuvostoissa

kirkon keskuspaikassa tuovat tarvittavaa näkemystä, viisautta ja tasapainoa.

Taivaan täysien siunausten saamiseen missä tahansa hankkeessa kirkossa tarvitaan sekä miehiä, jotka kunnioittavat naisia ja näiden erityisiä hengellisiä lahjoja, että naisia, jotka kunnioittavat miehillä olevia pappeuden avaimia.

3. Miehet ja naiset ovat yhtä tärkeitä

Miehet ja naiset ovat yhdenvertaisia Jumalan silmissä ja kirkon silmissä, mutta yhdenvertaisuus ei tarkoita samanlaisuutta. Miehillä ja naisille annetut tehtävät ja jumalalliset lahjat eroavat luonteeltaan mutta eivät tärkeydeltään eivätkä vaikutukseltaan. Kirkkomme oppi asettaa naiset yhdenvertaisiksi miesten kanssa ja silti erilaisiksi kuin he. Jumala ei pidä kumpaakaan sukupuolta parempana tai tärkeämpänä kuin toista. Presidentti Hinckley julisti naisille, ettei iankaikkinen Isämme ”ole koskaan tarkoittanut, että olisitte vähempää kuin Hänen luomistöittensä kruunu”⁴.

Miehillä ja naisilla on erilaisia lahjoja, erilaisia vahvuuksia ja erilaisia näkemyksiä ja kiinnostuksen kohteita. Se on yksi niistä perustavaa laatua olevista syistä, miksi me tarvitsemme toisiamme. Perheen perustamiseen tarvitaan mies ja nainen, ja miehiä ja naisia tarvitaan Herran työn toteuttamiseen. Aviomies ja vaimo, jotka toimivat vanhurskaasti yhdessä, täydentävät toisiaan. Varokaamme yrittämästä kajota taivaallisen Isämme suunnitelmaan ja tarkoituksiin elämässämme.

4. Pappeuden voima siunaa kaikkia

Kun mies ja nainen menevät temppeliin, heille kummallekin suodaan sama voima, joka on pappeuden voimaa. Vaikka pappeuden valtuutta ohjataan pappeuden avainten kautta ja pappeuden avaimia on vain kelvollisilla miehillä, pappeuden voima ja siunaukset ovat kaikkien Jumalan lasten saatavilla.

Meidän Isämme taivaassa antaa voimaansa auliisti. Kaikki miehet ja kaikki naiset voivat päästä osallisiksi tästä voimasta saadakseen apua elämäänsä. Kaikki, jotka ovat tehneet pyhiä liittoja Herran kanssa ja

jotka pitävät nuo liitot kunnia, ovat oikeutettuja saamaan henkilökohtaista ilmoitusta, tulemaan siunatuiksi enkelten palveluksella, olemaan yhteydessä Jumalaan, saamaan evankeliumin täyteen ja lopulta perimään Jeesuksen Kristuksen kanssa kaiken, mitä Isällämme on.

5. Meidän pitää tuntee oppi ja todistaa siitä

Kirkon naisten tulee tuntee Kristuksen oppi ja todistaa palautuksesta kaikki mahdollisin tavoin. Maailmanhistoriassa ei ole koskaan ollut monimutkaisempaa aikaa. Saatana ja hänen käskyläisensä ovat hioneet käytössään olevia aseita tuhansia vuosia, ja heillä on kokemusta siinä, kuinka tuhota ihmissuvun keskuudessa usko ja luottamus Jumalaan ja Herraan Jeesukseen Kristukseen.

Meidän kaikkien – miesten, naisten, nuorten aikuisten, nuorten, poikien ja tyttöjen – on puolustettava ja suojeltava Herraa ja Hänen kirkkoaan ja levitettävä sitä kautta maailman. Me tarvitsemme enemmän naisten selvästi erottuvaa, vaikutusvaltaista ääntä ja uskoa. Teidän tulee oppia oppi ja ymmärtää, mihin me uskomme, jotta voitte lausua todistuksenne kaikkia asioita koskevasta totuudesta – lausuitepa sitten todistuksenne nuotiolla Nuorten Naisten leirillä, todistuskokouksessa, blogissa tai Facebookissa. Vain te voitte osoittaa maailmalle, miltä liittoja tehneet Jumalan naiset näyttävät ja mihin he uskovat.

Sisaret, vaikutuspiirinne on ainutlaatuinen – sellainen, jota miehet eivät voi jäljitellä. Kukaan ei voi puolustaa Vapahtajaamme yhtään taivuttelevammin tai voimallisemmin kuin voitte te Jumalan tyttäret – te, joilla on suurta sisäistä voimaa ja vakaumusta. Kääntymyksen kokeiden naisten ääni on mittaamaton, ja kirkko tarvitsee teidän ääntänne nyt enemmän kuin koskaan.

Jätän teille todistukseni, että me elämme aikaa, jolloin meidän täytyy olla yhtä. Meidän täytyy seistä yhdessä – miesten ja naisten, nuorten miesten ja nuorten naisten, poikien ja tyttöjen. Meidän täytyy kannattaa taivaallisen Isämme suunnitelmaa. Meidän täytyy puolustaa Häntä. Häntä työnnetään syrjään. Me emme voi pysyä toimitomina, koska me olemme Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäseniä, emmekä voi sallia sen jatkuvan, vaan meidän tulee olla riittävän rohkeita antamaan äänemme kuulua.

Jumala siunatkoon teitä niin, että teillä on rohkeutta tutkia evankeliumin yksinkertaisia totuuksia ja tuntee ne ja sitten kertoa niistä jokaisessa tilaisuudessa, jonka saatte. ■

Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuudessa 20. elokuuta 2013 pidetystä puheesta. Koko puheen teksti englanniksi on osoitteessa speeches.byu.edu.

VIITTEET

1. *Käsikirja 2. Johtaminen ja palveleminen kirkossa*, 2010, 2.1.1.
2. "Tämä on minun työni ja kirkkauteni", *Liahona*, toukokuu 2013, s. 19.
3. "Kirkon naiset", *Valkeus*, tammikuu 1997, s. 67.
4. "Pysykää lujina maailman houkutusvastaan", *Valkeus*, tammikuu 1996, s. 98.

VALMISTAUDU PALVELUTYÖHÖN, PALVELE OLLAKSESI VALMIS

Jumala on antanut sinulle Aaronin pappeuden, koska Hänellä on sinulle työtä – nyt ja tulevaisuudessa.

David L. Beck
Nuorten Miesten ylijohtaja

Jonathan on ystäväni, joka liittyi kirkkoon neljä vuotta sitten. Hän on ainoa kirkon jäsen perheessään. Saatuaan Aaronin pappeuden hän alkoi palvella muita toisin kuin koskaan aiemmin. Jonathan tiesi palvelemisen edellyttävän, että hänen piti oppia paljon. Hän halusi myös olla kelvollinen ja aiempaa luotettavampi, joten hän tutki evankeliumia, rukoili ja osallistui sunnuntain kokouksiinsa ja seminaariin. Hän teki ahkerasti työtä pitääkseen käskyt ja kirkon tasovaatimukset. Hän täytti uskollisesti pappeusvelvollisuutensa, kuten sen, että oli hyvä kotiopettaja. Hänen *Velvollisuus Jumalaa kohtaan* -kirjasensa auttoi häntä ymmärtämään noita velvollisuuksia ja oppimaan, kuinka täyttää ne.

Jonathanin uskollinen pappeuden palvelutyö antoi hänelle hengellistä voimaa. Se auttoi suojelemaan häntä pahoilta vaikutuksilta. Hän kasvoi valtavasti, kun hän palveli ja valmistautui tulevaisuuttaan varten. Viime vuonna hän otti kelvollisesti vastaan Melkisedekin pappeuden ja temppeliendaumentin. Tällä hetkellä hän palvelee lähetystyössä Brasiliassa.

Aaronin pappeutta sanotaan usein ”valmistavaksi pappeudeksi”. Jumala on antanut sinulle Aaronin pappeuden, koska Hänellä on sinulle työtä – nyt ja tulevaisuudessa. Uskollinen palvelutyösi Aaronin pappeudessa valmistaa sinua vielä suurempiin tilaisuuksiin

palvella tulevina vuosina. Jonathanin tavoin sinäkin valmistaudut ”saamaan Melkisedekin pappeuden, temppelisiunaukset, palvelemaan kokoaikaisena lähetysaarnaajana, olemaan rakastava aviomies ja isä sekä jatkaamaan Herran palvelemista koko [elinaikasi]” (*Lujana uskossa – evankeliumiaiheinen hakuteos*, 2005, s. 4).

Et ehkä tiedä kaikkia yksityiskohtia niistä suurenmoisista tilaisuuksista, joita taivaallisella Isällä on varallesi, mutta olen varma siitä, että olet valmis kohtaamaan ne, jos Aaronin pappeuden haltijana muistat tehdä seuraavia asioita.

Seuraa Jeesusta Kristusta

Pappeudenhaltijana olet Jeesuksen Kristuksen edustaja. Se tarkoittaa sitä, että sinua pyydetään seuraamaan Häntä ja tekemään sitä, mitä Hän tekisi. Mitä Hän tekisi? Joka tilanteessa Hän omisti elämänsä muiden palvelemiseen ja siunaamiseen. Niin sinunkin pitäisi. Antaudu muiden palvelemiseen – ja sitten edisty ja kehity niin, että voit antaa enemmän itsestäsi! Muista, kuinka Jeesus edistyi nuoruudessaan: Hänelle ”karttui ikää ja viisautta; Jumalan ja ihmisten suosio seurasi” Häntä (Luuk. 2:52).

Vapahtajan seuraamista on myös se, että tulet viisaaksi ja fyysisesti terveeksi nuoruudessasi. Se edellyttää, että työskentelet ahkerasti ja teet aina parhaasi (ks. OL 4:2).

AARONIN PAPPEUDEN HALTIJA

KUINKA MINÄ VOIN VALMISTAUTUA

seuraa Jeesusta Kristusta

- rukoilemalla ja tutkimalla evankeliumia päivittäin
- olemalla kuuliainen
- etsimällä Jumalan tahtoa.

suorittaa pappeuden toimituksia kuten

- siunaa sakramentin
- kastaa toisia.

huolehtii aina muista

- vahvistamalla perheen ja koorumin jäseniä
- pelastamalla vähemmän aktiivisia jäseniä
- palvelemalla tarvitsevia.

ottamaan vastaan Melkisedekin pappeuden

---

saamaan tempelisiunaukset

---

palvelemaan lähetystyössä

---

tulemaan aviomieheksi ja isäksi

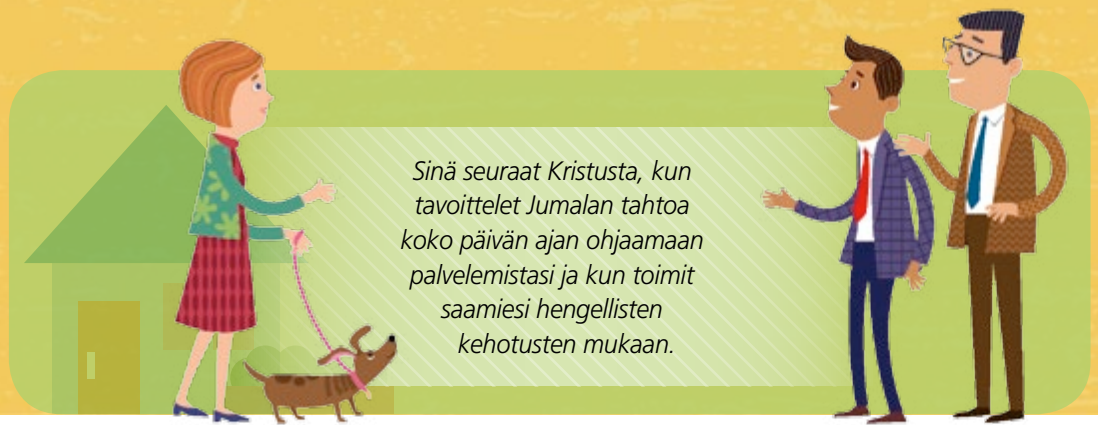

Sinä seuraat Kristusta, kun tavoittelet Jumalan tahtoa koko päivän ajan ohjaamaan palvelemistasi ja kun toimit saamiesi hengellisten kehotusten mukaan.

Saat Jumalan suosion, kun lähestyt päivittäin Häntä rukoilemalla, tutkimalla evankeliumia, olemalla kuuliainen ja palvelemalla. Saat muiden suosion, kun olet ystävällinen ja uskollinen perheellesi ja Kristuksen kaltainen ystävä kaikille.

Muista, että Jeesus teki aina Isän tahdon. Sinä seuraat Kristusta, kun tavoittelet Jumalan tahtoa koko päivän ajan ohjaamaan palvelemistasi ja kun toimit saamiesi hengellisten kehotusten mukaan.

Suurita pappeuden toimituksia

Pappeuden toimitukset ovat välttämättömiä kaikille Jumalan lapsille ja siunaavat yhtä lailla niin Hänen poikiaan kuin tyttäriäänkin. Siitä hetkestä kun sinusta tulee diakoni, autat pappeuden toimituksen suorittamisessa jakamalla sakramentin. Suoritat myöhemmin lisää pappeuden toimituksia Aaronin pappeudessa, kun valmistat ja siunaat sakramentin, kastat ja osallistut muiden Aaronin pappeuden haltijoiden asettamiseen.

Pyhiin toimituksiin osallistuminen edellyttää, että olet puhdas. Siveellinen puhtautesi voi tuoda suorittamiisi toimituksiin suurta hengellistä voimaa. Pyri olemaan kelvollinen joka tavalla, jotta voit kantaa Herran sakramentin pyhiä astioita (ks. OL 38:42). Kun teet niin, voit seistä seurakuntasi edessä Jeesuksen Kristuksen todellisena edustajana. Päätäväisyytesi pitää liitot, joiden uudistamisessa autat heitä, on heille siunaukseksi.

Huolehdi aina muista

Koska olet Aaronin pappeuden haltija, sinä huolehdi muista. Etsi aina tilaisuuksia

huolehtia perheestäsi, ystävästäsi, koorumisi jäsenistä ja muista. Kaikki se, mitä pappeustehtävissä teet, auttaa sinua huolehtimaan muista sekä fyysisesti että hengellisesti. Kun esimerkiksi autat piispaasi tai seurakunnanjohtajaasi palvelemalla perhettä, jonka kotiopettaja olet, opit, kuinka voi huomata muiden tarpeita ja vastata niihin. Huolehdi muista myös, kun pyrit vahvistamaan koorumisi jäseniä ja pelastamaan vähemmän aktiivisia, keräät paastouhreja köyhien ja tarvitsevien avuksi, teet fyysistä työtä sairaiden ja vammaisten avuksi, opetat ja todistat Kristuksesta ja Hänen evankeliumistaan sekä kevennät lannistuneiden kuormia.

Huolehdi muista, kun opetat oppiainetta koorumisi kokouksissa ja perheilloissa. Huolehdi muista, kun kutsut kaikkia tulemaan Kristuksen luokse (ks. OL 20:59) – kotona, koorumissasi, koulussa, kokoaikaisten lähetysaarnajien kanssa ja kaikkialla muualla, missä olet.

Tulevaisuutesi

Keskustele vanhempiesi tai neuvojiesi kanssa siitä, mitä sinulta vaaditaan tulevissa tehtävissäsi Melkisedekin pappeuden haltijana, lähetysaarnajana, aviomiehenä ja isänä. Kirjoita tyhjille riveille joitakin näistä suurista tehtävistä sekä miten voit valmistautua niihin nyt, kun palvelet Aaronin pappeudessa. Se voi tuntua nyt ylivoimaiselta, mutta muista, että paras tapa valmistautua on tehdä yksinkertaisesti tänään se, mitä taivaallinen Isä on pyytänyt sinua tekemään. Voit kokea onnea, kun palvelet nyt ja valmistaudut loistavaan tulevaisuuteesi. ■

VOIMA SIUNATA KAIKKIA IHMISIÄ

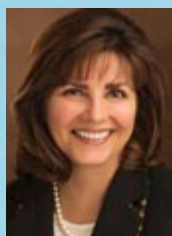
Kirkon johtohenkilöt ovat opettaneet meille, että pappeuden toimitukset ja liitot ovat kaikkien Jumalan lasten – niin miesten kuin naisten – saatavilla.

”Pappeus on Jumalan voima ja valtuus, joka on annettu kaikkien ihmisten – miesten, naisten ja lasten – pelastukseksi ja siunaukseksi. – –

Jumala antaa erityisiä siunauksia jokaiselle kelvolliselle ihmiselle, joka menee kasteelle, ottaa vastaan Pyhän Hengen ja nauttii säännöllisesti sakramentin. Temppelel tuo lisää valoa ja voimaa sekä lupauksen iankaikkisesta elämästä [ks. OL 138:37, 51].”

Vanhin Neil L. Andersen kahdentoista apostolin koorumista, ”Voimaa pappeudessa”, *Liahona*, marraskuu 2013, s. 92.

”Pappeuden toimitukset ja liitot tarjoavat edellytykset niiden siunausten täyteyteen, jotka Jumala on meille luvannut ja jotka Vapahtajan sovitus on tehnyt mahdolliseksi.

Ne varustavat Jumalan pojat ja tyttäret voimalla, Jumalan voimalla, ja tarjoavat meille mahdollisuuden saada iankaikkinen elämä – palata Jumalan eteen ja elää Hänen kanssaan Hänen iankaikkisessa perheessään.”

Carole M. Stephens, ensimmäinen neuvonantaja Apyyhdistyksen ylimmässä johtokunnassa, ”Tiedämmekö, mitä meillä on?”, *Liahona*, marraskuu 2013, s. 12.

”Meidän on ratkaisevan tärkeää ymmärtää, että taivaallinen Isä on järjestänyt kaikille pojilleen ja tyttärilleen mahdollisuuden päästä osallisiksi pappeuden siunauksista

ja saada vahvistusta pappeuden voimalla. Jumalan suunnitelmassa henkilapsiaan varten keskeistä on Hänen oma julistuksensa: ’Tämä on minun työni ja kirkkauteni – ihmisen kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttaminen’ (Moos. 1:39).”

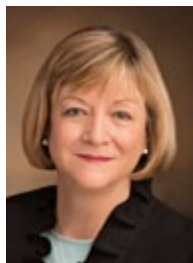
Vanhin M. Russell Ballard kahdentoista apostolin koorumista, ”Tämä on minun työni ja kirkkauteni”, *Liahona*, toukokuu 2013, s. 19.

TUO PAPPEUDEN SIUNAUKSIA

KOTIISI

Bonnie L. Oscarson
Nuorten Naisten ylijohtaja

*Kun pidät liittosi,
hyödynnät pappeuden
voimaa kotisi ja perheesi
siunaukseksi.*

Kuinka sinä nuori mies tai nuori nainen voit hyödyntää niiden pappeuden liiton lupauksen voimaa, joita teit kasteessa, vahvistaaksesi kotiasi ja perhettäsi, olipa perhetilanteesi millainen hyvänsä? Kun ymmärrämme, mikä tehtävä perheellämme on Herran suunnitelmassa ja miten tärkeä perheemme on siinä suunnitelmassa, se voi innoittaa meitä kunnioittamaan tekemiämme lupauksia huolehtimalla siitä, että palvelemme parhaiten ja innokkaimmin omassa kodissamme. Tarkastelkaamme joitakin tapoja, joilla hyödynnämme lupaustemme voimaa vahvistaaksemme ja palvellaksemme niitä, jotka merkitsevät meille eniten.

Kuinka suhtautuisit?

On maanantai-ilta, ja sinulla on paljon läksyjä. Kuulet, kuinka isä kutsuu perhettä kokoontumaan perheiltään. Mitä teet?

Vaihtoehto A: Vastaat: "Voi isä, ei minulla ole aikaa siihen tänä iltana! Minun täytyy opiskella!"

Vaihtoehto B: Autat nopeasti sisaruskesi saamisessa koolle ja osallistut iloisesti rukouksiin, musiikkiin ja oppiaiheeseen.

Kun kodissa on pappeuden johto

Vanhempiesi tukeminen osallistumalla auliisti perheiltään, perherukoukseen ja perheen yhteiseen pyhien kirjoitusten tutkimiseen ovat joitakin tapoja vahvistaa pappeusjohtoa kodissasi. On monia muitakin tapoja kuten

- rukoilla vanhempiesi puolesta (He rukoilevat melko varmasti sinun puolestasi joka päivä.)
- tukea vanhempiesi heidän kirkon tehtävissään ja tarjoutua auttamaan kotona, etenkin kun heillä on kiireellisiä erityistehtäviä
- auttaa vanhempiesi toivottamaan kotiopettajat tervetulleiksi, kun he tulevat, ja sitten kuunnella kohteliaasti heidän sanomansa
- jos lähellänne on temppeli, tarjoutua hoitamaan nuorempia sisarusia, jotta

vanhempasi voivat mennä temppeleihin ja osallistua pappouden toimituksiin.

Muista, että muutkin kuin vanhemmat ovat vastuussa Hengelle otollisen ilmapiirin luomisesta ja säilyttämisestä kodissasi. Teoilasi ja asenteellasi voit vaikuttaa paljon Hengelle soveliaan ilmapiirin luomiseen. Teetkö oman osasi saadaksesi Hengen vaikutuksen kotinne?

Kun kodissa ei ole pappouden johtoa

Kaikki perheet eivät näytä samalta tai toimi samalla tavoin. Ehkäpä olet yksinhuoltajaperheessä tai kodissasi ei ole pappoudenhaltijaa, joka johtaisi perhettä. On silti monia tapoja pyytää pappouden voimaa itsesi ja perheesi vahvistukseksi. On joitakin asioita, joita meidän kaikkien tulee tehdä olosuhteistamme riippumatta:

- Pidä henkilökohtaiset rukoukset, tutki pyhiä kirjoituksia ja paastoa. Nämä toimet auttavat sinua olemaan hengellisesti vahva ja tuovat Hengen elämäsi ja vaikutuspiiriisi.
- Käytä aikaa kutsumustesi tai kirkon tehtäviesi kunniaassa pitämiseen ja valmistaudu sunnuntain oppiaihesiin. Tällä tavoin toimiminen auttaa sinua luottamaan itseesi ja osoittamaan tukea pappouden ohjelmille.
- Osoita arvostusta kaikkia perheesi jäseniä kohtaan ja tue heidän tervehenkistä toimintaansa. Nämä valinnat vahvistavat osaltaan koko perhettä.

- Kerro perheellesi asioista, joita opit ja teet kirkon luokkassasi ja koorumis-sasi. Se on keino tuoda evankeliumin opetuksia kotiin.
- Etsi tapoja palvella lähelläsi olevia pienin ystävällisin teoin.
- Auta kotona tekemällä kotiaskareita tai auttamalla veljeä tai siskoa.
- Osoita Kristuksen kaltaista rakkautta perhettäsi kohtaan – sillä on suurempi vaikutus vahvojen perhesiteiden muodostumiseen kuin lähes millään muulla, mitä voit tehdä.

Kunnioita liittosi lupauksia

Palvelemalla, rakastamalla ja vahvistamalla perhettämme me olemme uskollisia niille lupauksille, joita annoimme kasteessa, että olemme Jeesuksen Kristuksen todistajia, pidämme Hänen käskynsä ja vahvistamme lähellämme olevia. Me voimme hyödyntää pappouden liittoon kuuluvien lupausten voimaa, niin että ne ovat siunaus ja apu kodissamme ja perheessämme. *Pappeus, palveleminen ja koti* ovat sanoja, joiden tulisi olla ikuisesti yhteen liittyneinä mielessämme. Oman perheemme jäsenten tulisi olla kaikkein tärkeimmällä sijalla, kun etsimme tapoja osallistua pelastuksen työhön. Vahvistaessamme perhettämme me vahvistamme myös kirkkoa, yhteiskuntaamme ja maailmaa. ■

”Perhe on keskeisellä sijalla Luojan suunnitelmassa Hänen lastensa iankaikkiseksi päämääräksi.”

”Perhe - julistus maailmalle”,
Liahona,
marraskuu 2010, s. 129.

”Tärkeintä, mitä koskaan teette Herran työssä, on se, mitä teette oman kotinne seinien sisäpuolella.”

Kirkon presidenttien opetuksia:
Harold B. Lee, 2001, s. 134.

ITSELUOTTAMUSTA KELVOLLISUUDESTA

Haluaisin puhua selkeästi siitä, kuinka meillä voi olla aivan erityistä itseluottamusta.

Vanhin Jeffrey R. Holland
kahdentoista
apostolin koorumista

Sanomani teille on toivon ja kannustuksen sanoma tähän vaiheeseen ja koko loppuelämänne ajalle. Maailmassa on paljon vaikeuksia, mutta vaikeuksia on ollut aina, kaikkina aikoina ja aikakausina. Älkää antako niiden vallata ajatuksianne, älkääkään antako niiden lannistaa teitä. Tulevat vuodet ovat täynnä ihmeellisiä mahdollisuuksia ja suuria siunauksia. Edistysaskeleita otetaan edelleen luonnontieteiden ja teknologian, lääketieteen ja viestinnän aloilla – kaikilla niillä aloilla, jotka osaltaan rikastuttavat elämäämme niin paljon. Te elätte loistavinta aikaa, mitä maailmassa on koskaan koettu, aikaa, jolloin useimmat aikamme siunauksista tulevat useampien ihmisten osaksi ympäri maailman kuin minään aiempaan aikaan historiassa. Muistakaa – isoäitinne ei voinut unelmoidakaan digitaalisesta taulutietokoneesta, kun hän oli teidän ikäisenne, eikä isoisänne osaa edelleenkään lähettää tekstiviestejä. Olkaa siis onnellisia, terveitä ja toiveikkaita.

Sanon tämän osittain siksi, että luin hiljattain artikkelin, jossa kerrottiin, että nykynuorten keskuudessa yleisin tauti ei ole diabetes, sydäntaudit tai syöpä. (Sellaiset ongelmat on varattu yleensä minun eikä teidän

ikäisillenne.) Ei. Tauti, jota teini-ikäiset ja kaksissakymmenissä olevat potevat useimmiten, on artikkelin mukaan itseluottamuksen puute, tulevaisuuden pelko, alhainen omanarvontunto ja yleinen luottamuksen puute itseensä ja ympäröivään maailmaan.

Vaikka olenkin paljon vanhempi kuin te, ymmärrän kyllä tuonkaltaisia huolia, koska suurimman osan nuoruuttani minäkin tunnuin kohtaavan tilanteita, joissa minulla ei ollut paljoakaan itseluottamusta. Muistan tavoitelleeni hyviä arvosanoja toivoen, että voisin saada stipendin, ja pohtineeni, miksi muut näyttivät olevan minua lahjakkaampia sillä saralla. Muistan lukion ja korkeakoulun aikaiset monien vuosien urheilukisat, joissa yritin pelata niissä menestymiseen tarvittavalla itseluottamuksella haluten kiihkeästi voittaa tärkeän pelin tai saavuttaa halutun mestaruuden. Muistan erityisesti, että minulta puuttui itseluottamusta tyttöjen kanssa, mikä aihe saa nuorissa miehissä niin usein aikaan suurta huolta. Olen hyvin kiitollinen siitä, että sisar Holland uskaltanut luottamaan minuun. Kyllä, muistan kaikki ne asiat, jotka te muistatte – epävarmuuden siitä, miltä näytin, tai olinko hyväksytty tai mitä tulevaisuudella olisi varalleni.

Tarkoitukseni ei ole tässä käsitellä kaikkia niitä ongelmia, joita nuori kohtaa ja jotka aiheuttavat jonkin verran itseluottamuksen puutetta, mutta haluan puhua selkeästi siitä, miten meillä voi olla aivan erityistä itseluottamusta – itseluottamusta, joka, kun se saadaan ansaitusti, tekee ihmeitä elämämme kaikille muille osa-alueille, erityisesti omanarvontunnillemme ja sille, kuinka suhtaudumme tulevaisuuteen. Selventääkseni tätä minun on kerrottava eräs tapaus.

Henkilökohtaisen kelvollisuuden arvo

Monia vuosia sitten, kauan ennen kuin minut kutsuttiin johtavaksi auktoriteetiksi, osallistuin puhujana eräaseen nuorten aikuisten konferenssiin. Konferenssi päättyi todistuskokoukseen, jossa komea, nuori kotiin palannut lähetyssaarnaaja nousi ylös lausumaan todistuksensa. Hän näytti hyvältä, puhtaalta ja itsevarmalta – aivan kuten kotiin palanneen lähetyssaarnaajan tulisi näyttää.

Kun hän alkoi puhua, hänen silmänsä kostuivat kyynelistä. Hän sanoi olevansa kiitollinen voidessaan seistä niin hienojen myöhempien aikojen pyhien nuorten joukossa ja voidessaan olla tyytyväinen tapaan, jolla hän pyrki elämään. Hän sanoi kuitenkin, että tuo tunne oli mahdollinen vain erään kokemuksen takia, joka hänellä oli ollut muutamaa vuotta aiemmin ja joka oli muovannut hänen elämänsä ainiaaksi.

Kun hän istui hetken aikaa autossaan kotinsa ajotiellä harkiten asioita perusteellisesti ja tuntien vilpitöntä surua, hänen kirkkoon kuulumaton äitinsä ryntäsi hätäntyneenä talosta.

Sitten hän kertoi, kuinka oli pian vanhimmaksi asettamisensa jälkeen 18-vuotiaana tullut kotiin eräiltä treffeiltä. Treffeillä oli tapahtunut jotakin, mistä hän ei ollut ylpeä. Hän ei kertonut yksityiskohtia, eikä hänen olisi pitänyt kukaan kertoa niitä julkisesti. En tiedä tänäkään päivänä, minkä luonteinen tuo tapaus oli, mutta se oli hänelle kyllin merkittävä vaikuttaakseen hänen henkeensä ja omanarvontuntoonsa.

Kun hän istui hetken aikaa autossaan kotinsa ajotiellä harkiten asioita perusteellisesti ja tuntien vilpitöntä surua siitä, mitä sitten olikaan tapahtunut, hänen kirkkoon kuulumaton äitinsä ryntäsi hätäntyneenä talosta suoraan hänen autolleen. Äiti kertoi nopeasti, että pojan nuorempi veli oli juuri kaatunut kotona, lyönyt päänsä pahasti ja että veljellä oli juuri jonkinlainen kohtaus tai kouristus. Kirkkoon kuulumaton isä oli soittanut heti ambulanssin, mutta avun saamiseen kestäisi parhaassakin tapauksessa jonkin aikaa.

”Tule ja tee jotakin”, äiti parahti. ”Eikö teidän kirkossanne tehdä jotakin tällaisissa tilanteissa? Sinulla on heidän pappeutensa. Tule ja tee jotakin.”

Pojan äiti ei tuossa vaiheessa tiennyt kirkosta paljontaan, mutta hän tiesi jotakin pappeuden siunauksista. Siitä huolimatta kun tänä iltana joku, jota tämä nuori mies rakasti

“Tuon illan jälkeen en ole koskaan tehnyt mitään, mikä estäisi minua astumasta Herran eteen luottavaisesti ja pyytämästä Hänen apuaan, kun sitä tarvitaan”, hän sanoi.

syvästi, tarvitsi hänen uskoaan ja voimaansa, hän ei kyennyt vastaamaan siihen. Ottaen huomioon ne tunteet, joiden kanssa hän oli juuri kamppailut, ja sen huonon asian, jonka hän koki juuri tehneensä – mikä se sitten olikin – hän ei kyennyt astumaan Herran eteen ja pyytämään sitä siunausta, jota tarvittiin.

Poika loikkasi ulos autosta ja juoksi katua pitkin erään sellaisen kelvollisen, vanhemman miehen luokse, joka oli ollut ystävällinen häntä kohtaan seurakunnassa siitä saakka, kun poika oli kokenut kääntymyksen kaksi, kolme vuotta aiemmin. Poika selitti tilanteen, ja nuo kaksi ehtivät palata pojan kotiin vielä hyvissä ajoin ennen kuin ensihoitajat saapuivat. Tämän kertomuksen onnellinen loppu, kuten se kerrottiin tuossa todistuskokouksessa, on, että tuo vanhempi mies antoi välittömästi suloisen, voimallisen pappouden siunauksen jättäen loukkaantuneen lapsen lepäämään vakaaseen tilaan ennen kuin ensihoitajat saapuivat. Nopea matka sairaalaan ja perusteellinen tutkimus siellä paljasti, ettei mitään pysyvää vauriota ollut aiheutunut. Hetki, joka oli ollut tälle perheelle erittäin pelottava, oli ohi.

Sitten kotiin palannut lähetyssaarnaaja, josta puhun, sanoi näin: ”Kukaan, joka ei ole kokenut sitä, mitä minä koin sinä iltana, ei pysty koskaan ymmärtämään sitä häpeää ja surua, jota tunsin, koska en tuntenut olevani kelvollinen käyttämään minulla olevaa pappetta. Tuo muisto on minulle vieläkin piinaavampi, koska kyse oli omasta pikkuveljestäni, joka tarvitsi minua, ja rakkaista kirkkoon kuulumattomista vanhemmistani, jotka olivat suuresti

peloissaan ja joilla oli oikeus odottaa minulta enemmän. Mutta seisoo tänään tässä edessäni voin luvata teille tämän”, hän sanoi. ”Minä en ole täydellinen, mutta tuon illan jälkeen en ole koskaan tehnyt mitään, mikä estäisi minua astumasta Herran eteen luottavaisesti ja pyytämästä Hänen apuaan, kun sitä tarvitaan. Henkilökohtaisesta kelvollisuudesta käydään taistelua tässä maailmassa, jossa me elämme”, hän myönsi, ”mutta se on taistelu, jossa olen voitolla. Olen tuntenut tuomion sormen osoittavan minua kerran elämässäni, enkä aio tuntea sitä enää koskaan, jos vain voin tehdä jotakin asian hyväksi. Ja tietysti”, hän sanoi lopuksi, ”minä voin tehdä sen hyväksi *kaiken*.”

Hän päätti todistuksensa ja istuutui. Näen hänet yhä mielessäni. Näen yhä paikan, jossa olimme. Ja muistan yhä sen syvän, koskettavan hiljaisuuden, joka seurasi hänen sanojaan, kun kaikilla siinä huoneessa oli tilaisuus tutkistella sieluaan hieman syvemmin, luvata hieman vahvemmin eläneiden voimallisten Herran sanojen mukaan:

”Hyve kaunistakoon ajatuksiasi lakkaamatta; *silloin sinun luottamuksesi vahvistuu Jumalan edessä* ja pappouden oppi laskeutuu sieluusi kuin kaste taivaasta.

Pyhä Henki on kumppanisi alati ja valtiikkasi muuttumaton vanhurskauden ja totuuden valtiikka.” (OL 121:45–46, kursivointi lisätty.)

Nauttikaa Jumalan Hengestä

Rakkaat nuoret ystäväni, olkoon elämäne erinomainen. Ajatelkaa ja toivokaa parasta ja uskokaa tulevaisuuteen. Edessäni on suurenmoinen elämä. Taivaallinen Isänne rakastaa teitä. Jos virheitä on tehty, niistä voi tehdä parannuksen ja ne voi saada anteeksi aivan kuten tämän nuoren miehen kohdalla. Teillä on kaikki se, minkä puolesta elää, mitä suunnitella ja mihin uskoa. Se, että teillä on oman tunteen hyväksyntä ollessanne aivan yksin muistojenne kanssa, sallii teidän tuntea Jumalan Hengen hyvin omakohteisella tavalla. Haluan teidän nauttivan tuosta Hengestä ja tuntevan tuota luottamusta Herran edessä aina. Pitäkööt hyveelliset ajatukset tekemme puhtaina tänään, huomenna ja ikuisesti. ■

Nuorten takkavalkeilla 31. joulukuuta 2006 pidetyistä puheista.

PORTTI ja POLKU

Pappeuden toimitukset ja liitot vievät meidät iankaikkiseen elämään johtavalle polulle ja siunaavat meitä lujudella, jota tarvitsemme juuri nyt.

Me kaikki tavoittelemme iankaikkista elämää, joka tarkoittaa sitä, että meidät pelastetaan ja korotetaan selestisen valtakunnan korkeimpaan asteeseen, missä me voimme elää taivaallisen Isän luona perheinä.

Sen lisäksi että uskomme Jeesukseen Kristukseen ja teemme parannuksen, pappeuden toimitusten ja liittojen ansiosta me voimme lähteä polulle, joka johtaa iankaikkiseen elämään. Milloin sitten lähditkin tälle polulle tai missä kohdassa sitä oletkin – vaikka olisit syntynyt kirkon perheeseen tai kääntynyt myöhemmin, vaikka olisit ollut aktiivinen koko elämäsi tai vasta palaamassa takaisin kirkkoon – sinä voit edistyä polulla, kun keskityt liittoihisi ja siihen, mitä voit tehdä saadaksesi ja pitääksesi ne.

Ja on tärkeää tietää, että pappeuden toimitukset ja liitot tarjoavat muutakin kuin lupauksen loistavasta tulevaisuudesta. Ne antavat meille myös lujutusta, lohtua ja tukea, joita tarvitsemme juuri nyt kulkeaksemme polulla ja kestääksemme loppuun asti vanhurskaudessa. ■

”Kirkossa olevalla pappeuden valtuudella suoritetaan pyhiä toimituksia ja liittoja, jotka sitovat **perheen** yhteen ja tekevät meille mahdolliseksi sen, että jokainen meistä voi **palata Isän Jumalan ja Jeesuksen Kristuksen luokse** selestiseen valtakuntaan. Nämä liitot tuovat rauhaa, koska ne ovat liittoja Herran kanssa.”

Vanhin Quentin L. Cook kahdenoista apostolin koorumista, ”Henkilökohtainen rauha – palkinto vanhurskaudesta”, *Liahona*, toukokuu 2013, s. 34.

**IANKAIKKISEEN
ELÄMÄÄN
JOHTAVA POLKU
(KESTÄMINEN
LOPPUUN ASTI)**

Ks. 2. Nefi 31.

KASTE

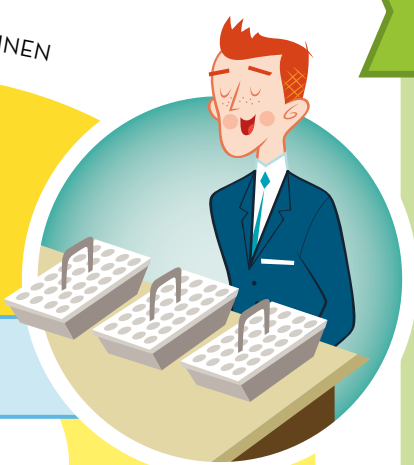

Sakramentti –
kasteenliiton viikoittainen uudistaminen

PYHÄN HENGEN LAHJA

VÄLTÄMÄTTÖMÄT TOIMITUKSET JA LIITOT
TOIMITUSTEN UUDISTAMINEN JA VAHVISTAMINEN

Patriarkalliset siunaukset – erityistä yksilöllistä ohjausta ja luvattuja siunauksia

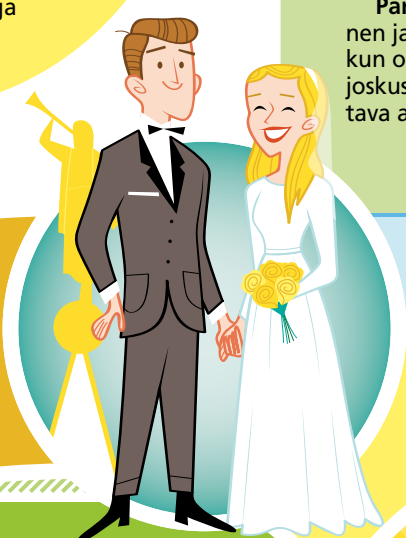
PAPPEUDEN SAAMINEN JA PAPPEUTEEN ASETTAMINEN (NUORILLE MIEHILLE)

TEMPPELIENDAUMENTTI

Sairaiden siunaaminen – apua ja paranemista

Isän siunaukset ja muut lohdun ja neuvon siunaukset – rauhaa ja ohjausta tarvittaessa

TEMPPELISINETÖIMINEN

APUNA MATKAN VARRELLA

Pyhät kirjoitukset – opastusta ja ohjeita, jotka on saatu osana Jumalan ja Hänen kansansa välistä liittoa (ks. OL 84:57)

Rukous – “[Mestari] tarjoaa meille liiton, johon kuuluvat lupaus muistaa Hänet aina ja muistutus rukoilla alati, niin että luottaisimme Häneen, ainoaan turvaamme” (presidentti Henry B. Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, “Always”, *Ensign*, Oct. 1999, s. 9).

Palveleminen – liittoomme kuuluvien lupauksen täyttämisen palvelemalla Jumalaa ja Hänen lapsiaan sekä kirkon tehtävät, temppeli- ja sukututkimustyö, evankeliumista kertominen, kokoaikainen lähetystyöpalvelu

Parannus – liittojemme muistaminen ja lähentyminen Vapahtajaan, kun olemme kulkeneet harhaan, joskus myös pappesusjohtajilta saatava apu

“Evankeliumin liittojen, käskyjen ja toimitusten polulla pysyminen **suojelee** meitä ja **valmistaa** meitä tekemään Jumalan työtä tässä maailmassa.”

Vanhin Robert D. Hales kahdenoista apostolin koorumista, “Seisokaa lujina pyhissä paikoissa”, *Liahona*, toukokuu 2013, s. 49.

“Kun te osallistutte kelmollisina pappisuuden toimituksiin, Herra antaa teille enemmän **voimaa, rauhaa ja iankaikkista näkökulmaa.**”

Vanhin Neil L. Andersen kahdenoista apostolin koorumista, “Voimaa pappudessa”, *Liahona*, marraskuu 2013, s. 95.

IANKAIKKINEN ELÄMÄ
(SELESTISESSÄ VALTAKUNNASSA PERHEENÄ)

”Mitä minun pitäisi tehdä, kun koulussa nousee esiin jokin aihe, joka on vastoin evankeliumin opetuksia, kuten abortti?”

Tilanteesta riippuen on monia tapoja reagoida – tai olla reagoimatta. Ensiksi, mieti, mitä saattaisi tapahtua, jos sanot jotakin tai et sano mitään. Jos vaikene- misesi saisi muut ajattelemaan, että olet samaa mieltä jostakin, minkä tiedät olevan väärin, voit ehkä löytää jonkin yksinkertaisen tavan tehdä tietäväksi, ette ole samaa mieltä. Jos arvelet, että kommenttisi aiheuttaisivat vain kiistaa, niin voisit etsiä jonkin toisen tilanteen, jossa kommentoit asiaa. Mutta jos luokkasi jäsenet kunnioittavat toisiaan ja opettaja pyytää kannanottoa, voisit rukoilla innoitusta ja selittää sitten omia uskonkäsityksiäsi.

Voit myös valmistautua etukäteen, jos tiedät, että luokassasi aiotaan keskustella jostakin tietyistä aiheista. Katso aihetta käsittelevien pyhien kirjoitusten kohtien ja konferenssipuheiden lisäksi, mitä siitä sanotaan julkaisuissa *Lujana uskossa*, *Evankeliumin periaatteet* tai *Nuorten voimaksi*. Voisit myös harjoitella selittämällä aihetta perheillä. Kun olet valmis, puhu opettajallesi tai luokkatovereillesi.

Se, *miten* vastaat, on yhtä tärkeää kuin se, *mitä* sanot. Ole kunnioittava ja yritä olla käyttämättä kirkon termistöä. Luokkatoverisi ovat hukassa heti kun sanot: ”Eräs Nuorten Naisten neuvoja seurakunnassamme opetti minulle, että...”

Sinulle on tärkeintä tietää, mitä kirkko opettaa ja mitä Pyhä Henki kertoo sinulle, niin etteivät ne erheet, joita saatat kuulla tai lukea luokassa, johda sinua harhaan.

Muista, ketä edustat

Yritä tällaisissa tilanteissa toimiessasi muistaa, etteivät muut kenties suhtautu aiheeseen samalla tavoin kuin sinä. Älä ole määräilevä tai hyökkäävä, mutta älä myöskään pelkää puolustaa uskonkäsityksiäsi. Muista, että edustat Kristusta.

Madeline K., 16, Wyoming, USA

Ole kohtelias

Minusta tuntuu, että minun pitäisi kertoa näkemyksistäni kohteliaalla tavalla ja myös ilmaista, miksi uskon niihin. En ajattele, että minun pitää saada muut ajattelemaan samoin, mutta olen sitä mieltä, että heidän pitäisi tietää, mikä on kantani tiettyihin aiheisiin, ja ymmärtää näkökantani.

Sabrina S., 16, Oregon, USA

Vältä kiistelyä

Minä selittäisin mielipiteeni puolustuksen periaatteitani ja kirkon oppeja ja kunnioittaen muiden ajatuksia. En olisi riidanhaluinen, sillä se karkottaa pois Hengen, joka voisi vaikuttaa muihin myönteisellä tavalla.

Daiana V., 15, Buenos Aires, Argentiina

Ole kunnioittava

On tärkeää, että tulemme kuulluiksi, mutta on myös hyvin tärkeää olla kunnioittava muiden uskonkäsityksiä kohtaan. Älä väittele. Väitteleminen tuo vihollisia ja aiheuttaa sekaannusta. Jos esiin tuodaan jokin ajatus, joka on vastoin uskontoamme, pysy rauhallisena,

keskittyneenä ja kunnioittavana, äläkä unohda kuunnella Henkeä. On asioita, joita me emme ymmärrä mutta joita Jumala ymmärtää. Meidän tulee kuunnella Hänen Henkeään ja ottaa Hengeltä oppia.

Hannah M., 18, Utah, USA

Kerro, mitä kirkko opettaa

Minä yritän vastata sellaisiin kysymyksiin parhaan kykyeni mukaan, koska ystäväni ja opettajani eivät tiedä, ellen minä heille kerro, mikä on kirkon kanta sellaisiin aiheisiin. Kun tekee niin, he saavat tietoa tulevaisuuden varalle, ja itse hyötty hengellisesti. Muista: ”Näin loistakoon teidänkin valonne ihmisille, jotta he näkisivät teidän hyvät tekonne ja ylistäisivät Isääne, joka on taivaissa” (Matt. 5:16).

Joshua M., 16, Manchester, Englanti

Auta muita miettimään sitä, mikä on oikein

Kerro rehellisesti tunteistasi. Monista aiheista, kuten abortista, väitellään koulussa paljon, joten älä häpeä tuoda esiin kantaasi. Se on hyvä tilaisuus kertoa evankeliumista ja tasovaatimuksista, joihin uskomme. Jos kerrot uskonkäsityksistäsi, voit auttaa ihmisiä miettimään sitä, mikä on oikein.

Madison R., 14, Pohjois-Carolina, USA

Oikaise väärä oppi

Me kuulumme lähetystyöhenkiseen kirkkoon, jossa meitä kaikkia kutsutaan saarnaamaan. Siitä syystä emme voi sallia väärän opin levittämistä.

Sellaisissa tilanteissa meidän on puhuttava suoraan oikaistaksemme mahdollisen väärän opin ja autettava ihmisiä ymmärtämään palautetun evankeliumin näkökanta kyseiseen aiheeseen.

David M., 16, Kasai-Occidental provinssi, Kongon demokraattinen tasavalta

Tunne kirkon kanta

Olin kurssilla, jolla keskusteltiin usein kiistanalaisista aiheista. Ensimmäinen asia on kunnioittaa muiden uskonkäsityksiä, kuten odottaisit luokkatoveriesikin tekevän. Jos aihe on suorassa ristiriidassa kirkon kanssa, ilmaise epäroimättä mielipiteesi. Sinun ei tarvitse mainita vastauksessasi kirkkoa. Huolehdi kuitenkin siitä, että tiedät, mikä on kirkon kanta näihin asioihin.

Joseph Z., 18, Maryland, USA

PYSY LUJANA

”Meidän tehtävämme on selittää kantamme vetoamalla järkeen, käyttämällä ystävällistä taivuttelua

ja esittämällä tarkkoja tosiasioita. Meidän tehtävämme on pysyä lujana ja peräänantamattomana tämän päivän moraalikysymyksissä ja evankeliumin iankaikkisissa periaatteissa, mutta olla kiistelemättä kenenkään ihmisen tai minkään järjestön kanssa. Kiistely rakentaa muureja ja nostaa esteitä. Rakkaus avaa ovet.”

Ks. vanhin Marvin J. Ashton (1915–1994) kahdentoista apostolin koorumista, ”Ei aikaa kiistelyyn”, *Valkeus*, lokakuu 1978, s. 12.

UUSI KYSYMYS

”Kuinka voin oppia tuntemaan oloni niin luontevaksi, että voin puhua piispalleni asioista ja huolenaiheista?”

Lähetä vastauksesi (ja halutessasi korkearesoluutioinen valokuva) 15. toukokuuta 2014 mennessä osoitteeseen liahona@ldschurch.org tai postitse (ks. osoite sivulla 3).

Vastauksia saatetaan lyhentää tai muokata selkeämmiksi.

Sähköpostiviesti tai kirjeeseen täytyy liittää seuraavat tiedot ja lupa: 1) koko nimi, 2) syntymäaika, 3) seurakunta, 4) vaarna tai piiri, 5) kirjallinen lupasi, ja jos olet alle 18-vuotias, vanhempien kirjallinen lupa (sähköpostiviesti riittää) julkaista vastauksesi ja valokuva.

TOTTA vai TARUA?

Joskus totuuden erottaminen erheestä on vaikeaa, mutta taivaallinen Isämme on antanut meille voimallisia lahjoja auttaakseen meitä erottamaan Jumalan totuuden Saatanan valheista.

David A. Edwards

kirkon lehdet

Jos olet joskus vastannut totta vai tarua -kysymyksiä sisältävään kokeeseen, tiedät, että joskus valheellisuuden tunnistaminen on vaikeaa. Se ei ole aina helppoa myöskään suurissa uskoa, uskonkäsityksiä ja jokapäiväistä elämää koskevissa kysymyksissä, joissa on äärimmäisen tärkeää pystyä erottamaan se, mikä on totta, ja se, mikä ei ole.

Meidän ei kuitenkaan tarvitse tuntea pelkoa niin kuin käy kokeisiin osallistujille, jotka eivät ole valmistautuneet. Taivaallinen Isä on

Erilaisia valheellisuuksia

Ensiksi, asian havainnollistamiseksi tässä on sinulle pieni totta vai tarua -koe:

1

Kuu on vihreä.

TOTTA TARUA

Neil Armstrong, Apollo 12 -aluksen astronautti, joka oli ensimmäinen kuun pinnalla kävellyt ihminen, sanoi, että tuo tapahtuma oli "valtava harppaus ihmiskunnalle".

TOTTA TARUA

2

3

Yhdysvaltain ilmailu- ja avaruushallinnon (National Aeronautics and Space Administration, NASA) ohjelmalla ei päästy vuonna 1969 Marsiin, joten oli lennettävä kuuhun.

TOTTA TARUA

Aurinkotuulet, säteily, kosmiset säteet ja muut esteet olisivat tehneet ihmisen laskeutumisen kuuhun mahdottomaksi, valokuvat näyttivät tekaistuilta ja silminnäkijöiden kertomukset olivat joiltakin yksityiskohdiltaan ristiriitaiset, joten Yhdysvaltain hallitus on varmasti lavastanut koko tapahtuman.

TOTTA TARUA

4

Nykyajan valheita

Kun kyse on asioista, jotka vaikuttavat ajatuksiisi, uskonkäsitteisiisi, valintoihisi ja käyttäytymistapoihisi – asioista, joilla voi olla iankaikkisia seurauksia – kannattaa varautua erilaisiin valheellisuuksiin, koska Saatana, ”valheiden isä” (ks. 2. Nefi 9:9), käyttää kaikkia mahdollisia menetelmiä pettääkseen meitä. Seuraavassa on joitakin esimerkkejä siitä, miten hän menettelee nykyään, sekä esimerkkejä siitä, kuinka me voimme vastata niihin totuudella.

siunannut meitä monilla lahjoilla auttaakseen meitä havaitsemaan Hänen totuutensa ja vastustajan valheet.

Oikea vastaus kuhunkin kysymykseen on *tarua*, ja nämä kysymykset edustavat joitakin valheellisuuden perustyyppisiä, joita todennäköisesti kohtaavat.

Kysymys 1 on *muunnettu totuus*, ilmiselvä valhe. Kysymys 2 on *osatotuus*, joka on hankala, koska se yhdistää valheellisuuteen yhden tai useampia totuuksia (kyseessä oli Apollo 11, ei Apollo 12 – menit lankaan!). Kysymys 3 sisältää *valheellisen kahtiajaon* eli tilanteen, jossa esitetään vain kaksi vaihtoehtoa, jotka eivät todellisuudessa ole ainoita vaihtoehtoja (NASA olisi esimerkiksi voinut päättää olla lentämättä minnekään). Kysymys 4 on ”*johdonmukainen*” väittämä, joka rakentuu järkevältä kuulostaville mutta usein valheellisille todisteille johdattaakseen tiettyyn virheelliseen johtopäätökseen.

Muunnettu totuus

Valheellinen ajatus:
Pornografia on normaalia eikä satuta ketään.

Mihin se johtaa (suuri valhe):
Voit siis katsella pornografiaa.

Totuus:

Pornografia vääristää näkemyksemme seksuaalisuudesta, voi aiheuttaa riippuvuutta, vahingoittaa syvästi meidän hengellisyyttämme ja tuhota ihmissuhteita.

Osatotuus

Valheellinen ajatus:
Jokainen ihminen on ainutlaatuinen ja voi elää niin kuin haluaa, joten se, mitä ajattelet itsestäsi ja kuinka ilmaiset itseäsi, ovat tärkeimmät asiat elämässäsi.

Mihin se johtaa (suuri valhe):
Sinun ei pitäisi antaa Jumalan tai kirkon kertoa, miten pitää elää, joten voit siis tehdä, mitä haluat, jos se tuntuu sinusta hyvältä.

Totuus:

Jokainen meistä on taivaallisen Isän ainutlaatuinen lapsi. Hän haluaa, että meistä tulee paras oma itsemme ja että meistä tulee Hänen kaltaisiaan. Kuuliaisuus Hänen käskyilleen auttaa meitä saavuttamaan suurimman ilon.

Kuinka voi tietää, mikä on totta

Mistä siis saa täydemmän näkemys toteudesta? Kuinka pystymme näkemään valheiden läpi? Seuraavassa on joitakin voimallisia lahjoja, jotka taivaallinen Isä on antanut meille erottaaksemme totuuden erheestä.

- **Kristuksen valo.** ”Kristuksen valo – ohjaa kaikkia järjellisiä yksilöitä kaikkialla maan päällä erottamaan totuuden erheestä, oikean väärästä. Se saa oman tuntosuon toimimaan.”¹
- **Pyhä Henki.** ”Totuuden Henki – johtaa teidät tuntemaan koko totuuden” (Joh. 16:13).
- **Pyhät kirjoitukset.** ”Jumala käyttää pyhiä kirjoituksia paljastaakseen virheelliset ajatukset, väärät perinteet ja synnin tuhoisine vaikutuksineen.”² Mormonin kirja on erityisen tärkeä tässä suhteessa, sillä se ”paljastaa Kristuksen viholliset. Se saattaa häpeään väärät opit ja sovittaa riidat. (Ks. 2. Nefi 3:12.)”³
- **Nykyajan profeetat.** Profeetan velvollisuutena ”on ilmaista Jumalan tahto ja todellinen luonne ihmiskunnalle. – – Profeetta tuomitsee synnin ja ennustaa, mitä siitä seuraa.”⁴
- **Koulutus.** ”Pyhä – etsii oppia tutkimalla ja uskon kautta. Koulutus – auttaa ihmistä myös erottamaan totuuden erheestä – eritoten silloin, kun ihminen tutkii pyhiä kirjoituksia. (Ks. OL 88:118.)”⁵

Valheellinen kahtiajako (vain kaksi vaihtoehtoa)

Valheellinen ajatus:

Kirkko saarnaa tietynlaisia elämäntapoja vastaan, joten se on suvaitsematon ja vihaa ihmisiä – se ei ole hyväksyvä eikä rakastava.

Mihin se johtaa (suuri valhe):

Koska kirkko on suvaitsematon ja vihamielinen, sitä pitääkin arvostella, pilkata ja tuomita, joten sinun pitäisi lakata olemasta tekemisissä sen kanssa.

Totuus:

Se, että ei hyväksy jonkun toisen elämäntapaa, ei merkitse samaa kuin viha ja suvaitsemattomuus. Me voimme osoittaa myötuntoa, kunnioitusta ja ystävällisyyttä jokaista kohtaan – myötämielisiä ihmisiä kohtaan, joiden elämäntapa on vastoin Jumalan lakeja – ja pysyä silti uskollisina Jumalalle ja Hänen käskyilleen.

”Johdonmukainen” väittäminen

Valheellinen ajatus:

Nykyiset tieteelliset todisteet ovat kumonneet joitakin Mormonin kirjassa olevia asioita, ja kertomuksissa siitä, kuinka se käännettiin, on epä johdonmukaisuuksia, joten Joseph Smith on varmasti keksinyt sen kaiken tai kopioinut sen jostakin.

Mihin se johtaa (suuri valhe):

Mormonin kirja ei ole totta eikä Joseph Smith ollut profeetta, joten lakkaa olemasta tekemisissä kirkon kanssa.

Totuus:

Tiede vahvistaa monia Mormonin kirjassa olevia asioita, ja ”todisteet” sitä vastaan ovat puutteellisia. Mutta tärkein todiste siitä on Hengen todistus, joka kertoo sinulle, että se on totta ja että Joseph Smith oli tosi profeetta.

Vaikka aina ei ehkä ole helppoa vastata, onko jokin *totta* vai *tarua*, kun erilaisia näkemyksiä on niin paljon, taivaallisen Isän sinulle antamat lahjat voivat auttaa sinua selviytymään kokeesta. ■

VIITTEET

1. Richard G. Scott, ”Omantunnonrauha ja mielenrauha”, *Liahona*, marraskuu 2004, s. 15.
2. D. Todd Christofferson, ”Pyhiin kirjoitusten siunaus”, *Liahona*, toukokuu 2010, s. 33.
3. Ezra Taft Benson (1899–1994), ”Mormonin Kirja on Jumalan sana”, *Valkeus*, elokuu 1975, s. 44.
4. PKO, ”Profeetta”, scriptures.lds.org/fi.
5. Ks. Russell M. Nelson, ”Näin minun kirkkoani kutsuttakoon”, *Valkeus*, heinäkuu 1990, s. 14.

OSALLISTU KESKUSTELUUN

Asioita pohdittavaksi sunnuntaita varten

- Kuinka taivaallinen Isä on auttanut sinua tunnistamaan totuuden?
- Kuinka voit taistella erhetä vastaan?
- Miten voit kannustaa muita ottamaan selville totuuden?

Asioita, joita voisit tehdä

- Kerro kirkossa, mikä sai sinut uskomaan siihen, että palautettu evankeliumi on totta.
- Kerro sosiaalisessa mediassa jostakin totuudesta ja siitä, kuinka tiedät sen.

Vanhin Enrique R. Falabella
seitsemänkymmenen koorumista

”Se on ihan helppoa, vaari!”

”Te kyllä tutkitte kirjoituksia, koska luulette niistä löytävänne ikuisen elämän – ja nehan juuri todistavat minusta” (Joh. 5:39).

Minä rakastan Mormonin kirjaa ja Vapahtajaani Jeesusta Kristusta. Kysyin kerran lapsenlapseltani Raquelilta, mitä hän ajatteli siitä, että asettaisi tavoitteeksi lukea Mormonin kirjan. Raquel oli oppinut äskettäin lukemaan.

”Mutta vaari”, hän sanoi, ”se on niin vaikeaa. Se on iso kirja.”

Sitten pyysin häntä lukemaan minulle yhden sivun. Otin sekuntikellon, ja otin hänelle aikaa. Häneltä meni sivun lukemiseen vain kolme minuuttia.

Me luemme Mormonin kirjaa espanjaksi, ja espanjankielisessä Mormonin kirjassa on 642 sivua. Kerroin hänelle, että koko kirjan lukemiseen häneltä kuluisi 1 926 minuuttia.

Tämä olisi voinut säikäyttää hänet entistä pahemmin, joten jaoin tuon luvun 60 minuutilla. Kerroin hänelle, että kirjan lukemiseen häneltä kuluisi 32 tuntia. Se olisi vähemmän kuin puolitoista vuorokautta!

Silloin hän sanoi minulle: ”Se on ihan helppoa, vaari!”

Raquelilta, hänen veljeltään Estebanilta ja muilta lastenlapsiltamme meni Mormonin kirjan lukemiseen vähän enemmän aikaa. Se johtuu siitä, että kun luemme sitä, meidän pitää varata aikaa rukoilla ja miettiä sitä, mitä olemme lukeneet.

Aivan kuten Raquel ja Esteban me kaikki voimme oppia rakastamaan pyhiä kirjoituksia. Sitten kukin meistä voi huudahtaa: ”Miten suloiset ovatkaan sinun sanasi! Ne maistuvat hunajaa makeammilta!”
(Ps. 119:103.) ■

Huhtikuun 2013 yleiskonferenssipuheesta.

Carole M. Stephens

ensimmäinen neuvonantaja Apuyhdistyksen ylimmässä johtokunnassa

PORTERIN

Appeni kuoltua sukumme kokoontui yhteen vastaanottamaan ihmisiä, jotka tulivat esittämään surunvalittelunsa. Koko sen illan ajan, kun juttelin sukulaisten ja ystävien kanssa, huomasin usein 10-vuotiaan tyttärenpoikamme Porterin seisovan anoppini, isomumminsa, lähellä. Joskus poika seisoi hänen takanaan huolehtien hänestä. Kerran näin pojan käsikoukussa isomumminsa kanssa. Katselin, kuinka poika taputteli isomummin kättä, halasi häntä välillä ja seisoi hänen rinnallaan.

Tuo kuva viipyi mielessäni vielä monta päivää kokemani jälkeen. Sain innoitusta lähettää Porterille sähköpostiviestin. Kerroin hänelle, mitä olin nähnyt ja tuntenut. Muistutin Porteria myös sen **liiton** lupauksista, jonka hän oli kasteessa tehnyt. Lainasin Alman sanoja Moosian kirjan luvusta 18:

”Ja nyt, koska te haluatte tulla Jumalan lammastarhaan ja tulla nimitetyiksi hänen kansakseen ja olette halukkaita kantamaan toistenne kuormia, jotta ne olisivat keveitä;

niin, ja olette halukkaita suremaan surevien kanssa, niin, ja lohduttamaan niitä, jotka ovat lohdutuksen tarpeessa, ja olemaan Jumalan todistajina kaikkina aikoina ja kaikessa ja kaikkialla, missä lienettekin, aina kuolemaan asti, – jotta saisitte iankaikkisen elämän –

– –, jos tämä on teidän sydämenne halu, mitä teillä on sitä vastaan, että teidät kastetaan Herran nimeen, todistukseksi hänen edesään, että te olette tehneet hänen kanssaan **liiton**, että palvelette häntä ja pidätte hänen käskynsä,

LUPAUS

Liitto on pyhä lupaus sinun ja taivaallisen Isän välillä.

jotta hän vuodattaisi Henkeään runsaammin teidän päällemme?” (Jakeet 8–10.)

Selitin Porterille Alman opettaneen, että niiden, jotka haluavat mennä kasteelle, täytyy olla halukkaita palvelemaan Herraa palvelemalla muita – koko elämänsä ajan! Kirjoitin: ”En tiedä, tajusitko sitä, mutta se, kuinka osoitit rakkautta isomummia kohtaan ja huolehdit hänestä, oli **liittosi** pitämistä. Me pidämme **liittomme** joka päivä, kun olemme ystävällisiä, osoitamme rakkautta ja huolehdimme toisistamme.

Halusin sinun tietävän, että olen ylpeä siitä, että sinä olet **liiton** pitäjä! Kun pidät **liiton**, jonka teit, kun sinut kastettiin, tulet olemaan valmistautunut, kun sinut asetetaan papputeen. Tämä uusi **liitto** antaa sinulle lisää tilaisuuksia siunata ja palvella muita. Se auttaa sinua myös valmistautumaan niihin **liittoihin**, joita teet tempelissä. Kiitos siitä, että olet niin hyvä esimerkki minulle! Kiitos siitä, että näytit minulle, millainen **liiton** pitäjä on!”

Porter vastasi siihen: ”Kiitos viestistä, isoäiti. Kun halasin isomummia,

en tiennyt, että se oli **liittoni** pitämistä, mutta sydämessäni tuntui lämpimältä ja minusta tuntui todella hyvältä. Tiedän, että tunsin sydämessäni Pyhän Hengen läsnäolon.”

Minunkin sydämessäni tuntui lämpimältä, kun ymmärsin, että Porter tietää, että kun hän pitää **liittonsa**, taivaallisen Isän Henki on aina hänen kanssaan [ks. OL 20:77]. Se on lupaus, jonka Pyhän Hengen lahjan saaminen tekee mahdolliseksi. ■

Mukailtu artikkelista ”Meillä on suuri syy riemuuta”, Liahona, marraskuu 2013, s. 115–116.

OLE LIITON PITÄJÄ!

Kun minut kastetaan, minä lupaan...

osoittaa rakkautta ja olla ystävällinen,
lohduttaa niitä, jotka ovat surullisia,
pitää taivaallisen Isän käskyt ja
kertoa muille taivaallisesta Isästä.

Taivaallinen Isä vuorostaan lupaa minulle...

että minulla on aina Pyhä Henki!
Allekirjoitus

Opi lisää Alkeisyhdistyksen
tämän kuukauden aiheesta!

Perhe on keskeisellä sijalla taivaallisen Isän suunnitelmassa

Jan Taylor

Miisa piti kovasti tornien rakentamisesta palikoilla, mutta joskus hän hermostui, kun palikat kaatuivat maahan. Silloin hän oppi salaisuuden. Kun hän käytti aiempaa useampia palikoita torninsa alaosaan, hänen torninsa sai siitä lujemman perustuksen. Hän tarvitsi kärsivällisyyttä ja harjoittelua, mutta pian hän pystyi rakentamaan torneja, jotka eivät kaatuneet kovinkaan helposti.

Aivan kuten Miisa oppi rakentamaan vahvempia torneja, me voimme oppia rakentamaan vahvemman perheen. Perhe on hyvin tärkeä osa taivaallisen Isän meitä varten laatimaa suunnitelmaa. Ennen kuin synnyimme, elimme taivaallisen Isän henkipoikina ja -tyttärinä. Kun

meidän oli aika tulla maan päälle, taivaallinen Isä suunnitteli, että tulimme perheeseen. Hän haluaa, että perheemme suojelee meitä, opettaa meitä ja auttaa meitä palaamaan Hänen luokseen.

Me voimme tehdä työtä antaaksemme perheellemme vahvemman perustuksen. Me voimme harjoitella palvelemista ja auttaa toinen toistamme. Me voimme kuunnella ja puhua ystävällisesti toisillemme. Me voimme rukoilla ja tutkia pyhiä kirjoituksia yhdessä. Me voimme tehdä työtä yhdessä ja viettää aikaa yhdessä tekemällä asioita, joista nautimme. Kun olemme kärsivällisiä ja harjoittelemme, me voimme rakentaa vahvemman perheen. ■

LAULU JA PYHIEN KIRJOITUSTEN KOHTA

- "Perheeni mulle rakas on",
(*Lasten laulukirja*, s. 98)
- Luuk. 6:47–49

IDEOITA KESKUSTE- LUUN PERHEESSÄ

Perheenne voisi lukea yhdessä kohdan Luuk. 6:47–49. Sitten voisitte jutella siitä, mitä nämä jakeet opettavat meille perheestä. Kuinka teidän perhe on auttanut toinen toistaan vaikeina aikoina? Mitä voitte tehdä rakentaaksenne vieläkin vahvemman perustuksen?

Perherukous

Päivällisen syöminen yhdessä

Perheilta

Yhdessä leikkiminen

Perheen yhteinen pyhien kirjoitusten tutkiminen

Käyminen sairaan luona

Kirjeen kirjoittaminen lähetyssaarnaajalle

Kertomusten kuuleminen esivanhemmistamme

TEHDÄÄN MEIDÄN PERHEESTÄ VAHVA

Voit tehdä julisteen auttaaksesi perhettäsi tulemaan vahvemmaksi!

- Leikkaa aikuisen avulla palikat irti. Liimaa kartongille ne palikat, joissa on asioita, joita perheesi jo tekee. Nämä palikat kuvaavat perheesi perustusta.
- Valitse jokin toinen palikka, jossa on jokin sellainen asia, jonka perheesi haluaisi tehdä tai tehdä paremmin. Kun olette päässeet tähän tavoitteeseen, lisää se torniisi. Aseta juliste sellaiseen paikkaan, josta kaikki näkevät sen, ja lisää palikoita edelleen tehdäkseen perheestäsi vahvan!

Kirjoita tyhjiin palikoihin joitakin omia ideoitasi.

Kaste on aloituskohta opetuslapseuden matkallamme.

Presidentti Dieter F. Uchtdorf
toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa
Lokakuun 2013 yleiskonferenssista

Vanhin
Terence M. Vinson
seitsemänkymmenen
koorumiasta

Mitä asioita sinun on hyvin vaikea tehdä?
.....

Kuinka voit pyytää taivaallisen Isän apua vaikeiden asioiden tekemiseen?
.....

Keneltä muulta voit pyytää apua?
.....

Kiven siirtämistä

Kerran eräs nuori poika yritti tasoittaa kotitalonsa takana olevaa maata voidakseen leikkiä siellä leluautoillaan. Iso kivi esti hänen työtään. Poika työnsi ja kiskoi kaikin voimin. Mutta vaikka hän kuinka yritti, kivi ei hievahtanutkaan.

Hänen isänsä katseli sitä jonkin aikaa. Sitten hän tuli poikansa luo ja sanoi: ”Sinun on käytettävä

kaikkia voimiasi näin ison kiven siirtämiseksi.”

Poika vastasi: ”Minä olen käyttänyt kaikkia voimiani!”

Hänen isänsä huomautti hänelle: ”Etkä ole. Et ole vielä saanut apua minulta!”

Sitten he kumartuivat yhdessä työntämään ja siirsivät kiven vaivattomasti.

Herra haluaa, että me luotamme Häneen, kun ratkaisemme ongelmiamme. Silloin voimme tuntea Hänen rakkautensa jatkuvammin, voimakkaammin, selvemmin ja henkilökohtaisemmin. Me tulemme yhdeksi Hänessä, ja meistä voi tulla Hänen kaltaisiaan. ■

*Mukailltu artikkelista ”Lähemmäksi Jumalaa”,
Liahona, marraskuu 2013, s. 105.*

Minä olen Dria

Filippiineiltä

*Mabuhay, Kaibigan!**

Haastattelijana Amie Jane Leavitt

Oletko koskaan uneksinut, että asuisit saarella? Tämä on Alejandria, mutta hänen perheensä ja ystävänsä kutsuvat häntä lyhyesti Driaksi. Hän asuu Cebun saarella Filippiineillä äitinsä, isänsä ja kahden siskonsa kanssa. Hänellä on myös isovelji, mutta isovelji kuoli ennen kuin Dria syntyi. "Minä tiedän, että hän kuuluu yhä perheeseemme ja että tapaan hänet jonakin päivänä, koska perheet ovat ikuisia", Dria sanoo. ■

* "Hei, ystävät!" tagalogiksi.

Yksi lempiasioistani on tanssiminen. Minä olen balettitanssija. Ensi vuonna toivon pääseväni siirtymään seuraavalle tasolle ja tanssimaan kärkitossuilla. Se tarkoittaa sitä, että saan käyttää oikeita balettitossuja, joilla pystyn tanssiin varpaillani.

Filippiineihin kuuluu yli 7 000 saarta, joten täällä on monia kauniita paikkoja, joissa voi käydä. Meidän koti on lähellä rantaa, ja minusta meressä on ihanaa leikkiä. Yksi lempiasioistani on uiminen. Minäpä opettelin uimaan ihan itse!

SAAN KÄYDÄ TEMPPELIIN

Kerran koulussa jotkut luokkatoverit sanoivat, etteivät mormonit usko Jumalaan. Minä sanoin heille, että me uskomme. Seuraavana päivänä toin kampanjakortteja, joissa oli etupuolella Jeesuksen kuva ja kääntöpuolella uskonkappaleet. Kun luokkatoverini katsoivat kuvaa ja lukivat muutamia uskonkäsityksistämme, he ilahtuivat saadessaan tietää, että me uskomme Jumalaan.

Meillä on onni asua lähellä Cebun temppelinä. Minä sain käydä kierroksella temppelissä perheeni kanssa ennen kuin se vihittiin. Se on hyvin kaunis, rauhallinen paikka. Olen kiitollinen siitä, että temppelien ansiosta meidän perhe voi olla yhdessä ikuisesti.

VALMIINA LÄHTÖÖN!

Drian laukku on pakattu muutamilla hänen lempitavaroistaan. Mitä niistä pakkaisit omaan laukkuusi?

Minusta on hauskaa käydä meidän perheen kanssa eri rannoilla. Kerran kävimme Palawanissa – saarella, jolla on maailman suurin maanalainen joki. Kävin siellä sukeltamassa snorkkelivarusteissani ja katseilin kaikkia värikkäitä kaloja.

Muistele Jeesusta

Mabel Jones Gabbott

Nyt istun niin hiljaa paikallani
ja muistelen ristiä Jeesukseni
ja kaikkea, mitä mä Häneltä saan.
Nyt istun niin hiljaa, en liikukaan.

Kun muistelen teitä
kulkemiaan

ja monia lapsia
siunaamaan,

niin ei ole ollenkaan vaikeaa
nyt istua hiljaa ja kuunnella.
Ei ole se vaikeaa pienellekään
aina Jeesusta muistaa, ei ensinkään. ■

ERITYISTÄ AIKAA AJATELLA JEEUSSTA KRISTUSTA

Sakramenttikokous on erityistä aikaa istua hiljaa ja ajatella Vapahtajaa.

Jeesus kastettiin Jordanissa.

Jeesus paransi ihmisiä.

Jeesus rakasti lapsia.

Jeesus kärsi ja kuoli meidän vuoksemme.

Jeesus nousi kuolleista pääsiäisaamuna.

Jeesuksen ansiosta mekin elämme jälleen!

Piirrä tai
liimaa
tähän kuva
itsestäsi.

LÖYDÄ TOIVOA TULEVAISUUTEEN

Stan Pugsley

Syyskuun 12. päivänä 2001 vaimoni ja minä mittailimme lattiaa eräässä sairaalassa Arizonan Tucsonissa Yhdysvalloissa kuluttaen levottomina tunteja odottaessamme poikamme syntymistä. Televisiostamme ja jokaisesta rakennuksessa olevasta televisiosta näimme koko ajan filmiaineistoa edellisestä päivästä New York Cityssä – kuvia kahdesta tornista, jotka kerran olivat ankkuroituneet tuon kaupungin siluettiin ja sortuivat nyt raunioiksi ja tuhkakksi. Kuvat, joita lähetettiin tuntikausia, jättivät meihin epätoivon tunteen. Se vaikutti pahimmalta mahdolliselta hetkeltä saattaa maailmaan vauva – maailmaan, joka vaikutti niin synkältä ja uhkaavalta.

Poikamme syntyi varhain seuraavana aamuna. Kun pidin sylissäni pikkuista lastamme, pohdin muutaman viime päivän järkyttäviä tapahtumia, ja ne saivat minut muistelemaan tulipaloja Yellowstonen kansallispuistossa vuonna 1988. Liekit olivat hävittäneet lähes 325 000 hehtaaria metsää. Vaikutti siltä, että puisto oli tuhoutunut täysin. Uutiskuvissa näkyi vain kärventynyttä maata ja paksua mustaa savua taivaalla. Mikään määrä ihmisten ponnisteluja ei voisi palauttaa nopeasti sitä, mitä oli menetetty. Näytti jopa siltä, ettei edes luonnon väsymätön uusiutuminen ja elinvoima pystyisi vastaamaan tulen hävitysvoimaan.

*Samat tuulet,
jotka piiskaavat
meitä ja uhkaavat
painaa
meidät maa-
han, kylvävät
myös muutok-
sen ja kasvun
siemeniä.*

Silti seuraavana keväänä tapahtui hiljainen ihme – pieniä kasveja ja kukkia alkoi työntyä esiin karrelle palaneesta maasta. Vähitellen maasta nousi yhä enemmän kukkia ja pensaita ja puita. Puiston elpyminen oli hidasta ja täynnä pieniä, ihastuttavia yksityiskohtia, ja ajan mittaan tulokset olivat todella vaikuttavia.

Hetkinä, jolloin pelko näyttää tuhoavan meidät kuin Yellowstonen liekehtivät tulet ja kun uskomme ja toivomme ovat äärirajoillaan, meidän täytyy muistaa, että allamme on hiljainen, liikkumaton perustus, joka on paljon voimakkaampi kuin mikään kohtaamamme pahuuden voima. Helaman selittää, että tämä perustus on Lunastajamme kallio, Hänen, joka on Kristus, Jumalan Poika. Jos me ankkuroimme itsemme Häneen, silloin ”kun Perkele lähettää väkevät tuulensa, niin, nuolensa pyörretuulussa, niin, kun kaikki hänen rakeensa ja hänen väkevä myrskynsä pieksevät teitä, sillä ei ole valtaa teihin vetääkseen teidät alas kurjuuden ja loputtoman onnettomuuden kuiluun, sen kallion tähden, jolle teidät on rakennettu, joka on varma perustus, perustus, jolle rakentaessaan ihmiset eivät voi sortua” (Hel. 5:12).

Kun kohtaamme maailmassa pahuuden ja kiusauksen raivoisat voimat, me saatamme ajatella, että evankeliumin pieni ja vaatimaton vaikutus jää häviölle ja kukistuu. Me saatamme tuntea epävarmuutta ja toivottomuutta, kun odotamme turhaan, että vääryydet oikaistaan, tuska helpottuu ja kysymykset ratkaistaan. Ne samat tuulet, jotka piiskaavat meitä, kylvävät kuitenkin muutoksen ja kasvun siemeniä, ja evankeliumin valtava voima tekee hiljaa työtään maallisen olemassaolon maaperän alla valmistaen lukemattoman määrän pieniä toivon ja elämän siemeniä. ■

Kirjoittaja asuu Arizonassa Yhdysvalloissa.

KUVITUS ROBERT T. BARRETT

HOWARD W. HUNTER

Howard W. Hunter ansaitsi **Kotkapartiomerkkinsä** (korkeimman tunnustuksen Nuorten Miesten suoritusohjelmassa) ollessaan 15-vuotias. Häntä kiehoiti **sukututkimus**, ja hän vietti usein aikaa hakemalla tietoja kirkon sukututkimuskirjastossa tai käymällä sukulaisten luona. Palvellessaan apostolina hän auttoi tontin valitsemisessa **Brigham Youngin yliopiston Jerusalem-keskukselle**. Kirkon presidenttinä hän kannusti jäseniä palvelemaan usein temppelissä ja vihki **Bountifulin temppelin Utahissa** vajaat kaksi kuukautta ennen kuolemaansa.

Muita aiheita tässä numerossa

NUORILLE AIKUISILLE

Jos teidän silmämääränänne on vain

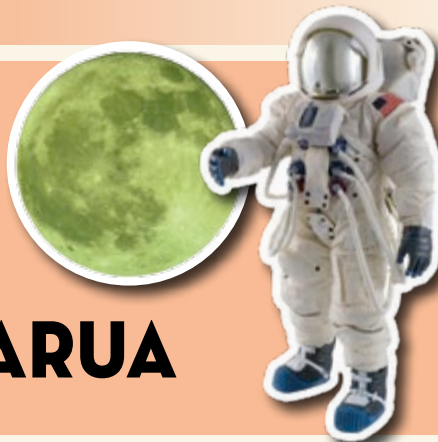
s. 40

minun kunniani

Nuoret aikuiset ympäri maailman miettivät sitä, mitä Vapahtajan esimerkin seuraaminen ja säädyllinen elämä tarkoittavat.

NUORILLE

Onko kuu vihreä? Oliko kuuhun laskeutuminen huijausta? Vastaa tietovisaan ja opi, kuinka voit havaita eron Jumalan totuuden ja Saatanan valheiden välillä.

TOTTA vai TARUA

s. 64

LAPSILLE

”Se on ihan helppoa, vaari!”

Yllättyisitkö, jos saisit selville, että voisit lukea koko Mormonin kirjan puolestoista vuorokaudessa?

s. 67

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN
JEE SUKSEN
KRISTUKSEN
KIRKKO